

บทที่ 2

หลักกฎหมายและการใช้หลักกฎหมายกับกระบวนการสอบสวน
ในการเก็บภาษีค่าน้ำเค็มของประเทศสหรัฐอเมริกา

1. หลักกฎหมายในการเก็บภาษีค่าน้ำเค็มของสหรัฐอเมริกา

ก่อนที่จะพิจารณาศึกษา และอธิบายรัฐธรรมนูญที่ขัดขวางทางการค้า 2522 (TAA) ของสหรัฐอเมริกา จะขออธิบายให้ทราบถึงหน่วยงาน หรือองค์การที่รับผิดชอบในการพิจารณาเพื่อใช้ภาษีค่าน้ำเค็ม (CVD) ของสหรัฐอเมริกา ก่อน เพราะมีฉะนั้นผู้อ่านอาจจะเกิดความสับสนได้ง่าย เนื่องจากหน่วยงาน หรือองค์การของสหรัฐอเมริกาที่รับผิดชอบในการพิจารณา เพื่อใช้ภาษีค่าน้ำเค็มนี้มีหลายหน่วยด้วยกันดังนี้ คือ

ก. กระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกา (Commerce Department) เป็นหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องรับผิดชอบในเรื่องการพิจารณาที่จะใช้ภาษีค่าน้ำเค็ม (CVD) และภาษีต่อต้านการทุ่มตลาด (Anti-dumping) กับสินค้าของต่างประเทศที่ได้รับการช่วยเหลือ (Subsidy) เพื่อส่งเข้ามาขายในสหรัฐอเมริกา ซึ่งเดิมก่อนหน้าปี พ.ศ. 2523 (1980) นั้น ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกาในเรื่องการพิจารณาที่จะใช้ภาษีค่าน้ำเค็ม (CVD) หรืออันนี้เป็นความรับผิดชอบของกระทรวงการคลังสหรัฐอเมริกา⁽¹⁾ (Treasury Department) แต่ในปี พ.ศ. 2523 (1980) เป็นต้นมาความรับผิดชอบนี้ได้ถูก เปลี่ยนมาเป็นหน้าที่ของกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา โดยประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้ลงนามประกาศนี้เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ. 2523 (1980)⁽²⁾

(1) Philip Otterness, Francis McFaul and Kenneth cutshaw, "The ABCs of American Trade Laws on foreign Dumping and Subsidies", Import Administration (ITA), Business America December 1986, P 1

(2) G.Michael Epperson, "International Trade:-GATT Legislation" Harvard International Law Journal, Vols 20,1979, P.688-689

ข. คณะกรรมาธิการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Administration) หรือ (ITA) หน่วยงานนี้เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่สังกัดอยู่กับกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา* ซึ่งตามทางปฏิบัติแล้วข้าราชการของ ITA นี้ก็ล้วนโอนมาจากกระทรวงการคลังสหรัฐอเมริกาเกือบทั้งสิ้น เพราะเดิมความรับผิดชอบตามกฎหมายในส่วนนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการคลังสหรัฐอเมริกา^(๓) โดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA) นี้หน่วยงาน ITA นี้ก็มีหน้าที่ตามกฎหมายคือ เป็นหน่วยงานที่จะรับคำร้องเรียน (Petition) จากกลุ่มสมาคม, อุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาซึ่งอ้างว่าสินค้าจากต่างประเทศที่ส่งเข้ามาขายในสหรัฐอเมริกานั้นได้รับการช่วยเหลือทุน (Subsidy) จากรัฐบาลของต่างประเทศนั้น เมื่อฝ่าย ITA พิจารณาเห็นสมควรจากคำร้องเรียนของผู้ยื่นคำร้องนั้นว่าควรจะสอบสวนเพื่อใช้ภาษีคีดคอม (CVD) กับสินค้าของต่างประเทศที่อ้างว่าได้รับการช่วยเหลือทุนนั้น ฝ่าย ITA จะส่งแบบสอบถามไปยังรัฐบาลต่างประเทศและบริษัทต่าง ๆ ของประเทศนั้น เพื่อถามหาข้อมูลเกี่ยวกับการให้การช่วยเหลือทุนของรัฐบาลประเทศนั้น จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้รับตอบกลับมารวบรวมกับประสบการณ์ครั้งก่อน ๆ ในเรื่องทานองเดียวกันนี้พิจารณา คำนึงถึงลำดับประการแรกที่ ITA มีหน้าที่ตามกฎหมายก็คือ กำหนดค่าให้ได้ว่าในความเป็นจริงนั้นการกระทำที่ถูกล่าวทานั้นจะมีคุณสมบัติคือได้ว่าเป็นการให้การช่วยเหลือทุนจากรัฐบาลต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาสามารถเก็บภาษีคีดคอมได้ (CVD) ได้หรือไม่อย่างใด^(๔)

ค. คณะกรรมาธิการการค้าระหว่างประเทศ (International Trade Commission) หรือ (ITC) องค์กรนี้เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสำคัญมากในการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสินค้าที่อ้างว่าได้รับการช่วยเหลือทุนจากต่างประเทศและสหรัฐอเมริกา พิจารณาเห็นสมควรจะเก็บภาษีคีดคอม (CVD) โดยตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาแล้ว ITC นี้เป็นหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในการพิจารณา "ความเสียหาย" (Injury)^(๕) ที่อาจเกิดกับอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา ในกรณีที่มีการทุ่มตลาด (Dumping) หรือมีการช่วยเหลือทุน

* หากจะเปรียบฐานะของ (ITA) กับองค์กรในประเทศไทยก็อาจเทียบได้ว่า ITA นี้มีฐานะเป็น "กรม" ซึ่งสังกัด กระทรวงพาณิชย์

(3) Paul W. Jameson, "The Administration of the U.S. countervailing duties laws with regard to domestic subsidies: Where it's been, where it is, where it may go", Syr. J. Int'l L & Com. Vols. 12:15, 1985, P.72

(4) Ibid., P.77

(5) Edmond McGovern, International Trade Regulation, Made and printed in Great Britain by Devon print Group, Exeter, 1982, P. 272

(subsidies) ซึ่งต่างประเทศให้กับสินค้าคนที่จะส่งเข้ามาขายในสหรัฐอเมริกา* และตามกฎหมายสหรัฐอเมริกาคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (ITC) นี้จะต้องมีคุณสมบัติคือ เป็นบุคคลซึ่งมีสัญชาติอเมริกันและมีความรู้ความเชี่ยวชาญในปัญหาด้านการค้าระหว่างประเทศ คณะกรรมการ (ITC) นี้มีจำนวน 6 ท่านเป็นผู้ซึ่งประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสภาซีเนท (Senate) และสามารถดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินห้าปี**

เมื่อได้ทราบถึงหน่วยงานของสหรัฐอเมริกาซึ่งเกี่ยวข้องในการพิจารณาเพื่อใช้ภาษีคอบด์ (CVD) กับสินค้าต่างประเทศที่ได้รับการช่วยเหลือจนพอสมควรแล้ว ต่อมาจะขอพิจารณาและอธิบายถึงกฎหมายที่สหรัฐอเมริกาใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ในการเก็บภาษีคอบด์ (CVD) "ซึ่งปัจจุบัน (พ.ศ.2531) กฎหมายในเรื่องนี้ของสหรัฐอเมริกามีอยู่ 2 ส่วนด้วยกันดังนี้ คือ

1. หัวข้อย่อย A,C and D ในภาค 7 ของรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) หรือ (TAA 1979)

2. มาตรา 303 ของรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) หรือ (TAA 1979)

โดยข้อกำหนดของหัวข้อย่อย A,C and D ในภาค 7 ของรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 ในการเก็บภาษีคอบด์ (CVD) จากการช่วยเหลือนั้นจะใช้บังคับกับสินค้าที่ได้นำเข้ามาจากประเทศที่ได้เป็นภาคีข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือ (Subsidies code) ส่วนมาตรา 303 นั้นจะใช้บังคับกับสินค้าที่ได้นำเข้ามาจากประเทศอื่น ๆ (B)

* เฉพาะส่วนการพิจารณา "ความเสียหาย" (Injury) ในการที่มีการให้การช่วยเหลือ (subsidy) นี้เป็นอำนาจตามรัฐบัญญัติการค้า 2522 (TAA) Subtitle C.Sec.1677 (2) ประกอบกับ Subtitle A.Sec. 1671(a)(2)

** ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา คือ Tariff ACT of 1930 Part 2, United States International Trade Commission, SEC 1330

(6) United States International Trade Commission, "Commissioners" ITC, Washington D.C., P.1

1.1 หัวข้อย่อย A.C and D ในภาค 7 ของรัฐบัญญัติการค้าปี 2473 (Traiff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) หรือ (TAA 1979)

กฎหมายในส่วนนี้ของสหรัฐอเมริกาได้บัญญัติไว้ก็โดยมีจุดประสงค์ที่จะใช้บังคับกับ "ประเทศภายใต้ข้อตกลง" (Country under the Agreement) ดังนั้นจึงควรทำความเข้าใจก่อนว่า คำว่า "ประเทศภายใต้ข้อตกลง" นี้มีความหมายเพียงใดซึ่งตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 หัวข้อย่อย A มาตรา 701 (b) (หรือใน 19USC มาตรา 1671) ได้บัญญัติไว้ว่า "ประเทศภายใต้ข้อตกลง" (Country under the Agreement) มีความหมายถึงประเทศหนึ่งซึ่ง

(b)(1) ข้อตกลงว่าด้วยการช่วยอุดหนุนและมาตรการภาษีภาคีคอมบัต (CVD) ใช้ระหว่างสหรัฐอเมริกากับประเทศนั้น ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2(b) แห่งรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979)

(b)(2) ประเทศนั้น ได้มีข้อผูกพันกับสหรัฐอเมริกาซึ่งมีค่าเทียบเท่ากับข้อผูกพันของข้อตกลงนั้นโดยเนื้อหา ตามที่ประธานาธิบดีได้พิจารณาทุกาหนดหรือ

(b)(3) เกี่ยวกับประเทศนั้นประธานาธิบดีพิจารณาเห็นว่า

(A) มีข้อตกลงกันที่มีผลบังคับอยู่ระหว่างสหรัฐอเมริกากับประเทศนั้นซึ่ง

(1) เริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 ก.ค. 2522 (1979) และ

(2) กำหนดให้ได้รับการปฏิบัติอย่างชาติที่ได้รับอนุเคราะห์อย่างยิ่ง (MFN) โดยไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับสินค้าที่นำเข้าสหรัฐอเมริกา

(B) ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) ไม่ใช้ระหว่างสหรัฐอเมริกากับประเทศนั้นและ

(C) ข้อตกลงที่กล่าวถึงใน (A) อนุญาคาน

(1) การดำเนินการที่กำหนดหรืออนุญาตโดยข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยอัตราภาษีศุลกากรและการค้า (GATT) หรือกำหนดโดยสภาองเกรส หรือ

(2) ข้อห้ามหรือข้อจำกัดอันลักษณะที่มุ่งเลือกปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเข้าซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อกีดกันการปฏิบัติที่หลอกลวงหรือไม่เป็นธรรม

ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) มาตรา 701 ที่กล่าวมานี้หา
ให้ทราบว่าเป็น "ประเทศภายใต้ข้อตกลง" ตามความของกฎหมายสหรัฐอเมริกา
ประเทศที่เป็นสมาชิกของข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือ (Subsidies Code) แต่เพียงอย่าง
เดียวหากแต่ยังหมายความรวมถึงประเทศที่มีข้อตกลงผูกพันกับสหรัฐอเมริกาที่ประธานาธิบดีได้
กำหนดไว้ก็ถือว่าเป็น "ประเทศภายใต้ข้อตกลง" ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายสหรัฐอเมริกา
(เฉพาะเรื่องการเก็บภาษีศุลกากร (CVD) ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979)
หัวข้อย่อย A, C และ D นี้เช่นกัน

1.1.1 ความหมายของคำว่า "การช่วยเหลือ" (subsidy) ตาม
กฎหมายสหรัฐอเมริกา

ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) ในส่วนหัว
ข้อย่อย D (Subtitle D-General provisions) มาตรา 771 (หรือ USC. มาตรา
1677) ได้มีการบัญญัติคำจำกัดความของคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) ไว้ในมาตรา
771 (5) ว่า "คำว่า การช่วยเหลือ (Subsidy) นี้มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า เงินสง
เคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือที่รัฐบาลให้เป็นพิเศษเพื่อส่งเสริมสินค้าออก (Grant)
ตามที่กล่าวไว้ในข้อ 1303 ของลักษณะนี้ และให้หมายความรวมถึงการให้ค้ำชดเชย
ด้วย แต่ไม่นับจำกัเฉพาะเท่านั้นคือ

ก) มาตรา 771 (5) (A) การช่วยเหลือในการส่งออก ใด ๆ ที่ได้
บรรยายลักษณะไว้ในภาคผนวกของ "ข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือ" (Subsidies Code)
(เกี่ยวกับรายการอธิบายการช่วยเหลือในการส่งออก)

ข) มาตรา 771 (5)(B) การช่วยเหลือภายในประเทศ
(Domestic Subsidy) ค้ำชดเชยนี้ ถ้าให้หรือกำหนดโดยการดำเนินการของรัฐบาลว่า ต้องให้
แก่วิสาหกิจหรืออุตสาหกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะหรือกลุ่มวิสาหกิจหรืออุตสาหกรรมกลุ่มใด
กลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ว่าจะ เป็นของรัฐหรือของ เอกชนและไม่ว่าจะจ่ายหรือมอบให้โดยตรงหรือ
โดยอ้อมแก่การผลิต การหาหรือการส่งออกสินค้าจากพวกหรือชนิดใด

(B)(1) การจัดหาให้ซึ่งเงินทุน เงินกู้หรือการค้ำประกัน
เงินกู้ในเงื่อนไขที่ไม่สอดคล้องกับข้อพิจารณาทาง
การพาณิชย์

- (B)(2) การจัดหาที่ซึ่งสินค้า หรือบริการในอัตราที่เป็นการอนุเคราะห์
- (B)(3) การให้เงิน หรือการยกหนี้เพื่อผลประโยชน์สาธารณะ ในการดำเนินงานที่อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดที่ ได้รับเป็นเฉพาะ
- (B)(4) การเข้ารับต้นทุนหรือค่าเช่ารายใด ๆ ของการผลิต การทำ หรือการจัดจำหน่าย

จากบทบัญญัติของกฎหมายสหรัฐอเมริกาในส่วนนี้ทำให้ทราบว่าแม้สหรัฐอเมริกาเอง ก็ไม่จำกัดความหมายของคำว่าความช่วยเหลือ (Subsidy) เอาไว้ให้แน่นอนชัดเจน ซึ่งอาจเป็นปัญหาคล้ายกับในระบบกฎหมายต่างประเทศ หรืออาจเป็นเพราะความหมายของคำ ๆ นี้กว้างขวางมากจนไม่อาจให้คำจำกัดความที่แน่นอนชัดเจนได้ แต่ทางศาลสมัชชองเกรสสหรัฐอเมริกา ก็ได้ตัดสินใจว่าทางสภาไม่ควรที่จะปล่อยให้การจัดหาความช่วยเหลือ "เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) หรือ "การช่วยเหลือ" (Subsidy) เหล่านี้ต้องตกเป็นสิทธิในดุลยพินิจของฝ่ายกระทรวงการคลังสหรัฐอเมริกาแต่ฝ่ายเดียว* ประกอบกับมีการโอนอำนาจนี้มาให้กระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกายังแห่งหนึ่งด้วย ความหมายของคำเหล่านี้จึงได้มีการบัญญัติไว้ในรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) <7>

* กฎหมายเก่า ๆ ของสหรัฐอเมริกานั้นมิได้ให้คำจำกัดความคำว่าเงินสงเคราะห์ (Bounty) เอาไว้ จึงเกิดการปฏิบัติที่ขัดกันมาเป็นเวลานานว่า ปล่อยให้หน่วยงานผู้ปฏิบัติตีความเอาเอง จนกระทั่งรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 1979 นี้ได้มีการจำกัดความหมายคำ ๆ นี้ไว้ (Paul W. Jameson, "The Administration of the U.S. Countervailing Duty Laws with regard to domestic subsidies: where it's been, where it is, where it may go" P.60)

(7) Paul W. Jameson, " The Administration of the U.S. Countervailing Duty Laws with regard to domestic subsidies: where it's been, where it is, where it may go" Syr.J.Int'l L.& com. P.74

เนื่องจาก เมื่อสมัยก่อนที่สหรัฐอเมริกาจะได้ตราบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ คำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) นั้นไม่มีปรากฏในกฎหมายของสหรัฐอเมริกา คงมีแต่คำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) กับ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) เพียงสองคำนี้เท่านั้นจึงใคร่จะขออธิบายให้ผู้อ่านได้ทราบถึงการตีความของคำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) กับ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) นี้ในอดีต ทั้งนี้อาจเป็นประโยชน์ในการมองจุดยืนของสหรัฐอเมริกาที่มีต่อ "การช่วยเหลือ" (Subsidy) ในปัจจุบันได้บ้างก็น้อย

เดิมสมัยก่อนหน้าปี 1979 นั้นแม้ว่ากฎหมายของสหรัฐอเมริกาจะได้มีการบัญญัติคำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) กับ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) ไว้ในกฎหมายก็ตาม แต่ก็มิได้ให้ความสำคัญกับความของคำทั้งสองนี้เอาไว้ ดังนั้นการบังคับใช้ทางปฏิบัติ แล้วหน่วยงานรับผิดชอบก็จะต้องตีความกันเอาเอง ต่อมาจนกระทั่งศาลยุติธรรมแห่งแรกที่ได้ทำการพิจารณาตีความคำศัพท์นี้ได้ให้ข้อสังเกตเอาไว้ว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) นั้นมิใช่เป็นเงินได้เบลาอย่างแท้จริง หรือเป็นเงินอุทิศให้โดยฝ่ายรัฐบาลทั้งหมดก็หาไม่ แต่ทว่าเป็นเงินที่ระบุให้ถือเป็นข้อ เสนอซึ่งบาเน็จรางวัล ค่าตอบแทนแก่เหล่าผู้ผลิตน้ำตาลทรายขาว* เพื่อให้กำลังใจและกระตุ้นทุนให้ดำเนินการก้าวหน้าในการพาณิชย์กรรม ซึ่งมีฉะนั้นก็จะเป็นการประกอบการที่มิใช่จะขาดทุน(๘) ต่อมาก็มีคดีที่ตีความในศาลตามกฎหมายแห่งปี 1897 (พ.ศ.2430) คือคดีระหว่าง Downs V US. คณะกรรมการประเมินค่าอัตราภาษีได้ให้ข้อสังเกตเอาไว้ว่ากฎหมายนี้ได้กำหนดว่า - กฎหมายมิได้ใช้คำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) ในความหมายตามตัวอักษรซึ่งเป็นแนวแคบเท่านั้น เพราะกฎหมายครอบคลุมถึง เงินสงเคราะห์ (Bounty) และเงินช่วยเหลือใด ๆ (Grant) ที่ให้หรืออนุมัติให้โดยรัฐบาล ไม่ว่าจะโดยตรงหรือทางอ้อม และสำหรับคำว่า เงินช่วยเหลือ (Grant) นั้นเป็นคำที่เข้าใจได้ง่ายกว่าความหมายของคำว่า เงินสงเคราะห์ (Bounty) มาก เพราะเป็นคำที่ส่งความหมายถึงการอนุมัติโดยฝ่ายผู้มิอำนาจการปกครองประเทศซึ่งอาจเป็นการให้เอกสิทธิ์สัมปทานการผลิต หรือสิทธิอื่นใดในทางของเดียวกัน แก่บุคคลใด หรือกลุ่มเอกชนใดก็ได้ และในทางของเดียวกันนี้ ศาลสูง (Supreme court) ในคดี Nicholas & Co. V US. ก็ได้กล่าวไว้ว่า - หากคำว่า เงินสงเคราะห์ (Bounty) จะมีความหมายที่มีข้อจำกัดแล้ว คำว่า เงินช่วยเหลือ (grant) ก็จะมีไม่ได้เลย และก็จะไม่มีคำใดที่มีความสำคัญในความหมายได้กว้างขวางกว่าคำว่า เงินช่วยเหลือ (Grant) ที่สามารถนำมาใช้แทนที่กันได้ และอีกคดีที่ได้อธิบายคำว่า เงินสงเคราะห์ (Bounty)

* คดีนี้เกิดขึ้นกับสินค้าน้ำตาลทรายขาว

(8) Ibid., P.60-61

เพื่อการส่งออกไว้อย่างกระฉ่างที่สุดก็คือ คดีระหว่าง Downs V US. ซึ่งศาลสูง (Supreme court) ได้ให้เหตุผลในการพิจารณาว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) ที่จะมีคุณสมบัติสนับสนุนการส่งออก ได้นั้นจะต้อง เป็นอย่างน้อยก็ในขอบเขตคุณสมบัติระดับหนึ่ง ซึ่งเป็นเงินที่สงเคราะห์ด้วยการผลิตจริง ๆ เพราะเหตุว่าหากปราศจาก เสียซึ่งผลิตรวมก็จะปราศจาก เสียซึ่งผลผลิตส่งออกได้ด้วย(๒)

จากที่ได้อีก เอาคำตัดสินและ เหตุผลในคำพิพากษาของศาลสหรัฐอเมริกาที่กล่าวอธิบายความหมายของคำว่า เงินสงเคราะห์ (Bounty) กับ เงินช่วยเหลือ (Grant) ตามกฎหมายเก่าของสหรัฐอเมริกาที่ผ่านมา ก็พอจะสังเกตได้ว่า ความเห็นในความหมายของคำว่า เงินสงเคราะห์ (Bounty) กับเงินช่วยเหลือ (Grant) ในอดีตนั้นถือว่าเงินช่วยเหลือ (Grant) นั้นให้ความหมายได้ชัดเจนกว่าคำว่า เงินสงเคราะห์ (Bounty) และ การที่จะถือว่าการให้เงินสงเคราะห์ใด เป็นการส่งเสริมการส่งออกได้นั้น ก็จะต้องอยู่ในระดับที่มีคุณสมบัติเป็นพิเศษอีกระดับหนึ่งด้วย แต่การให้ความหมายในสมัยนี้นั้นก็เป็นกรณี ๆ ไป (Case by case) มากกว่าที่จะเป็นการจำกัดความหมายเพื่อให้เป็นประจักษ์สำหรับคดีหลัง ๆ

ในที่สุดเมื่อมีการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบโตเกียว (Tokyo round) และส่งผลให้เกิดมี "ข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือ (Subsidies code) ซึ่งมีบทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการช่วยเหลือ (Subsidy) อยู่หลายประการด้วยกัน รวมทั้งภาคผนวกของข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือ (Subsidies code) ที่ได้ให้ตัวอย่างของการช่วยเหลือในหลายประการด้วยกัน* สหรัฐอเมริกาเองจึงได้ตรารัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) ซึ่งสภาองเกรสได้ตัดสินใจให้บัญญัติคำจำกัดความของคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) ไว้ในกฎหมายสหรัฐเป็นครั้งแรกโดยให้คำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) นี้ มีความหมายเดียวกับคำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) หรือคำว่า "เงินช่วยเหลือ" (Grant) จากเจตนารมณ์เช่นนี้เองทำให้หลักปฏิบัติทางด้านรัฐบาลสหรัฐอเมริกา และฝ่ายศาลยุติธรรมสหรัฐอเมริกาก็ได้ใช้ความหมายของคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) นี้ว่าเป็นเช่นเดียวกับคำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) หรือ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) ตามความมาตรา 303 แห่งรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) เว้นเสียแต่ว่า หลักกฎหมายหรือหลักการตีความในกฎหมายก่อนนี้จะให้ความหมายประการอื่นใดที่ต่างออกไป

(9) Ibid., P 62-63

* ตัวอย่างของการช่วยเหลือเพื่อการส่งออก (Export subsidy) ในภาคผนวกของข้อตกลงว่าด้วยการช่วยเหลือ (Subsidies Code) ดูได้ในวิทยานิพนธ์นี้ หน้า 20 - 22

จากความหมายในร่างกฎหมายฉบับนี้เท่านั้น และการอ้างถึงการช่วยเหลือจากรัฐประเภทเฉพาะ
ก็จากราคาในการตีความนี้ก็มิให้ถือว่าจำกัดอยู่แต่เฉพาะเรื่องเท่านั้น แต่ให้ถือว่าเป็นการ
แสดงออกซึ่งหลักกฎหมายที่เป็นตัวอย่าง เท่าที่ถือได้ว่าเป็นความหมายคล้ายคลึงกับการเป็นการ
ช่วยอุดหนุนจากรัฐ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้ร่างกฎหมายสามารถที่จะขยายขอบเขตของการช่วยอุดหนุนนี้ออก
ไปได้อีก เท่าที่เห็นว่าถูกต้องตรงกับคุณสมบัติที่จำกัดความไว้เป็นพื้นฐานนั้นได้<10>

แม้ว่ากฎหมายใหม่ของสหรัฐอเมริกา (TAA 1979) นี้ จะได้ให้คำจำกัดความ
สำหรับคำว่า "การช่วยอุดหนุน" (Subsidy) นี้ไว้อย่างกว้างๆ แล้วก็ตาม แต่สภาองเกรสก็ยัง
ได้ทิ้งช่องว่างเอาไว้เล็กน้อย เพื่อให้หน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาที่เป็นผู้บังคับควบคุมตาม
กฎหมายให้สามารถปฏิบัติหลักการเฉพาะเรื่องขึ้นใช้ปฏิบัติเพื่อเป็นการกำหนดให้ได้ว่าโครงการใด
บ้างของรัฐบาลต่างประเทศจะเข้าข่ายเป็นการช่วยอุดหนุนหรือไม่ เพื่อจะได้กำหนดการเข้าภาษี
คอบดด์ (CVD) ได้ถูกต้องเป็นเรื่อง ๆ ไป

1.2 มาตรา 303 ของรัฐบัญญัติการค้าศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่ง เพิ่มเติมจากรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979)

บทบัญญัติในมาตรา 303 (หรือ 19USC 1303) ของรัฐบัญญัตินี้เป็นบทบัญญัติ
ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่ประสงค์จะใช้บังคับกับกรณีของสินค้าต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาอ้างว่าได้รับการ
ให้การช่วยอุดหนุน (Subsidy) แล้วสินค้านั้นได้ถูกส่งเข้ามาขายในประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ที่
สำคัญคือ สินค้านั้นต้องเป็นสินค้าของประเทศอื่นที่นำเข้าประเทศภายใต้ข้อตกลง* และสิ่งที่ทราบ
แล้วในเบื้องต้นว่าการพิจารณาหาหนทางกีดกันคอบดด์การช่วยอุดหนุน (CVD) กับสินค้าของประเทศที่
นำเข้าประเทศภายใต้ข้อตกลง ตามบทบัญญัติในมาตรา 303 (หรือ 19USC 1303) ของรัฐบัญญัตินี้
สามารถที่จะมีคำสั่งให้เก็บภาษีคอบดด์การช่วยอุดหนุน (CVD) นี้ได้ทันทีเมื่อพบว่ามี การให้การ
ช่วยอุดหนุน โดยนั้จะต้องมีการพิสูจน์ความเสียหาย (Injury Test)<11> ซึ่งรายละเอียดของ
มาตรา 303 (หรือ 19 USC 1303) ของรัฐบัญญัตินี้มีดังนี้

(10) Ibid., P74

* ตามบทบัญญัติในมาตรา 701(C) "การอ้างอิงผสมกัน" (Cross Reference)
ซึ่งได้บัญญัติไว้ ประกอบกับถ้าสินค้านั้นเป็นสินค้าของประเทศภายใต้ข้อตกลงก็อยู่ภายใต้บังคับของ
หัวข้อย่อย A, C and D ในภาค 7 ของรัฐบัญญัตินี้ (ตามที่ได้อธิบายมาแล้วในวิทยานิพนธ์นี้ บทที่
2 หัวข้อ 1.1)

(11) Lloyd Granet "ITC Injury determination in
countervailing duty investigations" LAW & POLICY IN INTERNATIONAL
BUSINESS, vols 15:987 P.989-990

1.2.1 ความหมายของคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) ในมาตรา 303 หรือ (19USC 1303)

ก่อนที่จะศึกษาหลักกฎหมายของมาตรา 303 ในรัฐธรรมนูญส่วนนี้ก็มี อาจที่จะหลีกเลี่ยงได้ คือต้องทราบความหมายของคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) ใน มาตรา 303 นี้ก่อนว่ามีขอบเขตเพียงใด เพื่อประโยชน์ก่อนที่จะศึกษามาตราในส่วนต่อ ๆ ไปซึ่ง ความหัวข้อย่อย D ในภาค 7 ของรัฐธรรมนูญนี้ มาตรา 771 (หรือ 19USC 1677) ได้บัญญัติไว้ว่า "คำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) มีความหมายเดียวกับคำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) หรือ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) ตามที่คำ ๆ นี้ใช้อยู่ในมาตรา 1303 ของลักษณะนี้ (มาตรา 303) และรวมความไปถึง คำนำท้ายที่คอยู่เฉพาะเรื่องต่อไปนี้" * ความบทบัญญัติใน มาตรานี้หาให้ทราบว่าคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) นี้มีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า "เงินสงเคราะห์" (Bounty) หรือ "เงินช่วยเหลือ" (Grant) ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 303(12) ซึ่งแปลความหมายได้ว่าคำว่า "การช่วยเหลือ" (Subsidy) นี้เป็นคำ ๆ หนึ่งซึ่งให้ ถือว่าเป็นคำที่มีความหมายเดียวกับคำ ๆ หนึ่งเพื่อความสะดวกและสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นนั่นเอง

1.2.2 การเก็บภาษีคอบด์ (CVD) ตามมาตรา 303

ตามรัฐธรรมนูญในมาตรา 303 (หรือ 19USC 1303) ได้บัญญัติ กำหนดหลัก เกณฑ์ในการ เก็บภาษีคอบด์การช่วยเหลือ (CVD) ไว้ตาม (a) (1) ดังนี้คือ "ยกเว้นการขึ้นของสินค้าซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ของประเทศภายใต้ข้อตกลง (ตามความหมายในมาตรา 701 (19USC 1671 (b)) ในหัวข้อย่อยนี้) เมื่อใดก็ตามที่ประเทศใด

(12) William H. Barringer, Christopher A. Dunn, "Antidumping and countervailing duties investigations under the Trade Agreement ACT of 1979", The journal of international law and Economics, Vols 14, 1979, P.29

เมืองขึ้นใด อาณานิคมใด จังหวัดใด ส่วนย่อยทางการเมืองอื่นใดของรัฐบาล บุคคลใด ห้างหุ้นส่วนใด สมาคมใด หรือบริษัทใด ได้จ่ายหรือให้เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม แก่การผลิตหรือการทำ หรือการส่งออกสิ่งของหรือสินค้าใด ๆ ที่ผลิตหรือหาขึ้นในประเทศนั้น เมืองขึ้นนั้น อาณานิคมนั้น จังหวัดนั้น หรือส่วนย่อยทางการเมืองส่วนนั้นของรัฐบาล เมื่อมีการนำเข้าสิ่งของหรือสินค้านั้นเข้ามาในสหรัฐอเมริกาว่าสิ่งของหรือสินค้านั้นจะนำเข้าโดยตรงจากประเทศแหล่งผลิตหรือโดยทางอื่น และนำเข้าสิ่งของหรือสินค้านั้นจะได้นำเข้ามาในสภาพเดิมเมื่อส่งออกจากประเทศแหล่งผลิต หรือได้เปลี่ยนแปลงสภาพโดยการผลิตใหม่หรือโดยวิธีใดก็ตาม ในทุกกรณีดังกล่าวมานี้จะต้องมีการเก็บและเสียภาษีเพิ่มเติมจากอากรใด ๆ ที่ได้กำหนดไว้เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนสุทธิของเงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) ไม่ว่าจะทำให้เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) นั้นอย่างไรก็ตาม

(a)(2) - ในกรณีที่สิ่งของ หรือสินค้านำเข้าใดซึ่งปลอดภาษี อนุญาตให้กำหนดภาษีขึ้นภายใต้มาตรานี้ได้เมื่อมีการพิจารณาความเสียหายโดยคณะกรรมการ (ITC) ตาม ลักษณะย่อย 4 ของบทนี้ แต่ยกเว้นว่าไม่ต้องการพิจารณาความเสียหาย ถ้าหากว่าข้อมูลพื้นฐานของสหรัฐอเมริกาไม่ได้บัญญัติกำหนดให้ต้องการพิจารณาความเสียหาย"

เมื่อในมาตรา 303 ของรัฐบัญญัตินี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ จึงถือได้ว่า บทบัญญัติในมาตรา 303 นี้จะเชื่อมโยงกับเฉพาะสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ของประเทศใด ๆ ก็ได้ทั้งสิ้น ยกเว้นประเทศภายใต้ข้อตกลง* และการเก็บภาษีตอบโต้การช่วยเหลือตามมาตรานี้สามารถทำได้เมื่อสินค้าหรือสิ่งของนั้นได้ส่งเข้ามาขายในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยมีการให้เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) แก่การผลิต การทำหรือการส่งออกสินค้านั้นไม่ว่าจะได้จ่ายให้โดยตรงหรือโดยอ้อมก็ตาม หรือไม่ว่าสินค้านั้นจะได้นำเข้ามาในสภาพเดิมจากประเทศแหล่งผลิต หรือมีการเปลี่ยนแปลงสภาพก็ตาม และภาษีตอบโต้ (CVD) นี้สามารถเก็บได้ในจำนวนเท่ากับ จำนวนการให้เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) เท่านั้นจะเก็บเกินจำนวนการช่วยเหลือไม่ได้ สิ่งสำคัญอีกประการคือ การเก็บภาษีตอบโต้การช่วยเหลือตามมาตรา 303 นี้สหรัฐอเมริกาสามารถเก็บได้ทันทีที่พบว่ามีการให้การช่วยเหลือ โดยไม่ต้องมีการพิสูจน์ความเสียหาย (injury test) และเมื่อบทบัญญัติในมาตรา 303 นี้ มี

* ความหมายของ "ประเทศภายใต้ข้อตกลง" ดูได้ในวิทยานิพนธ์นี้ หน้า 44-45

ลักษณะบังคับอย่างชัดเจน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่พบว่ามี การให้เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) กับสินค้าที่ต่างประเทศได้ส่งเข้ามาขายในสหรัฐอเมริกาจริง สหรัฐอเมริกา ก็จำเป็นต้องอนุมัติให้มีการจัดเก็บภาษีคอบดักการช่วยเหลือ (CVD) ในกรณีนี้ทุกครั้ง (13)

2. การให้หลักกฎหมายในการเก็บภาษีคอบดักของสหรัฐอเมริกา

ในส่วนแรกของบทที่ 2 ได้อธิบายถึงหลักกฎหมายในสหรัฐอเมริกาที่ใช้ในการเก็บ ภาษีคอบดักการช่วยเหลือ (CVD) ในปัจจุบันทั้งสองส่วนกล่าวคือส่วนที่เข้ากับประเทศภายใต้ข้อตกลง และส่วนที่เข้ากับประเทศอื่น ๆ ทว่าในซึ่งมีประเทศภายใต้ข้อตกลงไปแล้ว ในส่วนต่อไปจะ อธิบายถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ "คณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (U.S. international Trade Administration) หรือ (ITA) ได้คิดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้น เพื่อนำมาประกอบกับการให้หลักกฎหมายในการเก็บภาษีคอบดัก (CVD) แม้ว่าบาง หลักเกณฑ์จะมีได้มีกฎหมายอ้างอิงถึงหรือมิได้มีฐานะ เป็นกฎหมายสายหลักของสหรัฐอเมริกา ก็ตาม แต่ก็มีส่วนสำคัญในฐานะที่เป็นคดีที่ได้มีคำตัดสินและเป็นแนวทางปฏิบัติของฝ่ายบริหาร ส่วนบางหลักเกณฑ์ที่มีหลักกฎหมายอ้างอิงประกอบ หรือเป็นหลักกฎหมายของสหรัฐอเมริกา เมื่อ ฝ่าย ITA ได้นำหลักเกณฑ์เหล่านี้มาเป็นข้อพิจารณาประกอบกับการให้หลักกฎหมาย แล้วจึงจะ ตัดสินว่าความจริงนั้น การปฏิบัติของต่างประเทศที่ระหว่งพาณิชย์สหรัฐอเมริกาจะสอบสวน หรือ ที่ได้ถูกร้อย เรียงกล่าวหา นี้จะมีคุณสมบัติเป็น "การให้การช่วยเหลือ" (Subsidy) ที่สหรัฐ อเมริกาสามารถเก็บภาษีคอบดัก (CVD) ได้หรือไม่ (14) ซึ่งมีหลัก เกณฑ์เหล่านั้นดังนี้ คือ

- ก) หลักการช่วยเหลือให้เป็นการทั่วไป (Principle of General Availability)
- ข) การช่วยเหลือในระหะต้นของการผลิต (Upstream subsidies)
- ค) การช่วยเหลือต่อทรัพยากรธรรมชาติ (Natural resource subsidies)
- ง) การช่วยเหลือจากรัฐด้านการค้นคว้าวิจัย และพัฒนาการ (Research and Development grants) หรือ (R & D)

(13) Paul W. Jameson " The Administration of the U.S. Countervailing Duties Laws with regard to domestic subsidies: where it's been, where it is, where it may go", P.69

(14) Ibid, P.77-78

ซึ่งหลัก เกณฑ์ทั้งสี่ที่ดังกล่าวมานี้นับว่ามีความสำคัญน่าให้ความสนใจเป็นพิเศษเพราะจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทยมาก เมื่อจาเป็นที่จะต้องอ้างหลักหรือข้อกฎหมายของสหรัฐอเมริกาต่อผู้ว่าการ เรียก เก็บภาษีคอบดักของประเทศสหรัฐอเมริกา กับสินค้าของประเทศไทยที่ส่ง เข้ามาขายใน สหรัฐอเมริกา โดยสหรัฐอเมริกาใช้หลักกฎหมายภายในของคนกับสินค้าไทย ประกอบกับ หลัก เกณฑ์ทั้งสี่นี้หากศึกษาให้ละเอียดแล้วจะเป็นประโยชน์กับประเทศไทย ในการที่ไทยจะได้ออก กฎหมายส่งเสริมการส่งออกที่เหมาะสมกับสหรัฐอเมริกาอ้าง เก็บภาษีคอบดักได้ง่าย ๆ เนื่องจาก จากในหลัก เกณฑ์ทั้งสี่นี้จะหาให้ทราบว่า การช่วยอุดหนุนในลักษณะใดที่สหรัฐอเมริกา (โดยเฉพาะ ฝ่ายบริหาร (ITA) จะไม่เก็บภาษีคอบดัก เช่น

ในหลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วปวงนั้น ฝ่าย ITA พิจารณาว่า ถ้าการช่วยนั้นคุ้มหรือ ว่าเป็นการทั่วปวงโดยเฉพาะ เจาะจงจะไม่เก็บภาษีคอบดักใน เหตุผลเช่นนี้จะได้ว่าพิจารณาต่อไป ว่ากฎหมายของไทยที่ส่งเสริมการส่งออกในปัจจุบันมีบ้างหรือไม่ที่เข้าหลัก เกณฑ์นี้ หรือในการ ช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิตที่ฝ่าย ITA วางหลัก เกณฑ์ไว้จะไม่เก็บภาษีคอบดักในกรณีใด บ้าง เพื่อเป็นประโยชน์กับประเทศไทยในการให้ความช่วยเหลือในลักษณะนี้กับสินค้าอุตสาหกรรม หรือสินค้า เกษตรกรรมของไทย โดยออกกฎหมายไทยให้สอดคล้องกับหลัก เกณฑ์นี้ หรือในการ ช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะสินค้าจากพวกแร่ธาตุ ซึ่งตามกฎหมายไทยไม่ให้สิทธิ ในการขอรับเงินชด เชยภาษีแก่สหรัฐอเมริกาในหลัก เกณฑ์ในเรื่องนี้แต่อย่างใด เพื่อประเทศไทย จะได้พิจารณาปรับปรุงกฎหมายในส่วนนี้ และในการช่วยเหลือจากรัฐด้านการค้นคว้าวิจัยและพัฒนา การนั้น สหรัฐอเมริกามีความเห็นประการใดจึงจะไม่เก็บภาษีคอบดัก แม้ว่าปัจจุบันนี้ไทยยังไม่ค่อยมี การช่วยเหลือในลักษณะนี้ก็คามแต่ในอนาคตการช่วยลักษณะนี้จะมีความจำเป็นและสำคัญเพิ่มขึ้นอีก เพราะเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัย ดังนั้นไทยจึงควรให้ความสนใจหลัก เกณฑ์นี้ เพื่อจะได้ออก กฎหมายให้การช่วยเหลือลักษณะนี้ให้เหมาะสมต่อไปในอนาคต ซึ่งรายละเอียดของหลัก เกณฑ์ทั้งสี่ มีดังต่อไปนี้

2.1 หลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วปวง (Principle of General Availability)

ปัญหาประการหนึ่งในหลาย ๆ ประการซึ่งเกิดขึ้นบ่อยครั้งในการพิจารณา กำหนดเพื่อเก็บภาษีคอบดัก (CVD) นั้นก็คือแก่ คำถามที่เกิดขึ้นว่า ผลประโยชน์ที่ฝ่ายรัฐบาลต่างประเทศได้ให้อยู่ในนั้นไม่สามารถถือได้ว่าเป็นการให้การช่วยอุดหนุนที่รัฐบาลแห่งกิจการในประเทศ คน ซึ่งมีลักษณะที่จะหาให้ฝ่ายสหรัฐอเมริกาเก็บภาษีคอบดักได้นั้น เพราะเหตุสำคัญก็คือผล ประโยชน์ที่แท้ หรือการช่วยอุดหนุนที่เห็นนั้นเป็นการกระทำที่อำนวยความสะดวกให้แก่ เศรษฐกิจของ ประเทศนั้นเป็นส่วนรวม หรือเป็นการกระทำที่รัฐบาลได้ให้การช่วยเหลือซึ่งให้เป็นการทั่วปวง (General availability)⁽¹⁵⁾ เฉพาะคำถามนี้ก็ยากที่จะให้คำตอบที่แน่นอนชัดแจ้งอย่าง

(15) Ibid, P.78-79

เฉพาะเจาะจงได้ เช่นว่าเมื่อใดหรือแต่ไหนเพียงใดที่จะถือว่า "การช่วยเหลือนั้นให้เป็นการทั่วไป" (General availability) นายบารซี (Barys) ยังได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า "ความยากลำบากที่มีอยู่ในหลักการ เรื่องการช่วยเหลือซึ่งให้เป็นการทั่วไปนั้นอยู่ที่ว่าจะขีดเส้นตรงไหนเพื่อจะพิจารณากำหนดว่า เมื่อใดจึงจะถือว่าการปฏิบัติแบบที่มีให้โดยทั่วไปคุ้มครองอุตสาหกรรมหนึ่ง อุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะถึงขั้นที่ว่าผลประโยชน์กลายเป็นเรื่อง เฉพาะมากกว่าจะเป็นการให้โดยทั่วไป" (16) ดังนั้นจึงควรนำคดีที่ได้ตัดสินานเรื่องนี้ไว้มาศึกษาพิจารณา ดังนี้คือ

กรณีที่รัฐบาลเม็กซิโก ได้ใช้ระเบียบภาษีที่จัดเก็บกำหนดราคารักษาพยาบาลไฮดรคาร์บอนให้แก่อุตสาหกรรมภายในประเทศที่ต่ำกว่าราคาระหว่างประเทศ หรือราคาขายส่งออกอย่างมาก และเคยกำหนดราคารักษาที่ต่ำเช่นนี้หาให้ต้นทุนการผลิต เครื่องอุปโภคบริโภคภายในประเทศลดลง โดยทำให้ราคาภายในประเทศของน้ำมันเชื้อเพลิงคือ คาร์บอนและก๊าซธรรมชาติในเม็กซิโกมีราคาต่ำกว่าราคาส่งออกหรือราคาท้องตลาดที่เป็นธรรมถึงประมาณ 75% เมื่อเป็นเช่นนี้ย่อมทำให้อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับปิโตรเลียมกับผู้ผลิตคาร์บอนอื่นเป็นอุตสาหกรรมซึ่งใช้ทรัพยากรไฮดรคาร์บอนเป็นตัวอ่อนพลังงานได้รับประโยชน์จากการนี้โดยตรง แต่ในกรณีนี้แม้ว่าไฮดรคาร์บอนที่ขายนี้จะมีราคาซื้อขายเพียงวงการผลิตที่ราย แต่ ITA ได้ตัดสินว่าการขายเช่นนี้มีให้แก่ผู้ซื้อภายในประเทศทั้งหมดโดยทั่วไป จึงไม่เก็บภาษีคอมพิวเตอร์การช่วยเหลือทุนในกรณีนี้ (17)

อีกกรณีหนึ่งก็คือคดีระหว่าง Carlile Tire & Rubber Co. V. United States ซึ่งในคดีนี้ศาลได้มีคำพิพากษาตัดสินว่า "การลดอัตราภาษีแก่ทุกฝ่ายทั่วไปในประเทศ เพื่อทดแทนแก่ลักษณะเสื่อมสภาพที่เป็นไปอย่างรวดเร็วนี้ นับถือว่าเป็นการให้เงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือจากรัฐ (Grant) ภายในขอบเขตความหมายของความหมายบทบัญญัติมาตรา 303 ของรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979)" (18)

(16) Laurie A.Cameron and Gerald C.Berg, "The U.S. countervailing duty law and the principle of general availability", Journal of world trade law, vols 19 N. 5, 1985, P. 503

(17) Ibid , p.501-503

(18) Paul W.Jameson, "the Administration of the U.S. Countervailing duty laws with regard to domestic subsidies : where it's been, where it is , where it may go", P.80

แต่ส่วนอีกกรณีหนึ่งคือคดีระหว่าง Bethlehem Steel Corp. V. United States นั้นทางศาลกลับมีคำพิพากษาว่า "ศาลยอมรับว่ากฎหมายว่าด้วยอัตราภาษีที่ให้แก่เอกสิทธิ์แก่ผู้ใดก็ตามถือว่าเป็นเงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือจากรัฐ (Grant) แต่ฝ่าย ITA ก็ยังมีอำนาจที่จะปฏิเสธไม่จกให้มีการเก็บภาษีตอบโต้การช่วยอุดหนุน (CVD) สำหรับผลประโยชน์ประเภทอื่นได้แม้จะอ้างได้ว่าผลประโยชน์เหล่านั้น ตกได้แก่ทุกฝ่ายทั่วไบนประเทศนั้น ๆ ก็ตาม(19)

อีกกรณีคือ เรื่องสิ่งทอบางชนิดและผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากประเทศปากีสถาน ซึ่งรัฐบาลประเทศปากีสถานได้ให้การช่วยเหลือโดยจ่ายทดแทนค่าเสื่อมสภาพแบบเร่งรัดสำหรับโรงงานและเครื่องมือใหม่ ๆ สำหรับเครื่องจักรที่ใช้งานเพื่อทำงานในลักษณะล่วงเวลาพิเศษ วิทยานคดีนี้ไม่ถูกเก็บภาษีตอบโต้การช่วยอุดหนุน เพราะเหตุผลว่า โครงการนี้เป็นการช่วยอุดหนุนแก่ห้างร้านกิจการทั้งหมดในประเทศปากีสถานและมีได้มีเงื่อนไขพิเศษที่ให้แก่เฉพาะแก่กิจการที่ผลิตเพื่อการส่งออกเท่านั้น สำหรับอีกกรณีคือคดี เรื่องสิ่งทอบางชนิดและผลิตภัณฑ์สิ่งทอจากประเทศเม็กซิโก ซึ่งรัฐบาลเม็กซิโกได้ให้การช่วยเหลือวิธีให้เงินกู้ในอัตราดอกเบี้ยต่ำที่จัดหาให้โดยฝ่ายให้กองทุนรัฐบาล เพื่อประกันสินค้าให้แก่การพัฒนาการอุตสาหกรรมขนาดย่อยและขนาดกลาง (FOGAIN) นี้ไม่มีคุณสมบัติเป็นเงินสงเคราะห์ (Bounty) หรือเงินช่วยเหลือ (Grant) ได้เพราะเหตุผลเนื่องจาก ผลประโยชน์ที่ให้นั้นได้ทับกิจการทุกประเภทในประเทศนั้น และมีได้มีเจตนาหรือมิได้มีการระบุความเกี่ยวข้องกับการส่งออกซึ่งสินค้าที่ผลิตโดยกิจการที่ได้รับผลประโยชน์นั้นแต่ประการใดเลย(20)

2.1.1 ทัศนคติของคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (ITA) กับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไป

เมื่อได้ทราบถึงรายละเอียดและคำตัดสินในคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไปพอสมควรแล้ว ต่อไปสมควรที่จะศึกษาพิจารณาถึงทัศนคติของคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ หรือ (ITA) ที่มีต่อหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไปนี้ว่า ITA นั้นมีความคิดเห็นอย่างไรกับหลักนี้ และมีเหตุผลอย่างใดจึงไม่เก็บภาษีตอบโต้ (CVD) หากว่าการช่วยอุดหนุนนั้นเป็นการช่วยเหลือที่ให้แก่โดยทั่วไป

(19) 564 F.Supp. 834 (ct.Int'l Trade 1983) and 590 F.Supp. 1237 (Ct.Int'l Trade 1984)

(20) Paul W. Jameson, OP.Cit, P.71-72

ทัศนคติหรือความคิดเห็นของ ITA (ในปัจจุบันนี้ พ.ศ. 2531) เห็นว่า ไม่สมควรที่จะกำหนดภาษีตอบโต้การให้การช่วยอุดหนุน ถ้าหากว่าการช่วยนั้นเป็นการช่วยที่ให้เป็นการทำไป โดย ITA อ้างเอาข้อความที่เข้าในกฎหมาย มาตรา 771 (5)(b) ของรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) เป็นเครื่องสนับสนุนความคิดเห็นหรือทัศนคติตน โดยถือว่าในกฎหมายฉบับนี้ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า "การช่วยอุดหนุน" ว่าหมายความว่า "การช่วยอุดหนุนจากรัฐต่อกิจการในประเทศ หากเป็นการอนุมัติให้แก่อุตสาหกรรมประเภทใด โดยเฉพาะ หรือกลุ่มกิจการ หรืออุตสาหกรรมใดโดยเฉพาะ ซึ่งฝ่าย ITA ได้แปลความหมายของบทบัญญัติในกฎหมายนี้ว่า กฎหมายให้อำนาจในการกำหนดภาษีตอบโต้การช่วยอุดหนุน ได้ก็ต่อเมื่อผลประโยชน์หรือการช่วยอุดหนุนนั้นรัฐบาลต่างประเทศได้ให้หรือจัดให้มีการให้เฉพาะบริษัทหนึ่งบริษัทใดหรืออุตสาหกรรมหนึ่งอุตสาหกรรมใดเท่านั้น หรือแก่กลุ่มบริษัทหรือกลุ่มอุตสาหกรรมใดเฉพาะกลุ่มเท่านั้นหรือแก่บริษัทต่าง ๆ หรืออุตสาหกรรมต่าง ๆ ในเขตหนึ่ง เขตใดของประเทศนั้นเป็นการเฉพาะ เท่านั้น (21) โดยถือว่าถ้าผลประโยชน์ หรือการช่วยอุดหนุนที่รัฐบาลต่างประเทศได้ให้ หรือจัดให้มีการให้นั้นมีเงื่อนไขที่ไม่เป็นธรรมทางการค้าคือให้เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เท่านั้น ก็ต้องเก็บภาษีตอบโต้ แต่ในทางตรงกันข้ามหากว่าการที่รัฐบาลต่างประเทศได้ให้การช่วยนั้นให้กับหลายฝ่ายมากกว่ากลุ่มเฉพาะ กล่าวคือให้กับกิจการโดยทั่วไป ถือว่าการให้โดยทั่วไปนี้เป็นธรรมทางการค้าและเป็นเครื่องช่วยที่เศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวมดีขึ้นก็จะไม่เก็บภาษีตอบโต้ (CVD) กับให้การช่วยที่ให้แก่โดยทั่วไป

2.1.2 ทัศนคติของศาลกับหลักการช่วยที่ให้เป็นการทำไป

เมื่อได้ทราบถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นของ ITA กับหลักนี้แล้วว่าเพราะเหตุใดจึงไม่เก็บภาษีตอบโต้ ต่อไปก็ควรจะศึกษาพิจารณาความคิดเห็นหรือทัศนคติของศาลที่มีต่อหลักการนี้ว่าเป็นประการใด มีความเห็นตรงกันข้ามหรือเห็นด้วยกับ ITA ในหลักการนี้ โดยจะอาศัยจากคำตัดสินของศาลในคดีต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักนี้มาพิจารณาเป็นแนวทาง

คำตัดสินของศาลที่สำคัญคือในคดีระหว่าง Carlishe Tire & Rubber Co., V. United States* กับคดีระหว่าง Bethlehem Steel corp. V. United States** ซึ่งคำตัดสินของทั้งสองคดีนี้มีข้อแตกต่างที่สำคัญก็คือ คดีแรกศาลยอมรับทัศนคติของฝ่าย ITA ที่ว่า ค่ายแนวความคิดด้าน "เอกสิทธิ์" เข้ามาเกี่ยวข้องกับภาระกำหนดภาษีคอบรด์ (CVD) แต่ในคดีที่สองศาลกลับไม่ยอมรับทัศนคติของฝ่าย ITA แต่อย่างไรก็ตามเมื่อได้ทำการตรวจสอบคำพิพากษาในคดีต่าง ๆ ที่ศาลได้ตัดสินไว้เกี่ยวกับหลักนี้ก็แสดงให้เห็นว่า ความเห็นของศาลสนับสนุนหลักการที่ว่าต้องมี "เอกสิทธิ์" เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยในการเก็บภาษีคอบรด์ (CVD) (22) แต่ในความเห็นของศาลแล้วขออ้างถึงคำว่า "ความได้เปรียบเฉพาะกรณี" (Special advantage) มากกว่า เช่นในคดี Nicholas & Co., V. United States ศาลกล่าวว่า "สำหรับฝ่ายศาลนั้นสิ่งเดียวที่จะต้องพิจารณาอยู่เสมอก็คือ ผลประโยชน์ที่เห็นนั้นเป็นการกระตุ้นให้มีการส่งออกได้เพิ่มขึ้นหรือให้ความได้เปรียบเฉพาะกรณี *** หรือแม้ โดยการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลต่างประเทศนั้น และด้วยความช่วยเหลือนั้นทำให้สินค้าที่ส่งออกมานั้นมีราคาต่ำสามารถแข่งขันได้กับสินค้าของประเทศสหรัฐอเมริกา" (23)

และที่สำคัญที่สุดก็น่าจะเป็นความเห็นของศาลแห่งเบธเลเฮม (The Bethlehem Court) ซึ่งเห็นว่า "ควรให้มีการเพิกถอนข้อกำหนดอันเป็นกฎระเบียบของฝ่าย ITA ที่ว่า ด้วยหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไป (The principle of general availability) นั้น เสีย เพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดผลอันไม่พึงปรารถนา" (24) ที่สำคัญศาลยังได้ชี้อีกว่าหลักการนี้ของฝ่าย ITA นั้นจะนำไปสู่ผลอันไม่พึงปรารถนาได้โดย กล่าวไว้ว่า "หากข้อความมาตรา 771 (b) นี้จะเป็นข้อยกเว้นสำหรับผลประโยชน์ประเภทที่อานวย หรือจัดให้แก่ทุกกิจการในประเทศเมื่อนั้นแล้วผลจากการสอบสวนก็จะต้อง เปลี่ยนแปลง ไปขึ้นอยู่กับว่าระดับของวงจรรัฐบาลเป็นผู้จัดหาให้ซึ่งผลประโยชน์ แม้ว่าจะเป็นผลประโยชน์ประเภทเดียวกัน และให้ทั้งกิจการประเภทเดียวกันก็ตาม ตัวอย่างเช่น หากว่ารัฐบาลกลางของต่างประเทศหนึ่งจัดหาให้ซึ่งผลประโยชน์ให้แก่ผู้ผลิตสินค้าทั่วเขตจังหวัดหนึ่งโดยเฉพาะ ผลประโยชน์นั้นก็ถือว่าเป็นการให้การช่วยเหลือจากรัฐบาลได้ เพราะเหตุว่ารัฐบาลกลางของจังหวัดนั้นเป็นผู้จัดหาผลประโยชน์ให้ และผลประโยชน์นั้นก็ให้แก่ทุกกิจการอย่างทั่วถึงแต่ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือจากรัฐได้เมื่อ เป็น เช่นนี้แล้ว

* รายละเอียดของคำตัดสินในคดีนี้ ดูคำวินิจฉัยในพจนานุกรมหน้า 54

** รายละเอียดของคำตัดสินในคดีนี้ ดูคำวินิจฉัยในพจนานุกรมหน้า 55

(22) Ibid, P. 80

*** คำว่า "ได้เปรียบเฉพาะกรณี" ในที่นี้หมายถึงความได้เปรียบเหนือผลิตภัณฑ์ของประเทศสหรัฐอเมริกา

(23) 7 Cust. Ct.App. 97, 107 (1916), aff'd, 249 U.S. 34 (1919)

(24) Paul W. Jameson, OP.Cit, P. 83

ก็ยอมหาหลักฐานที่ออกมาใช้นั้นน่าจะจับได้" (25) ต่อมาอีกไม่นานศาลการค้าระหว่างประเทศ (Court of International Trade) ก็ได้ตัดสินรับรองหลักการตัดสินของศาลเบ็ดเตล็ดในคดีระหว่าง Cabot Corp Co.V.United States โดยศาลการค้าระหว่างประเทศไม่ยอมรับรองหลักเกณฑ์ ITA ได้วางไว้ในเรื่องหลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป ซึ่งศาลได้ตัดสินสรุปความได้ว่า "กฎเกณฑ์ที่นำมาเก็บภาษีคอบด์ (CVD) กับการให้ผลประโยชน์ที่ให้แก่โดยทั่วไป ซึ่งกำหนดขึ้นโดยฝ่าย ITA นั้น ไม่เป็นธรรมกับคู่ความในคดีนี้* เพราะว่าการมีให้ซึ่งสินค้าสำรองในคลัง เพื่อใช้ส่งในการผลิตในราคาที่รัฐบาลกำหนดนั้นถือไม่ได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดว่าจะเก็บภาษีคอบด์ได้หรือไม่ และสิ่งแรกที่จะต้องถามฝ่าย ITA ก็คือว่าราคาที่รัฐบาลกำหนดนั้นในความเป็นจริงแล้วจะสามารถทำให้ฝ่ายผู้ผลิตที่ใช้คาร์บอนได้เปรียบโดยหาให้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ดีกว่าหรือไม่ เพราะฉะนั้นคดีนี้จึงสมควรให้ถอนฟ้องเมื่อทำการสอบสวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง" (26)

2.1.3 แนวโน้มในอนาคตของหลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป

เมื่อได้ทราบทัศนคติหรือความคิดเห็นของฝ่าย ITA และของศาลการค้าระหว่างประเทศไปแล้ว ต่อไปจะขอเสนอเอาทัศนคติหรือความคิดเห็นของทั้งสองหน่วยงานนี้พิจารณาและวิเคราะห์ เพื่อจะสรุปหาแนวโน้มในอนาคตของหลักนี้ว่าควรจะมีแนวทางประการใด ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์ต่อการค้าของประเทศในอนาคค เพื่อแก้ข้อหาเมื่อถูกอ้างเก็บภาษีคอบด์ ให้ถูกต้องหลัก เกณฑ์และหลักกฎหมายได้ดียิ่งขึ้น ตามทัศนคติหรือความคิดเห็นของทั้งสองหน่วยงานซึ่งได้กล่าวมาแล้วข้างต้นที่มีต่อหลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป พอจะทราบได้ว่า ความทัศนคติหรือความเห็นของศาลนั้นไม่เห็นด้วยกับหลักการนี้ของ ITA โดยดูจากคำตัดสินในคดีต่าง ๆ ของศาลซึ่งได้ตัดสินไว้เกี่ยวกับหลักนี้** นอกจากนี้ศาลยังได้ให้ข้อคิดเห็นอีกว่า ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า "กลุ่มอุตสาหกรรม" หรือของคำว่า "การช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป" นั้นมิได้มีการให้คำนิยามของคำทั้งสองนี้ไว้ และในประวัติของการนิติบัญญัติของสหรัฐอเมริกา ก็มีได้มีการกล่าวถึงการแปลความหมายที่ถูกต้องสำหรับคำทั้งสองนี้ไว้เลย จนกระทั่งในปัจจุบันนี้ ทางฝ่าย ITA ก็มีได้พยายามที่จะให้คำจำกัดความของคำ ๆ นี้แต่ประการใดโดยถือว่าคนสามารถจัดการกับการตีความคำ ๆ นี้ตามรูปคดีแต่ละเรื่องจะดีกว่า ซึ่งศาลไม่เห็นด้วยก็ เพราะว่า

(25) Ibid, P.84

* ศาลก็ยังสงวนท่าทีไว้ โดยกล่าวว่าไม่เป็นธรรมกับเฉพาะคู่ความในคดีนี้เท่านั้น เพราะฉะนั้นหาก เป็นคดีอื่นก็ต้องพิจารณากันใหม่อีกครั้งหนึ่งว่าจะใช้หลักการช่วยที่ให้แก่โดยทั่วไปมาบังคับได้หรือไม่

(26) Court Int'l Trade, 47 Fed. Reg. at 39328, Oct. 4 1985

** ส่วนคำตัดสินของศาลและรายละเอียดคำวินิจฉัยนั้นดูคำวินิจฉัยในหน้า 54 - 55

คดีที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ก็มีข้อมูลตัวอย่าง เพียงพอกับการที่จะตีความหมายให้ชัดเจนแน่นอนได้(27)

นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นของนาย Paul W. Jameson. ที่ได้ยกตัวอย่างให้เห็นว่าความเห็นของฝ่าย ITA เกี่ยวกับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้ามนั้นน่าจะมีข้อบกพร่องอยู่มาก ตัวอย่าง เช่น ในกรณีที่บริษัทหรือกิจการต่อมานี้จะได้รับการช่วยเหลือเป็นเงินหนึ่งล้านบาท คือ

ก. กิจการที่ได้รับเงินจากรัฐจำนวนหนึ่งล้านบาท ภายใต้อำนาจของรัฐบาลกลางของประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับกิจการอื่น ๆ ที่ประกอบอาชีพเดียวกันด้วย โดยไม่มีข้อจำกัดว่ากิจการเหล่านั้นจะตั้งอยู่แห่งใดในประเทศ แต่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับกิจการอื่น ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเดียวกันนั้น (แม้ว่ารัฐบาลอาจจะมีโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทานองเดียวกันให้แก่กิจการอื่น ๆ เหล่านี้ก็ตาม)

ข. กิจการที่ได้รับเงินจากรัฐจำนวนหนึ่งล้านบาท ภายใต้อำนาจของรัฐบาลกลางของประเทศนั้นซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์กับกิจการอื่น ๆ ที่ประกอบกิจการประเภทอื่นด้วยว่ากิจการเหล่านั้นจะตั้งอยู่แห่งใดในประเทศ (อาจกล่าวได้ว่ารัฐบาลนั้นได้ให้การช่วยเหลือกับทุกกิจการและหลายประเภทในประเทศนั้นนั่นเอง)

ค. กิจการที่ได้รับเงินจากรัฐจำนวนหนึ่งล้านบาท ซึ่งรัฐจัดหาให้ภายใต้อำนาจของรัฐบาลกลางของประเทศนั้น ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการต่าง ๆ ที่ประกอบกิจการประเภทอื่นด้วย แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่กิจการที่จะได้ประโยชน์นั้น เฉพาะกิจการที่ตั้งในบางแห่งของประเทศเท่านั้น (อาจกล่าวได้ว่ารัฐบาลนั้นให้การช่วยเหลือกับทุกกิจการและหลายประเภท เฉพาะบางแห่งของประเทศนั้นเท่านั้น)

ง. กิจการที่ได้รับเงินจากรัฐจำนวนหนึ่งล้านบาท จากโครงการนั้น ซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการต่าง ๆ ในวงการกิจการประเภทอื่นที่ตั้งอยู่ในเขตเมืองนั้นด้วย(อาจกล่าวได้ว่าการช่วยเหลือจากรัฐบาลนั้นได้อนุมัติจ่ายให้เฉพาะบางเขตที่กำหนดให้เท่านั้น โดยการจ่ายจริงนี้จะจ่ายโดยทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ของเขตนั้นเอง)

จากตัวอย่างที่สี่นี้เห็นว่าเมื่อมีการให้การช่วยเหลืออุดหนุน ดังนั้น ITA ย่อมต้องจัดเก็บภาษีคอขวดการช่วยเหลืออุดหนุน (CVD) แน่แน่นอน แต่ภายใต้หลักปฏิบัติปัจจุบันของฝ่าย ITA มิได้เป็นเช่นนั้น เพราะหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้ามนั่นเอง ฉะนั้นจึงมีเฉพาะแต่การให้การช่วยเหลืออุดหนุนใน

กรณีของข้อ ก. และ ค. เท่านั้นที่ฝ่าย ITA เห็นว่าสมควรจัดเก็บภาษีตอบโต้การให้การช่วยเหลือทุนแล้ว ซึ่งหาให้เห็นว่าควรที่จะได้มีการกำหนดวิธีทางที่ถูกต้องแน่นอนมากกว่านี้ เพื่อใช้พิจารณาเป็นแนวทางค่านิติบัญญัติในการกำหนดภาษีตอบโต้การช่วยเหลือทุนต่อไป (28)

จากสิ่งที่สะท้อนผลของการมีหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไปของฝ่าย ITA เข้ามาเกี่ยวข้องกับบทพิจารณาการเก็บภาษีตอบโต้ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา นี้ น่าจะเป็นคำตัดสินในคดีต่าง ๆ ของศาลหรือความเห็นอื่นของบุคคลที่เกี่ยวข้องและนักกฎหมายการพิจารณาปัญหาที่ค่อนข้างแบ่งเป็นสองฝ่ายดังนี้

1. พิจารณาปัญหาในฐานะที่เป็นสหรัฐอเมริกา (กล่าวคือมองปัญหาโดยคิดว่าเราเป็นสหรัฐอเมริกา) เมื่อเป็นเช่นนี้จะเห็นได้ว่าทุกฝ่ายของสหรัฐอเมริกาที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเก็บภาษีตอบโต้ ยกเว้นฝ่าย ITA ส่วนมากไม่เห็นด้วยกับการใช้หลักการช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไปเข้ามาเกี่ยวข้องกับบทพิจารณาการเก็บภาษีตอบโต้ เพราะอาจจะทำให้สหรัฐอเมริกาอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบด้านการค้ากับต่างประเทศได้ โดยต่างประเทศอาจจะอ้างหลักการนี้เพื่อเป็นจุดหลบเลี่ยงการเก็บภาษีตอบโต้ได้ประกอบกับหลักการนี้ยังไม่มีความแน่นอนชัดเจนพอที่จะนำมาเป็นสิ่งที่คล้อยตามกับเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกา น่าจะเป็นเรื่องความหมายของ "การช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไป" จะใช้จุดใดมาแบ่งแยกว่าเป็นการให้ทั่วจริง เช่น ถ้าให้กับกิจการเหลือทุกกิจการแต่มีค่าให้กับกิจการอื่นจะถือว่าเป็นการทั่วไปหรือไม่? กับปัญหานี้ก็ตอบยากแล้ว เพราะจะตอบว่าทั่วไปก็ยังไม่อาจตอบได้ เนื่องจากให้เฉพาะกับกิจการเหลือ แต่จะว่าไม่ทั่วก็ยังไม่อาจตอบได้เช่นกัน เพราะเป็นการให้กับกิจการเหลือทั้งหมดโดยทั่วไปไม่มีข้อยกเว้น เพียงแต่มีเงื่อนไขว่ากิจการนั้นต้องเป็นกิจการเหลือ เท่านั้นจึงจะได้รับการช่วยเหลือ โดยสรุปเพราะฉนั้น ถ้าหลักการนี้มีสิ่งอื่นมาประกอบให้ชัดเจนแน่นอนกว่านี้ได้ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการเก็บภาษีตอบโต้ของสหรัฐอเมริกา คงจะพยายามให้เลิกใช้หลักการนี้ในการพิจารณาเก็บภาษีตอบโต้ (CVD) ในอนาคต หรืออาจเพิ่มข้อจำกัดที่เข้มงวดมากกว่านี้

2. พิจารณาปัญหาในฐานะที่เป็นประเทศอื่น (กล่าวคือมองปัญหาอย่างที่ประเทศไทยควรพิจารณา) กับหลักการช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไปนี้หากว่าสหรัฐอเมริกายังคงใช้หลักนี้ต่อไปในการพิจารณาเพื่อเก็บภาษีตอบโต้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทยได้อย่างดียิ่ง เมื่อเราจะให้การช่วยเหลือกับกิจการใดควรจะได้นำหลักนี้มาอ้างอิงประกอบ เพราะเมื่อถึงเวลาจำเป็นจะต้องต่อสู้ในด้านหลักกฎหมาย หรือหลักเกณฑ์ของสหรัฐอเมริกา ก็สามารถอ้างหลักการช่วยเหลือที่ให้โดยทั่วไปนี้ขึ้นเป็นข้อต่อสู้ได้ แต่สิ่งสำคัญ คือข้อมูลต้องทันสมัย เพื่อจะได้ทราบว่าฝ่ายสหรัฐอเมริกานั้นใช้หลักการนี้แบบใดจะได้ไม่เสียเปรียบเมื่อขกอ้างเป็นข้อต่อสู้

2.2 การช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิต (Upstream subsidies)

ก่อนที่สภาคองเกรสของสหรัฐอเมริกาจะได้ทำการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการเก็บภาษีตอบโต้การช่วยอุดหนุน เพื่อให้มีการรวมความให้ครอบคลุมไปถึงการช่วยอุดหนุนในลักษณะที่เป็น "การช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิต" (Upstream subsidies) นั้น ได้มีคดีหรือกรณีอยู่หลายเรื่องด้วยกันที่ฝ่ายผู้ร้องเรียนได้กล่าวหาว่า ผู้ผลิตสินค้าส่งออกของต่างประเทศนั้นได้รับประโยชน์ในลักษณะที่เป็นการจัดซื้อให้ซึ่งวัสดุเพื่อการผลิต ประกอบการ จากผู้จำหน่ายที่ได้รับการช่วยอุดหนุนจากรัฐบาลประเทศนั้นโดยตรงไว้แล้วขั้นหนึ่ง กล่าวคือผู้ผลิตสินค้านั้นได้รับการช่วยอุดหนุนในลักษณะนี้โดยตรง หากแต่ได้รับมาโดยทางอ้อมซึ่งผ่านมาจากผู้จำหน่ายสินค้าอีกขั้นหนึ่งนั่นเอง (29)

เมื่อมีการบัญญัติกฎหมายคือ รัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) เพื่อให้บทบัญญัติของกฎหมายใหม่นี้ครอบคลุมไปถึงการช่วยอุดหนุนในลักษณะการช่วยเหลือที่ห้าในระยะต้นของการผลิตนี้ (Upstream subsidies) กฎหมายใหม่นี้จึงได้มีบทบัญญัติในมาตรา 771 (19USC 1677-1) ที่ได้บัญญัติจำกัดความ หรือความหมายของคำว่า "การช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิต" (Upstream Subsidies) ไว้ว่าให้หมายความถึง "การช่วยอุดหนุนในลักษณะที่ให้แก่โดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งซึ่ง 1) รัฐบาลนั้นเป็นผู้จ่ายหรือให้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งต่อไปจะเรียกว่า "ผลิตภัณฑ์ป้อน" (input product) ซึ่งถูกนำมาใช้ในการผลิต หรือการทำสินค้าที่เป็นตัวเรื่องของการดำเนินการใช้ภาษีตอบโต้ (CVD) ที่ผลิตในประเทศนั้น 2) เจ้าหน้าที่ผู้บริหารวินิจฉัยว่า การให้การช่วยในลักษณะนี้ให้ผลประโยชน์ด้านการแข่งขันแก่สินค้านั้น และ 3) มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อต้นทุนของการผลิต หรือการทำสินค้านั้น" และตามความหมายของมาตรานี้ใน (b) ยังได้บัญญัติถึง "การพิจารณาทุกเทคนิคผลประโยชน์ด้านการแข่งขันไว้ว่า"

(1) โดยทั่วไป ยกเว้นตามที่บัญญัติไว้ว่า (2) ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารชี้ขาดว่า ได้มีการให้ผลประโยชน์ด้านการแข่งขัน เมื่อราคาสำหรับผลิตภัณฑ์ป้อนที่กล่าวมาแล้วต่ำกว่าราคาซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ทำสินค้าที่กล่าวถึงถูกสอบสวนเพื่อใช้ภาษีตอบโต้ (CVD) ควรจะซื้อผลิตภัณฑ์ป้อนนั้นจากผู้ขายอื่นในการซื้อขายตามปกติการค้า

(2) การปรับปรุง - ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้พิจารณาการดำเนินการก่อนว่ามีภาระจ่ายหรือให้การช่วยเหลือแก่ผลิตภัณฑ์อื่นที่ใช้เพื่อการเปรียบเทียบตาม (1) อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร (ก) ในกรณีที่เหมาะสมปรับปรุงราคาซึ่งผู้ผลิต หรือผู้หาสินค้าที่กล่าวถึงถูกสอบสวนเพื่อเข้าภาษีคอบคัต ควรจะจ่ายในการซื้อผลิตภัณฑ์อื่นนั้นตามปกติ เพื่อสะท้อนให้ทราบถึงผลของการช่วยเหลือทุนนั้นหรือ (ข) เลือกราคาจากแหล่งอื่นแทนราคานั้น

เมื่อได้ทราบถึงบทบัญญัติของกฎหมายสหรัฐอเมริกาที่เกี่ยวกับการช่วยเหลือทุนในลักษณะของการช่วยเหลือในระยะเวลาต้นของการผลิตไปแล้ว เพื่อให้ได้ความชัดเจนกว่านี้ควรพิจารณาที่ได้มีการตัดสินในเรื่องการช่วยเหลือทุนในลักษณะนี้มาเป็นตัวอย่างบางกรณี ดังนี้คือ

กรณีที่รัฐบาลของประเทศ เยอรมันได้จ่ายเงินช่วยเหลือให้กับอุตสาหกรรมผลิตถ่านหิน โดยรัฐบาลให้ข้อตกลงกับฝ่ายผู้ผลิตถ่านหินว่าจะให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เพื่อให้สามารถลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงอีกทั้งรัฐบาลประเทศ เยอรมันยังได้กำหนดข้อจำกัดอย่างเข้มงวดมิให้มีการนำเข้าถ่านหิน ซึ่งเท่ากับว่าเป็นการบังคับบริษัทผู้ผลิต เหล็กกล้าในประเทศต้องซื้อถ่านหินที่ได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐบาลเยอรมันนั่นเอง ซึ่งในกรณีนี้ข้อเท็จจริงชัดเจนมากกว่าบริษัทผู้ผลิตถ่านหินของ เยอรมันได้รับการช่วยเหลือจากรัฐอย่างแน่ชัด และการช่วยเหลือนั้นทำให้เกิดผลคือสามารถถ่วงดุลการค้าเพื่อขายให้กับผู้ผลิต เหล็กกล้าของประเทศได้แก่ในกรณีนี้ทางฝ่าย ITA ก็หลีกเลี่ยงไม่เก็บภาษีคอบคัตการช่วยเหลือทุน (CVD) กับภาระให้การช่วยเหลือของรัฐบาลเยอรมันต่ออุตสาหกรรมผลิตถ่านหิน ทั้งนี้ก็เพราะว่าเหมืองถ่านหินในเยอรมันต่างก็ทรูคิทธิกรมขาดทุน ผู้ประกอบกิจการซึ่งบางคนเป็นบริษัทผู้ผลิต เหล็กกล้าด้วยก็มีเจตนาที่มุ่งจะปิดโรงงานเหล่านี้อยู่แล้ว รัฐบาลประเทศ เยอรมันจึงต้อง เข้าแทรกแซง เรื่องนี้โดยวิธีการช่วยเหลือดังกล่าว ซึ่งในครั้งแรกฝ่าย ITA ได้พยายามนำหลัก การช่วยเหลือให้เป็นการทั่วไป (General availability) มาเป็นเหตุผลที่จะไม่เก็บภาษีคอบคัตในกรณีนี้ แต่ก็มีผู้ร้องเรียนเรื่องนี้เป็นยังศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา เพื่อคัดค้านกรณีนี้ก็ยังยัง เสนอข้อมูลประกอบเป็นจำนวนมากพอที่สามารถจะชี้ให้เห็นได้ว่า ตามความจริงนั้นถ่านหินที่ได้รับการจัดหาให้ นี้เป็นการเฉพาะเจาะจง ให้กับอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กกล้าเท่านั้น จนฝ่าย ITA ต้องยอมรับและขอระงับคดีนี้ต่อศาล ซึ่งศาลก็ยอมรับและให้ฝ่าย ITA พิจารณากรณีนี้ต่อไป โดยศาลได้ให้คำแนะนำไว้ว่า "ให้ฝ่าย ITA คำนวณและจัดเก็บภาษีคอบคัตการช่วยเหลือทุน ในกรณีนี้เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนการช่วยเหลือทุนที่ฝ่ายบริษัทผู้ผลิต เหล็กกล้าได้รับจากรัฐบาลเยอรมัน" แต่อย่างไรก็ตามการพิจารณาการพิจารณาบทบัญญัติสุดท้ายของฝ่าย

ITA ก็ตัดสินใจว่าการให้การช่วยเหลือของรัฐบาลเยอรมันที่ให้กับอุตสาหกรรมถ่านหินนั้นนับถือว่าเป็น การให้การช่วยเหลือที่มีผลประโยชน์ตกไปถึงผู้ผลิตเหล็กกล้าได้ เพราะว่าถ่านหินได้ขายให้แก่ผู้ ผลิตของ เยอรมันในสาขาต่าง ๆ และในอัตราราคาที่สูงกว่าราคาตลาดโลกโดยฝ่ายผู้ผลิตของ เยอรมันได้รับการป้องกันเอาไว้มิให้สามารถซื้อถ่านหินที่นำเข้าประเทศในราคาที่ถูกลงกว่านั้นได้ (30)

สำหรับกรณีสหรัฐอเมริกาใช้หลักกฎหมายใหม่ (TAA 1979) เรื่องการช่วยอุดหนุน ในระยะต้นของการผลิต (Upstream subsidies) มานับคืบนี้ได้แก่ คดีของรัฐบาลบราซิลที่ให้การช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิตเครื่องมือเกษตรดินซึ่งใช้ในการเกษตรกรรม ในการ พิจารณาภาคต้นต้นของฝ่าย ITA พบว่ารัฐบาลบราซิลได้ให้การช่วยอุดหนุนจริงแต่เป็นจำนวน เพียงเล็กน้อยกับผู้ผลิตเหล็กกล้า ซึ่งเหล็กกล้านี้ได้นำมาใช้ผลิตเป็นเครื่องมือเกษตรดินจึงทำให้ เครื่องมือเกษตรดินของบราซิลมีราคาต่ำสามารถสู้ราคาตลาดโลกได้ และฝ่าย ITA เองก็ยอมรับว่าการสอบสวนในกรณีนี้ยุ่งยากมาก เพราะผู้ผลิตเหล็กกล้าของบราซิลทุกรายได้รับการ ช่วยเหลือจากรัฐบาลทั้งสิ้น* ประกอบกับข้อมูลที่สอบถามไปเกี่ยวกับเหล็กกล้าที่นำเข้าในประเทศ โดยมิได้มีการช่วยอุดหนุนนั้นได้นำไปผลิต เครื่องมือเกษตรดินแล้วจะมีราคาขายเท่าไรก็มิได้รับคำ ตอบกลับมา จึงทำให้ฝ่าย ITA ต้องหาราคาโดยวิธีเฉลี่ย โดยนำราคาเมื่อส่งถึงเรือ (FOB) เป็นค่าที่คิดคำนวณ ซึ่งก็พบว่ามีราคาสูงกว่าราคาของบริษัทผู้ผลิตเหล็กกล้าของบราซิลโดยทั่วไป เมื่อผลเป็นเช่นนี้จึงสามารถถือได้ว่าเครื่องมือเกษตรดินของบราซิลได้รับผลประโยชน์จริง และ ในการพิจารณาภาคต้นสุดท้ายของฝ่าย ITA ยังได้นำเงื่อนไขเรื่อง "ค่าเสริม" (ad valorem) ซึ่ง เงื่อนไข เรื่องค่าเสริมนี้สามารถใช้นำมาคิดเพื่อหาทราบว่า การช่วยอุดหนุนจากรัฐบาลที่ให้กับ บริษัทผู้ผลิตสินค้าวัตถุดิบที่สามารถผ่านประโยชน์เบจนถึงแก่บริษัทผู้ผลิตสินค้าที่กำลังถูกสอบสวนนั้น มีผลอันสำคัญต่อคุณสมบัติทำให้สามารถสู้ราคาตลาดโลกได้หรือไม่ และในที่สุดฝ่าย ITA ก็ถือว่า คุณภาพและปัจจัยอื่น นอกเหนือไปจากราคาก็เป็นข้อสำคัญในการพิจารณา ดังนั้นจึงกำหนดตัดสินใน กรณีนี้ว่า การช่วยอุดหนุนจากรัฐบาลที่ได้นำมาให้กับผู้ผลิตเหล็กกล้าของบราซิลมิได้มีผลอันสำคัญต่อ ราคาต้นทุนการผลิตเครื่องมือเกษตรดินของประเทศบราซิล เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว

(30) Steel Products from Germany, 47 Fed. Reg at 26326

* มีข้อสงสัย เกิดว่าการนี้เช่นนี้สินค้าของบราซิลน่าจะนับถูก เก็บภาษีตอบโต้ โดย ใช้หลักการช่วยอุดหนุนที่ให้เป็นการทั่วไป (General availability) เพราะรัฐบาลบราซิลได้ ให้การช่วยเหลือกับผู้ผลิตเหล็กกล้าทุกรายในประเทศทั้งหมด

ก็มุ่งจำเป็นต้องพิจารณาเก็บภาษีครอบถ้วนกรณีนี้(31)

2.2.1 ทัศนคติของคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (ITA) กับหลักการช่วยเหลือทุนในระยะต้นของการผลิต

เมื่อได้ทราบถึงคำตัดสินของฝ่าย ITA ที่ได้พิจารณาคัดสินไว้ว่า กรณีที่เกี่ยวกับหลักการช่วยเหลือทุนที่ให้ในระยะต้นของการผลิตแล้ว ต่อมาควรจะได้พิจารณาวิเคราะห์ว่าฝ่าย ITA นั้นมีทัศนคติหรือความคิด เห็นในปัจจุบันนี้อย่างไรบ้างกับหลักการช่วยเหลือทุนที่ให้ในระยะต้นของการผลิตนี้ ซึ่งในคดีเส้นสาย P.C. ที่นำเข้ามาจากประเทศอาฟริกาได้นำฝ่าย ITA ได้เคยพิจารณาก่อนหน้านี้ว่า "ข้อกล่าวหาว่าผลประโยชน์ที่รัฐบาลประเทศอาฟริกาได้อำนวยให้แก่อุตสาหกรรมเหล็กกล้านั้นจะสามารถเป็นผลประโยชน์ที่ตกไปสู่อุตสาหกรรมการผลิตเส้นสาย P.C. โดยเฉพาะได้หรือไม่นั้นเรา (ฝ่าย ITA) ไม่สามารถที่จะถือได้ว่าผลประโยชน์ที่ฝ่ายรัฐบาลต่างประเทศได้จัดให้แก่กิจการฝ่ายหนึ่งจะตกไปสู่กิจการอีกฝ่ายหนึ่งได้ โดยนิตินัยการตรวจตราดูซึ่งสภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจของการประกอบอุตสาหกรรมเหล่านั้นให้แน่นอนเสียก่อน เพื่อจะได้ออกคำวินิจฉัยให้เก็บภาษีครอบถ้วนการช่วยเหลือทุนในกรณีนี้ให้ถูกต้องต่อไป"(32) จากคำตัดสินของฝ่าย ITA ในกรณีนี้เท่ากับเป็นการยอมรับว่า แม้ว่ารัฐบาลต่างประเทศจะได้ให้การช่วยเหลือทุนต่ออุตสาหกรรมหนึ่ง เพื่อให้ผลประโยชน์ตกไปสู่อุตสาหกรรมอีกอุตสาหกรรมหนึ่งก็จริง แต่สหรัฐอเมริกาจะพิจารณาเก็บภาษีครอบถ้วนกับกรณีเช่นนี้ก็ต่อเมื่อได้ตรวจสอบสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของการประกอบอุตสาหกรรมเหล่านั้นก่อน และได้ความแน่ชัดว่าผลประโยชน์ที่ตกไปสู่อุตสาหกรรมที่ผลิตสินค้าที่อ้างถูกสอบสวนนี้เป็นจริงอีกทั้งหาให้ได้เปรียบทางเศรษฐกิจด้วย

ส่วนในกรณีที่รัฐบาลประเทศเยอรมันให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมการผลิตถ่านหิน และถูกกล่าวหาว่าการให้การช่วยเหลือในลักษณะนี้ก็เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่กับอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กกล้า นั้น ฝ่าย ITA ก็มีได้ทำการเก็บภาษีครอบถ้วนกรณีนี้ เพราะว่าเหมือนถ่านหินในเยอรมันต่างก็หุ้รุดรุมขาดทุนทั้งสิ้นและฝ่ายเจ้าของกิจการซึ่งมีบางรายเป็นบริษัทผู้ผลิตเหล็กกล้าด้วยมีความประสงค์ที่จะปิดโรงงานอยู่แล้ว ทางด้านรัฐบาลเยอรมันจึงต้อง เข้าช่วยเหลือในเรื่องนี้โดยออกคำสั่งให้โรงงานเหล่านี้ดำเนินกิจการต่อไปและห้ามปิดโรงงาน พร้อมทั้งรัฐบาลยังให้ข้อตกลงกับผู้ผลิตถ่านหินว่าจะให้ความช่วยเหลือด้านการเงินเพื่อให้สามารถลดต้นทุนการผลิตลงด้วย จากในกรณีนี้ที่ฝ่าย ITA หลีกเลี่ยงนิตินัยการเก็บภาษีครอบถ้วนก็เนื่องจาก เหตุผลทางเศรษฐกิจของการประกอบอุตสาหกรรมถ่านหินนั้นอยู่ในสภาพที่ตกต่ำ (หุ้รุดรุม) ซึ่งหากไม่มีการให้การช่วยเหลือในลักษณะนี้ก็อาจต้องปิดกิจการ

(31) Paul W. Jameson, OP.Cit, P.89-91

(32) PC Strand from South Africa, 47 Fed.Reg.at 3310

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าความทัศนคติหรือความคิดเห็นของฝ่าย ITA ในปัจจุบันนี้มีความรุนแรงยิ่งขึ้นที่จะจำกัดตนเอง สำหรับการพิจารณาเกณฑ์เพื่อเก็บภาษีคอบัดกับการให้การช่วยเหลือทุนในระยะต้นของการผลิตนี้อยู่แค่ เพียง เพื่อทำการตรวจสอบว่าการขายวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมซึ่งผลิตสินค้าที่กำลังถูกสอบสวนนั้นเป็นการซื้อขายตามสภาพความสะดวกของผู้ซื้อจริง หรือไม่ และราคานั้นเป็นราคาเดียวกัน หรือต่ำกว่าราคาที่ยาขอยุ่ในตลาดตามปกติ(๓๓)

2.2.2 ทัศนคติของศาลกับหลักการช่วยเหลือทุนในระยะต้นของการผลิต

เมื่อทราบถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นของฝ่าย ITA แล้วต่อไปควรพิจารณาวิเคราะห์ดูว่าฝ่ายศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (U.S. Court of International Trade) และฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องจะมีทัศนคติหรือความคิดเห็น ในปัจจุบันนี้อย่างไรกับหลักนี้ โดยอาศัยวิธีการศึกษา (Case study) มาพิจารณาวิเคราะห์

ในกรณีที่รัฐบาลเยอรมันได้ให้การช่วยเหลือทุนต่ออุตสาหกรรมการผลิตถ่านหิน และฝ่าย ITA พิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นควรที่จะไม่เก็บภาษีคอบัดในกรณีนี้ โดยจะนำผลประโยชน์ของหลักการช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไป (General Availability) จึงทำให้ผู้ร้องเรียนยื่นอุทธรณ์เรื่องนี้มายังศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา เพื่อคัดค้านข้อพิจารณาที่กำหนดของฝ่าย ITA นี้โดยมีพยานหลักฐานมากพอควรแสดงให้เห็นว่าการช่วยเหลือทุนของรัฐบาลเยอรมันกรณีนี้เป็นภาระเฉพาะเจาะจงที่ให้กับอุตสาหกรรมการผลิตถ่านหิน โดยมีเจตนาจะให้ผลประโยชน์นี้ตกไปสู่อุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้าเท่านั้น จนในที่สุดฝ่าย ITA ต้องยื่นคำร้องขอระงับคดี แม้ศาลจะอนุญาตให้โอนคดีกลับมาให้ฝ่าย ITA พิจารณาเกณฑ์ตนเองก็ตาม แต่ศาลก็ได้ให้คำแนะนำไว้ด้วยว่า "ให้ฝ่าย ITA คำนวณและจัดเก็บภาษีคอบัดการช่วยเหลือทุนของรัฐบาลเยอรมันในกรณีนี้เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนผลประโยชน์ที่การอุดหนุนตกไปสู่อุตสาหกรรมผลิตเหล็กกล้า"(๓๔) จากกรณีนี้พอจะเห็นได้ว่าฝ่ายศาลนั้นมีทัศนคติหรือความคิดเห็นว่า แม้การให้การช่วยเหลือทุนนั้นจะได้ให้กับอุตสาหกรรมหนึ่งก็ตามแต่ถ้ามีเจตนาจะให้ผลประโยชน์สุดท้ายตกไปสู่อุตสาหกรรมอีกอุตสาหกรรมหนึ่งโดยเฉพาะเจาะจง* กรณีเช่นนี้สามารถเก็บภาษีคอบัดการช่วยเหลือทุนได้ในจำนวนเท่ากับจำนวนผลประโยชน์สุดท้ายที่ตกไปสู่อุตสาหกรรมผู้ผลิตสินค้าที่ถูกสอบสวน

(33) Paul W. Jameson, OP.Cit, P.91

(34) Steel Products from Germany, 47 Fed.Reg.at 39351

* มีข้อสงสัยเกี่ยวกับว่า ถ้าผลประโยชน์สุดท้ายที่เจตนาจะให้ตกไปสู่อุตสาหกรรมอีกอุตสาหกรรมหนึ่งนั้นมันมีลักษณะ เป็นการทั่วไปมีได้เฉพาะเจาะจง น่าจะนับถูกเก็บภาษีคอบัด (CVD) โดยอาศัยเหตุผลของหลักการช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไป (General availability) รายละเอียดของหลักการช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไปดูได้จากวิทยานิพนธ์นี้หน้า 53 - 60

ส่วน Paul W. Jameson* ได้ให้ความเห็นว่า " ในกรณีที่มีข้อแสดงว่าได้มีการจำกัดด้านการจัดหาวัตถุดิบเกิดขึ้นในต่างประเทศ ทางฝ่าย ITA ก็ควรจะสอบสวนให้ทราบว่าฝ่ายผู้จำหน่ายวัตถุดิบได้ถูกบีบบังคับไม่ว่าจะโดยนโยบายของรัฐบาลหรือด้วยเหตุผลใดก็ตามให้ต้องส่งผลประโยชน์จากการช่วยเหลือของรัฐบาลไปสู่ผู้ผลิตสินค้าของคน (ผู้ซื้อวัตถุดิบ) ในรูปการขายสินค้าในราคาที่ต่ำกว่าราคาที่จะสามารถขายได้อย่างกำไรที่สุดในขณะนั้น" และเป็นที่แน่นอนว่าการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงในกรณีเช่นนี้คงต้องประสบความยุ่งยาก เพราะทั้งฝ่ายผู้ผลิตสินค้าในต่างประเทศ และรัฐบาลของคนย่อมปกป้องข้อมูลเพื่อมิให้ฝ่าย ITA ทราบ ดังนั้นเพื่อให้กฎหมายการเก็บภาษีคอบัตต์ของสหรัฐอเมริกาที่มีประสิทธิภาพทางฝ่าย ITA ควรจะแสวงหาข้อมูลที่สามารถแสดงให้เห็นพฤติกรรมการจัดซื้อที่แท้จริงของบริษัทผู้ผลิตสินค้านั้นว่าเป็นประการใด ซึ่งในข้อนี้ฝ่าย ITA สมควรตั้งข้อสันนิษฐานเอาไว้ว่า "หากมีกรณีที่บริษัทผู้ผลิตสินค้าหลายบริษัทได้จัดซื้อวัตถุดิบของคนทั้งหมด หรือส่วนสำคัญจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบ แต่เพียงรายเดียว ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วฝ่ายบริษัทผู้ผลิตสินค้าเหล่านั้นสามารถเลือกซื้อจากผู้จำหน่ายวัตถุดิบรายอื่นได้ ก็ให้ถือว่าผู้ซื้อนั้นได้ถูกบีบบังคับให้ต้องทำการซื้อวัตถุดิบนั้นจากผู้จำหน่ายแต่เพียงรายเดียวนอกจากเหตุผลใดก็ตาม และถ้าหากพบว่าผู้จำหน่ายวัตถุดิบในต่างประเทศได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลของคนในการผลิตสินค้าวัตถุดิบนั้น ทางฝ่าย ITA ก็ควรจะได้พิจารณากำหนดภาษีคอบัตต์ในกรณีนั้นในจำนวนเท่ากับจำนวนผลประโยชน์สุดท้ายที่ตกไปสู่ผู้ผลิตสินค้า" เมื่อสหรัฐอเมริกามีข้อสันนิษฐานเช่นนี้ย่อมทำให้การพิจารณาพิสูจน์คอบัตต์กับฝ่ายผู้ผลิตสินค้าที่ถูกสอบสวนที่จะต้องพิสูจน์แสดงด้วยพยานและเอกสารต่าง ๆ ว่ามิได้มีการจำกัดให้ต้องซื้อวัตถุดิบจากผู้ผลิตรายใดรายหนึ่ง เป็นการเฉพาะ และการซื้อวัตถุดิบนั้นก็ยังมีเหตุผลทางการค้าที่ถูกต้องยุติธรรมโดยมิได้เกี่ยวข้องกับข้อจำกัดจากฝ่ายรัฐบาลแต่ประการใดทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีเหตุผลที่จะต้องมีการผ่านประโยชน์ที่มีการช่วยเหลือจากรัฐบาลนั้นมาหาคนที่ เป็นฝ่ายผู้ซื้อวัตถุดิบนั้น (35)

2.2.3 แนวโน้มในอนาคตของหลักการช่วยเหลือในระหะคั้นของการผลิต

เมื่อได้ทราบทัศนคติหรือความเห็นของฝ่าย ITA และของศาลการค้าระหว่างประเทศมาแล้วต่อไปจะได้นำเอาทัศนคติหรือความคิดเห็นของทั้งสองหน่วยงานนี้พิจารณาและวิเคราะห์เพื่อสรุปหาแนวโน้มในอนาคตของหลักนี้ว่าควรมีรูปแบบประการใด ซึ่งจะได้เป็นประโยชน์ต่อการค้าของประเทศในอนาคตเพื่อแก้ไขข้อหาเมื่อถูกอ้าง เก็บภาษีคอบัตต์ (CVD) ให้

* เขียนไว้ในบทความชื่อ "The Administration of the U.S. Countervailing duty Laws with regard to domestic subsidies: Where it's been, where it is, where it may go" วารสาร Sys. J. Int'l L. & Com. ปี 1985

ถูกต้องหลัก เกณฑ์และหลักกฎหมายได้ดียิ่งขึ้น

คามทัศนคติหรือความคิด เห็นของทั้งสองหน่วยงานที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นที่มี
ต่อหลักการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิตนี้จะเห็นได้ว่า ITA เองก็มีได้อาศัยเหตุผลตาม
กฎหมายซึ่งบัญญัติไว้สำหรับเรื่องนี้มาเป็นหลัก เกณฑ์ในการพิจารณาตัดสินคดีอย่างจริงจัง
นักส่วนในฝ่าย ITA นั้นจะพิจารณาจาก สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจของการ
ประกอบอุตสาหกรรม เป็นสิ่งสำคัญว่าบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งนี้ดังคำตัดสินของฝ่าย ITA ที่กล่าว
ไว้ในกรณีคดีเส้นใย PC ที่นำเข้ามาจากประเทศอาฟริกาใต้ หรือในกรณีที่รัฐบาลประเทศเยอรมัน
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมการผลิตถ่านหิน เนื่องจากเหมืองถ่านหินหรือกรรมรสกับ
การขาดทุน จากทั้งสองกรณีนี้ฝ่าย ITA ก็มีได้เก็บภาษีคอบรด์ แม้ว่าตามความจริงหากจะพิจารณา
ตามหลักกฎหมายที่บัญญัติไว้ใน เรื่องการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิตแล้วทั้งสองกรณีนี้สามารถ
ถือได้ว่าเป็นการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิตอันควรถูก เก็บภาษีคอบรด์ได้ก็ตาม จากคำตัดสิน
ของฝ่าย ITA เช่นนี้ทำให้ศาลพิจารณาคำระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาและฝ่ายอื่นไม่เห็นด้วย
จึงพยายามเสนอแนะให้ฝ่าย ITA ใช้หลักกฎหมายที่บัญญัติไว้สำหรับเรื่องนี้ในการพิจารณาตัดสินคดี
ภาษีคอบรด์ให้จริงจังกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ศาลได้ให้คำแนะนำกับฝ่าย
ITA ให้เก็บภาษีคอบรด์การช่วยอุดหนุน กรณีที่รัฐบาลเยอรมันได้ให้การช่วยอุดหนุนต่ออุตสาหกรรม
การผลิตถ่านหิน นอกจากนั้น Paul W. Jameson ยังได้เสนอแนะให้ฝ่าย ITA กำหนดข้อ
สันนิษฐานตามกฎหมายเอาไว้เพื่อให้หน้าที่หรือภาระการพิสูจน์ตกไปอยู่กับฝ่ายผู้ถูกสอบสวนให้
จาเป็นต้องหาพยานหลักฐานหรือข้อมูลมาพิสูจน์ เพื่อแก้ข้อกล่าวหา

เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วอนาคตของหลักการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิต
ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาน่าจะ หรือมีแนวโน้มที่จะมีความเข้มงวด หรือมีบทบัญญัติที่มีข้อ
สันนิษฐานซึ่งเป็นอุปสรรคต่อสหรัฐอเมริกามากกว่าที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะว่าการช่วยอุดหนุน
ในลักษณะนี้ยากต่อการพิสูจน์ให้เห็นชัดแจ้งว่าเป็นการช่วยอุดหนุน เพื่อให้ผลประโยชน์สุดท้ายตกไปสู
กับอุตสาหกรรมสุดท้ายซึ่ง เป็นผู้ผลิตสินค้า เนื่องจากการช่วยอุดหนุนนั้นได้ให้ในระยะ เริ่มแรกของ
การผลิตกับบริษัทผู้ผลิตสินค้าวัตถุดิบซึ่งกว่าผลประโยชน์ที่เห็นนั้นจะตกไปสู่อุตสาหกรรมสุดท้ายย่อมต้อง
ผ่านขบวนการต่าง ๆ อีกมาก และเมื่อเป็นเช่นนี้กฎหมายของสหรัฐอเมริกาก็คงจะได้เพิ่มเติมบท
สันนิษฐานของกฎหมายในลักษณะดังกล่าวแล้ว เพื่อให้ความยุ่งยากหรือ เป็นหน้าที่ที่หนักสำหรับ
ประเทศผู้ผลิตสินค้าที่ถูกสอบสวนจะต้องหาพยานหลักฐานหรือ เปิด เผยข้อมูลบางอย่างที่เป็นความลับ
หรือไม่อยากจะ เปิด เผยต่อสาธารณะก็ตาม

2.3 การช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติ (Natural resource subsidies)

การช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นเรื่องที่ฝ่าย ITA ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของคนว่าเล็งเห็นการณ์ไกลในเรื่องนี้ แต่อย่างไรก็ตามจะต้องมีการทดลองจัดหาอีกหลายอย่างก่อนที่จะหลักวิธีการนี้จะสามารถให้ผลได้ดีเป็นที่น่าพอใจ เหตุที่ฝ่าย ITA คิดถึงเงื่อนไขในการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินี้ก็เพราะว่า มีตัวอย่างอยู่บางกรณีที่ว่ารัฐบาลต่างประเทศมีได้จัดหาให้ซึ่งการช่วยอุดหนุนกับผู้ผลิตวัตถุดิบเพื่อให้ผลประโยชน์ตกไปสู่ผู้ผลิตสินค้า แต่กลับเป็นการให้การช่วยอุดหนุนกับเจ้าของกิจการผู้ผลิตวัตถุดิบนั้นโดยตรงจึงทำให้บรรดาผู้ผลิตวัตถุดิบนั้นสามารถตั้งราคาขายให้ต่ำกว่าราคาตลาดโลกได้⁽³⁶⁾

ตัวอย่างของกรณีที่น่าสนใจก็คือ กรณีที่รัฐบาลเม็กซิกันได้ให้การช่วยเหลือบริษัท PEMEX ซึ่งเป็นบริษัทผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมจึงทำให้บริษัท PEMEX สามารถกำหนดราคาน้ำมันดิบและราคาแก๊สธรรมชาติได้ต่ำมากทั้งนี้เมื่อเทียบกับราคาดมาตรฐานของตลาด(ในขณะนั้น) และราคาที่ทำนี้ถือว่าหน่วยประโยชน์ให้กับทุกกิจการในประเทศเม็กซิกันโดยสามารถผลิตสินค้าได้ ด้วยพลังงานที่มีราคาถูกกว่าปกติทำให้ผู้ผลิตสินค้าสามารถขายสินค้าได้ในราคาต่ำ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาประสพในกรณีนี้ก็คือว่าสมควรที่จะเก็บภาษีคอบว้กับการช่วยอุดหนุนกรณีนี้หรือไม่ ในที่สุดฝ่าย ITA ก็พิจารณาตัดสินว่า เมื่อผู้ใช้งานด้านอุตสาหกรรมทั้งหมดในประเทศได้รับประโยชน์จากการตั้งราคาซื้อไว้หน้าอัตราเดียวกัน ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นมิได้เป็นการจัดหาให้แก่กิจการ หรืออุตสาหกรรมใด เป็นการเฉพาะเจาะจงจึงไม่สมควรเก็บภาษีคอบว้ในกรณีนี้*

(36) Ibid, P.96-97

* มีข้อนำส่ง เกตุว่ากรณีที่ฝ่าย ITA ของสหรัฐอเมริกาพิจารณาตัดสินเช่นนี้ก็โดยอาศัยเหตุผลของหลักการช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไป (General availability) โดยถือว่าเมื่อรัฐบาลเม็กซิกันได้ให้การช่วยเหลือกับบริษัท PEMEX ซึ่งเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม(น้ำมันดิบและแก๊สธรรมชาติ) โดยผลิตวัตถุดิบนี้ใช้ เป็นผลิตภัณฑ์ให้พลังงานซึ่งเป็นที่แน่นอนว่าแม้ว่าการนั้นจะผลิตสินค้าใดก็ตาม หากกิจการนั้นต้องนำใช้ เครื่องจักรก็ย่อมต้องใช้น้ำมันทั้งสิ้น จึงถือว่าการช่วยเหลือเช่นนี้เป็น การช่วยเหลือที่เป็นการทั่วไปที่มองอาจเก็บภาษีคอบว้ได้

ส่วนอีกกรณีที่จะขออนุญาตกล่าวก็คือ กรณีที่รัฐบาลบราซิลได้เข้าควบคุมราคาของสินแร่เหล็ก เพื่อเป็นการช่วยเหลือแก่อุตสาหกรรมการผลิตเหล็กกล้า เพราะว่าอุตสาหกรรมการผลิตเหล็กกล้านั้นจำเป็นต้องใช้สินแร่เหล็กดังกล่าวในการผลิต ในที่สุด ฝ่าย ITA ก็ได้พิจารณากำหนดภาษีคอบรต์ในกรณีนี้ ให้ความรู้เหตุผลว่าการควบคุมราคาสินแร่เหล็กนี้เป็นประโยชน์เฉพาะแต่กิจการที่ผลิตเหล็กกล้าเท่านั้น เนื่องจากมีเฉพาะแต่กิจการผลิตเหล็กกล้าเท่านั้นที่จะต้องใช้สินแร่เหล็ก

2.3.1 ทัศนคติของคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (ITA) กับการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติ

เมื่อได้ทราบถึงการตัดสินในกรณีต่าง ๆ เกี่ยวกับการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติแล้ว ต่อไปจะได้ศึกษาพิจารณาถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นของฝ่าย ITA ว่ามีความคิดเห็นและเหตุผลอย่างไรกับการช่วยอุดหนุนในลักษณะนี้ ซึ่งจากคำตัดสินของฝ่าย ITA ทั้งในกรณีที่รัฐบาลเม็กซิโกกันได้ให้การช่วยเหลือกับบริษัท PEMEX (บริษัทผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม) และกรณีที่รัฐบาลบราซิลได้เข้าควบคุมราคาของสินแร่เหล็ก จะเห็นได้ว่าฝ่าย ITA ให้ความสำคัญของหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไป (General availability) ในการตัดสิน นอกจากนั้นทางฝ่าย ITA ยังได้พยายามพิจารณาถึงว่าการช่วยเหลือของรัฐบาลต่างประเทศในวิธีการนี้จะสามารถทำให้เกิดความได้เปรียบ หรือเสียเปรียบในสภาวะปกติทางการค้าได้หรือไม่ประการใด และถ้าหากว่ารัฐบาลของต่างประเทศนั้นได้เปรียบทางการค้าอยู่แล้ว ยังพยายามลดราคาให้ต่ำลงไปอีกก็ถือว่า การช่วยเหลือนี้เป็นการช่วยอุดหนุนที่สมควร เก็บภาษีคอบรต์ (37) แต่อย่างไรก็ตามการพิจารณาเพื่อเก็บภาษีคอบรต์ในการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติของฝ่าย ITA นี้ยังจะต้องทดลองหรือหาหลักฐานปฏิบัติ เพื่อให้ได้ผลดีเป็นที่น่าพอใจมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

2.3.2 แนวโน้มในอนาคตของการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติ

เนื่องจากการพิจารณากรณีที่เป็นการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินี้ฝ่าย ITA ได้เริ่มเข้ามาไม่นานนี้เอง จึงยังไม่ค่อยมีปัญหาในกรณีนี้ขึ้นมาสู่ศาลให้พิจารณาคัดสินมากนัก ดังนั้นจะได้พิจารณาวิเคราะห์ไปถึงแนวโน้มในอนาคตของกรณีนี้ว่าควรหรือน่าจะมีลักษณะประการใด ซึ่งเรื่องการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินี้มีส่วนใกล้เคียงกับการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิต (upstream subsidies) มาก แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือ การช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินั้นเป็นการให้การช่วยเหลือกับกิจการผู้ผลิตวัตถุดิบโดยตรง (38)

(37) Ibid, P.97

(38) Ibid, P.96

ส่วนการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิตนั้น เป็นการให้การช่วยกับกิจการผู้ผลิตวัตถุดิบ เพื่อให้ผล
ประโยชน์สุดท้ายตก ไปสู่กิจการผู้ผลิตสินค้าซึ่งต้องนำวัตถุดิบนั้น จากคำสั่งสินค้าของฝ่าย ITA กับทั้ง
สองกรณี เรื่องการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินี้ เห็นได้ว่าฝ่าย ITA ได้พยายามนำหลักการ
ช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป (General availability) เข้ามาเป็นหลักในการพิจารณาว่า
สมควรจะเก็บภาษีตอบโต้หรือไม่ ปัญหาในอนาคตอีกประการหนึ่งของการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากร
ธรรมชาติที่น่าจะเป็นเรื่องว่า การให้การช่วยอุดหนุนในกรณีที่พิจารณาอยู่นั้นจะเป็นการช่วยอุดหนุน
ต่อทรัพยากรธรรมชาติหรือเป็นการช่วยอุดหนุนในระยะต้นของการผลิต เพราะการให้การ
ช่วยทั้งสองกรณีนี้มีความใกล้เคียงกันมาก ซึ่งถ้าหากว่าเป็นการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชา
ติในอนาคตฝ่าย ITA ก็คงจะนำหลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไปในการพิจารณาตกอยู่ เช่นเดิม
ทั้งนี้ก็ เพราะว่าการช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาติที่จะประสบปัญหานี้ โดยมากมักจะเป็นการ
ช่วยที่ให้กับกิจการผู้ผลิตวัตถุดิบจากพวก น้ำมัน แก๊สธรรมชาติหรือแร่ธาตุต่าง ๆ เนื่องจากวัตถุดิบ
พวกนี้ถือว่าเป็นทรัพยากรธรรมชาติ และวัตถุดิบพวกนี้ก็มักจะถูกนำมาขายให้กับผู้ผลิตสินค้าอีกต่อ
หนึ่ง เพื่อนำไปใช้ในการผลิตสินค้านั้น* เมื่อเป็นเช่นนี้ฝ่าย ITA ก็จำเป็นต้องพิจารณาตก
ให้ว่าการช่วยเหลือที่ให้กับกิจการผู้ผลิตวัตถุดิบพวกทรัพยากรธรรมชาตินี้ สามารถเป็นประโยชน์
โดยทั่วไปสำหรับกิจการผู้ผลิตสินค้าอื่น ๆ ที่จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบพวกนี้หรือไม่ ดังนั้นก็คงจะไม่มีหลัก
การพิจารณาที่จะดีเหมาะสมยิ่งกว่า หลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป (General
availability)

2.4 การช่วยเหลือจากรัฐด้านการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการ (Research and Development grants) หรือ (R & D)

การช่วยเหลือจากรัฐบาลต่างประเทศที่อาจจะเกิดขึ้นได้อีกประการหนึ่งก็ได้
แก่ การให้ทุนเพื่อค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการ หรือ (R & D) และสำหรับการให้การช่วยเหลือใน
ลักษณะนี้ฝ่าย ITA ได้เคยพิจารณาตกตัดสินไว้ในคดี เรื่อง การคัดค้านกฤษฎีกาของ
ประเทศอิสราเอล (Fresh cut rose from Israel) ซึ่งในคดีนี้ฝ่าย ITA ได้กล่าวไว้ว่า
"การค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการเกี่ยวกับเรื่องดอกไม้ได้จัดทำขึ้นในมหาวิทยาลัยเฮบรูว์ (Hebrew
university of Jerusalem) และที่สถาบันแห่งการค้นคว้าด้านเกษตรกรรมวอลคานี
(Volcani) ด้วย ซึ่งข้อมูลที่ทางฝ่ายสหรัฐอเมริกาได้ยื่นชี้ให้เห็นได้ว่า เรื่องการค้นคว้าวิจัย
และพัฒนาการนี้ครอบคลุมหัวข้อเรื่องที่ว่ากว้างขวางมาก เพื่อจะพัฒนาสร้างสรรให้ได้ดอกไม้"

* จุดนี้จึงหาให้การช่วยอุดหนุนต่อทรัพยากรธรรมชาตินี้ใกล้เคียงกับการช่วยอุดหนุน
ในระยะต้นของการผลิต ซึ่งน่าจะเป็นปัญหาในอนาคตได้เช่นกัน

พันธุ์ใหม่ ๆ ขึ้นมา นอกจากนั้นยังค้นคิดจัดหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อจะส่งดอกไม้ใบกลีบ ๆ โดยจะไม่
 หนักดอกไม้ให้เร็วเฉาเร็ว ซึ่งการค้นคว้าลักษณะนี้ถือได้ว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์กับมหาชนทั่วไปอยู่
 แล้ว ยิ่งไปกว่านั้นประโยชน์ที่ได้จากการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการนี้มีประโยชน์จะจำกัดอยู่แค่เฉพาะหมู่
 ผู้ปลูกดอกไม้ ผู้จัดหาการบรรจุหีบห่อ และผู้จัดส่งดอกไม้ในประเทศอิสราเอลเท่านั้น แต่ว่าเป็น
 ประโยชน์ต่อมหาชนทั่วไปและกับผู้ปลูกดอกไม้ในต่างประเทศด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว
 ประโยชน์นี้ยังได้ตกมาถึงบรรดาสมาชิกในครอบครัวของโรสอินค. (Roses Inc.) ของ
 สหรัฐอเมริกาที่เป็นผู้ร้องเรียนเพื่อขอให้ทำการสอบสวนกรณีนี้ด้วย เมื่อข้อเท็จจริงเป็นเช่นนี้ฝ่าย
 ITA จึงต้องหาข้อกำหนดตัดสินว่าโครงการนี้ไม่อาจถือได้ว่าเป็นการช่วยอุดหนุนตามความหมาย
 ของกฎหมายการเก็บภาษีคอบคัตของสหรัฐอเมริกา⁽³⁹⁾ (U.S. Countervailing duty Law)
 ส่วนศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกานั้นได้ปฏิเสธข้อเรียกร้อง หรือมองไม่เห็นด้วยกับคำ
 ตัดสินของฝ่าย ITA ที่เกี่ยวกับการได้รับประโยชน์ของมหาชนในคดีคอกกุกหลายจากประเทศ
 อิสราเอลนี้* โดยศาลได้ให้เหตุผลว่า "หากว่าการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการนี้ได้จัดตั้ง เป้าหมาย
 เอาไว้ให้เป็นการผลิตซึ่งคอกกุกหลายแล้วก็ถือได้ว่าเป็นการให้การช่วยอุดหนุนจากรัฐได้เช่นกัน"⁽⁴⁰⁾

2.4.1 ทัศนคติของคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (ITA) กับ การช่วยเหลือจากรัฐด้านการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการ

เมื่อทราบคำตัดสินในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือจากรัฐด้านการ
 ค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการแล้ว ค่าบจะศึกษาพิจารณาถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นของฝ่าย ITA ว่า
 มีความคิดเห็นและเหตุผลอย่างใดกับกรณีนี้ ซึ่งจากคำตัดสินของฝ่าย ITA ในกรณีนี้เห็นได้ว่า
 ฝ่าย ITA ได้ใช้หลักการทดสอบเพื่อพิจารณาหาข้อตัดสินว่า การช่วยเหลือด้านการค้นคว้าวิจัย
 และพัฒนาการนี้จะเป็นการช่วยอุดหนุนของรัฐบาลต่างประเทศที่สหรัฐอเมริกาคัดค้าน (CVD) ได้หรือไม่ดังนี้

1) พิจารณาว่าโครงการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการนี้เป็นการ
 อำนวยประโยชน์ให้แก่กิจการทั่วทั้งประเทศหรือไม่ (การช่วยเหลือในลักษณะนี้จะ เป็นประโยชน์แก่
 อุตสาหกรรมจำนวนมากหรือไม่)

(39) 45 Fed. Reg. 58516 (1980)

* คดีนี้เป็นคดีระหว่าง Agrexco V. United States แต่ศาลการค้า
 ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาได้กล่าวอ้างไปถึงคำตัดสินของฝ่าย ITA ในคดีคอกกุกหลายจาก
 ประเทศอิสราเอล

(40) 45 Fed. Reg. 58519 (1980)

2) พิจารณาว่าผลของโครงการการกันคว่ำวิจัยและพัฒนาการนี้ได้ส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะชนของประเทศหรือไม่ (กล่าวคือทางฝ่ายผู้ได้รับประโยชน์จากการให้ทุนการกันคว่ำวิจัยและพัฒนาการของรัฐบาลนั้น ต้องพิมพ์ประกาศหรือโฆษณาเผยแพร่ซึ่งผลของการกันคว่ำวิจัยจากโครงการนี้) หากว่าเข้าลักษณะทั้งสองประการนี้แล้ว ฝ่าย ITA ก็จะไม่ถือว่าการช่วยเหลือในลักษณะนี้เป็นการช่วยเหลืออุดหนุน (Subsidy) จึงไม่เก็บภาษีคอบัต (CVD) (41)

ซึ่งจะเห็นว่าทัศนคติหรือความเห็นของฝ่าย ITA ในกรณีนี้เหมือนหรือเป็นการนำเอาแนวความคิดของ หลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป (General availability) มาใช้เป็นเหตุผลในการพิจารณาตัดสิน

2.4.2 ทัศนคติของศาลกับการช่วยเหลือจากรัฐด้านการกันคว่ำวิจัยและพัฒนาการ

เมื่อทราบทัศนคติหรือความคิดเห็นของฝ่าย ITA ที่มีต่อกรณีนี้แล้วต่อไปจะศึกษาพิจารณาถึงทัศนคติหรือความคิดเห็นของศาลว่ามีความคิดเห็นและ เหตุผลอย่างไรกับกรณีนี้ ซึ่งจากคำตัดสินของศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาในคดี AGREX co V. United States จะเห็นว่าฝ่ายศาลไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินของฝ่าย ITA ในคดีออกกฎหมายจากประเทศอิสราเอล ที่ฝ่าย ITA ไม่ถือว่าการช่วยเหลือของรัฐบาลอิสราเอลเป็นการช่วยเหลืออุดหนุนและไม่เก็บภาษีคอบัต (CVD) ซึ่งศาลนั้นมีเหตุผลของตนเองว่า เมื่อการกันคว่ำวิจัยและพัฒนาการนี้รัฐบาลอิสราเอลได้ให้การช่วยเหลือเพื่อบรรลุเป้าหมายในการผลิตซึ่งดกุกุหลาบ ย่อมถือว่าการช่วยเหลือในกรณีนี้เป็น การช่วยเหลืออุดหนุนจากรัฐได้เช่นกัน* โดยศาลจะไม่คำนึงถึงว่าผลประโยชน์นั้นจะ เกิดกับมหาชน หรือสาธารณะชนหรือไม่ก็ตาม

2.4.3 แนววินิจฉัยในอนาคตของการช่วยเหลือจากรัฐด้านการกันคว่ำวิจัยและพัฒนาการ

จากคำตัดสินของฝ่าย ITA และของศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา ในกรณีนี้เห็นว่าศาลกับฝ่าย ITA มีความเห็นไม่ลงรอยกัน ทั้งนี้คงจะเป็น

(41) Paul W. Jamson OP.Cit, P.98

* มีข้อนำสัง เกตุว่า ฝ่ายศาลการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกานี้ ไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับการที่ฝ่าย ITA ใช้หลักการช่วยที่ให้เป็นการทั่วไป (General availability) หรือเหตุผลที่คล้ายกับหลักนี้มาใช้ในการพิจารณาตัดสินเพื่อ เก็บภาษีคอบัต (CVD) (รายละเอียดส่วนนี้ดูได้ในวิทยานิพนธ์นี้หน้า 53 - 60)

เพราะฝ่าย ITA ใช้เหตุผลของหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้ามภาคีสัน และศาลเองก็ไม่ได้เห็นด้วยกับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้ามอยู่แล้ว เมื่อลักษณะเป็นเช่นนี้แนวemannอนาคคของกรณีนี้ก็ควรจะขึ้นอยู่กับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้าม ซึ่งทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเก็บภาษีคอบได้ในสหรัฐอเมริกาจะเห็นด้วย หรือยอมรับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้ามนี้แค่ไหนเพียงใด

นอกจากนั้น Paul W. Jameson* ยังได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า ถ้าฝ่าย ITA มีความเห็นว่าการที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐด้านการค้นคว้าวิจัย และพัฒนาการนี้จะมิได้รับประโยชน์(กล่าวคือ ทำให้ต้นทุนการผลิตถูกลง) หากว่าจะต้องทำการเผยแพร่ข้อมูลของการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการด้านการผลิตนี้ออกสู่มหาชนทั่วไบนั้น Jameson คิดว่าความเห็นของฝ่าย ITA จุดนี้ไม่ถูกต้องนัก เพราะแม้ว่าการหลังจะสามารถใช้ประโยชน์ของผลการค้นคว้านี้ได้ในเวลาต่อมาก็ตาม แต่ต้องถือว่ากิจการแรกที่ได้รับการช่วยเหลือจากรัฐนั้นได้เปรียบกิจการหลัง ในลักษณะที่มีโอกาสใช้ผลงานที่ได้ค้นคว้านี้ก่อน

ข้อนำส่ง เกตุในประเด็นนี้ จะเห็นว่าทั้งความคิดของฝ่าย ITA และของ Jameson นั้นต่างก็มีส่วนถูกด้วยกันทั้งสองฝ่าย ซึ่งก็แล้วแต่ว่านโยบายทางด้านเศรษฐกิจการค้าของสหรัฐอเมริกาจะเป็นประการใด ย่อมอ้างความเห็นใดความเห็นหนึ่งจากสองความเห็นนี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาได้ โดยขอให้อธิบายพิจารณาสองประการดังนี้

ประการแรก พิจารณาความเห็นของฝ่าย ITA ซึ่งอาจจะเห็นว่ากิจการแรกที่รัฐช่วยเหลือด้านการค้นคว้าวิจัยและพัฒนาการนี้เป็นผู้เสียสละทางกำลัง, สติปัญญา เพื่อกิจการหลังจะได้รับประโยชน์จากการค้นคว้าวิจัยที่ตนค้นคิด โดยกิจการแรกยอมเผยแพร่ข้อมูลนี้ออกไปสู่มหาชน* ฝ่าย ITA จึงไม่เก็บภาษีคอบได้ซึ่งเป็นการอาศัยเหตุผลของหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการห้าม โดยฝ่าย ITA อาจจะพิจารณาเห็นว่า ถึงกิจการแรกจะได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบางประการก็ตาม แต่คงต้องมีบางสิ่งที่จะต้องสูญเสียอยู่บ้าง เช่น เงินทุนบางส่วน, กำลังบุคคลากร และการค้นคว้า

* เขียนไว้ในบทความชื่อ "The Administration of the U.S. countervailing duty laws with regard to domestic subsidies: where it's been ,where it is, where it may go" Syr.J.Int'l.L.& com. Vols 12:59, 1985, P.99

* การเผยแพร่ข้อมูลนี้ อาจมีข้อบังคับ หรือเงื่อนไขให้จำเป็นต้องยอมเผยแพร่ก็ได้

วิจัยนี้อาจจะล้มเหลวหรือสำเร็จได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็น่าจะทำให้กิจการแรกเป็นผู้ได้รับโอกาส* ที่จะผลิตสินค้าด้วยวิทยาการใหม่ที่สามารถลดต้นทุนการผลิตได้ก่อนกิจการอื่น เพื่อเป็นการชดเชยกับบางสิ่งบางอย่างที่กิจการแรกอาจจะต้องสูญเสีย

ประการที่สอง พิจารณาความเห็นของ Jamesson ซึ่งอาจจะเห็นว่า เมื่อกิจการแรกที่รัฐช่วยเหลือนี้สามารถได้รับประโยชน์ (กล่าวคือลดต้นทุนการผลิตได้ด้วยวิทยาการใหม่) ก่อนกิจการอื่นย่อมถือว่ากิจการแรกนี้ได้เปรียบกิจการอื่น ๆ จึงน่าจะเก็บภาษีคอบด้นช่วงที่ได้เปรียบนี้ก่อน เมื่อข้อมูลได้เผยแพร่และกิจการอื่นสามารถลดต้นทุนการผลิตได้เช่นกันแล้ว ก็อาจจะยกเลิกการเก็บภาษีคอบด้นโดยอาศัยหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไปได้ หากว่าทุกฝ่ายเห็นด้วยกับหลักการช่วยเหลือที่ให้เป็นการทั่วไปได้

3. กระบวนการสอบสวนการเก็บภาษีคอบด้นของสหรัฐอเมริกา

เมื่อทราบถึงหลักกฎหมายและการใช้หลักกฎหมายในการเก็บภาษีคอบด้น (CVD) ของสหรัฐอเมริกาแล้ว สิ่งสำคัญและจำเป็นจะต้องทราบส่วนต่อมาก็คือ กระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวนการเก็บภาษีคอบด้นของสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้เพราะกระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวนต่าง ๆ ในกรณีนี้สหรัฐอเมริกาได้มีกฎหมายบัญญัติกำหนดวิธีการไว้อย่างละเอียด และค่อนข้างจะยุ่งยากซับซ้อนเป็นพิเศษซึ่งมีทั้งกระบวนการ หรือขั้นตอนที่ดำเนินการโดยกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกา และคณะกรรมการ ITC** แม้ว่ากับสินค้าของพษนั้นกระบวนการ

* โอกาสอันที่นี้หมายถึง ในช่วงที่กิจการอื่นยังไม่สามารถปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง เพื่อใช้วิทยาการใหม่ในการผลิตสินค้าได้ (ซึ่งอาจจะไม่นานนัก)

** เฉพาะส่วนของคณะกรรมการ ITC นี้จะเป็นการพิจารณาเรื่องความเสียหาย (Injury) เท่านั้น ดังนั้นกระบวนการหรือขั้นตอนที่จะต้องให้คณะกรรมการ ITC พิจารณานั้นจะมีแต่เฉพาะกรณีที่จะสอบสวนเพื่อเก็บภาษีคอบด้นกับสินค้าของประเทศภายใต้ข้อตกลง

หรือขั้นตอนการสอบสวนจะไม่มีคณะกรรมการ ITC มาพิจารณาก็ตาม แต่ที่น่าจะอธิบายถึงกระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวนกับสินค้าของประเทศภาษาใต้ช็อคกลง กับกรณีการสอบสวนกับสินค้าของประเทศอื่นที่มีประเทศภาษาใต้ช็อคกลง* เพื่อจะได้เห็นข้อดีและข้อเสียของกระบวนการหรือขั้นตอนทั้งสองกรณีนี้** ว่ามีลำดับชั้นเป็นอย่างไรบ้าง

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการทราบกระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวนในการเก็บภาษีคอบดักของสหรัฐอเมริกา ก็คือ เมื่อถึงกระบวนการหรือขั้นตอนที่สามารถอ้างพยานหลักฐานต่อสู้ได้ หรือ เมื่อใดที่สามารถขอให้การสอบสวนไว้ชั่วคราวได้ ประเทศไทยจะได้กระทำการให้ถูกต้องตามขั้นตอน ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดประโยชน์กับประเทศไทยอย่างมากก็น้อย*** ประกอบกับกระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวนบางกรณีก็ทำให้ไทยต้อง เสียเปรียบแน่ เศรษฐกิจ เช่น ถ้าการพิจารณาทางเทคนิคขั้นต้นถือว่ามี การช่วยเหลือทุน ความกฎหมายของสหรัฐอเมริกาได้ปฏิบัติทางเทคนิคให้ต้องมีการวางมัดจำเงิน พันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น เพื่อเป็นการประกันสำหรับจำนวนภาษีคอบดักที่อาจจะต้องชำระในอนาคต แต่ถ้าการพิจารณาทางเทคนิคขั้นสุดท้ายนั้นถือว่ามี การช่วยเหลือทุนก็จะคืนเงินมัดจำ หรือปลดปล่อยพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ซึ่งตามการปฏิบัติและแง่ เศรษฐกิจแล้วผลของการที่ต้องวางมัดจำเงิน หรือพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่นนี้ ย่อมทำให้ผู้ส่งสินค้าออกของไทย เสียเปรียบและเสียหาย เพราะหากไม่มีเงิน หรือพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่นไปวางประกันก็น่าจะส่งสินค้าเข้ามานั้นสหรัฐอเมริกาได้ซึ่งย่อมทำให้ผู้ส่งสินค้าออกจาเป็นต้องกักเงิน และต้องเสียดอกเบี้ย ในขณะนี้เองแม้ว่าภายหลังการพิจารณาทางเทคนิคขั้นสุดท้ายจะถือว่ามี การช่วยเหลือทุนแล้วคืนเงินมัดจำก็ตาม แต่สิ่งผู้ส่งสินค้าออกจะต้องสูญเสียอย่างแน่นอนก็คือ ดอก เบี้ยของการกักเงิน ดังนั้นไทยจึงควรให้ความสนใจในกระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวนด้วย ซึ่งการอธิบายจะแยกอธิบายดังนี้คือ

* ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศอื่นที่มีประเทศภาษาใต้ช็อคกลง ความกฎหมายของสหรัฐอเมริกา

** หากว่าประเทศไทยคิดจะตกลง เจรจากับสหรัฐอเมริกา เพื่อให้เป็นประเทศภาษาใต้ช็อคกลง วิทยานิพนธ์นี้อาจจะเป็นข้อมูลพื้นฐานขั้นต้นประกอบการตัดสินใจ สำหรับในเรื่องหลักกฎหมายได้

*** ตัวอย่างในการนี้ก็คือ การที่ไทยยอมทำช็อคกลงระงับยับยั้งการดำเนินการ (Suspension Agreement) กับสินค้าสิ่งทอที่ถูกสหรัฐอเมริกาอ้าง เก็บภาษีคอบดัก (รายละเอียดในเรื่องนี้จะได้อธิบายต่อไป ในบทที่ 3)

ส่วนแรก กระบวนการหรือขั้นตอนการสอบสวนเพื่อเก็บภาษีคอบด์กับสินค้าของประเทศภายใต้ข้อตกลง ความรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) หัวข้อย่อย A ในภาค 7

ส่วนที่สอง กระบวนการหรือขั้นตอนของการสอบสวน เพื่อเก็บภาษีคอบด์กับสินค้าของประเทศอื่นที่มีใช้ในประเทศภายใต้ข้อตกลงความรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) มาตรา 303 หรือ (19USC 1303)

3.1 กระบวนการสอบสวนในการเก็บภาษีคอบด์กับสินค้าของประเทศภายใต้ข้อตกลง

3.1.1 การเริ่มสอบสวนเพื่อใช้ภาษีคอบด์ (Countervailing Duty) หรือ (CVD)

คามกฎหมายสหรัฐอเมริกาที่ใช้นับปัจจุบันนี้ (พ.ศ.2531) คือรัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) หัวข้อย่อย A ในภาค 7 มาตรา 702 (หรือ 19USC มาตรา 1671 a) ได้บัญญัติไว้ว่า "วิธีการสำหรับการเริ่มการสอบสวนเกี่ยวกับการใช้ภาษีคอบด์การช่วยเหลือทุน (CVD)

(a) การเริ่มโดยเจ้าหน้าที่บริหารเอง - ท์เริ่มการสอบสวนเกี่ยวกับการใช้ภาษีคอบด์ (CVD) เมื่อใดก็ได้ที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เห็นว่าต้องดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการ ในปัญหาที่ว่ามิบังจำเป็นที่จะต้องกำหนดภาษีคอบด์ตามมาตรา 701 (a) หรือไม่

(b) การเริ่มโดยการร้องเรียน

(b)(1) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการร้องเรียน ท์เริ่มการดำเนินการเกี่ยวกับภาษีคอบด์ได้ทุก เมื่อที่มีบุคคลตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (c)(d) หรือ (e) ของมาตรา 771 (9) ยื่นคำร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร ในนามของอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งซึ่งอ้างว่ามีบังจำเป็นให้ต้องมีการกำหนดภาษีคอบด์ที่กำหนดโดยมาตรา 701(a) และจะต้องประกอบด้วยข้อมูลที่ผู้ร้องเรียนสามารถหามาได้อย่างชอบด้วยเหตุผลเป็นการสนับสนุนข้ออ้าง เหล่า นั้น _____"

คามหลักกฎหมายสหรัฐอเมริกา (TAA) การเริ่มการสอบสวนเพื่อพิจารณาว่าการกระทำของรัฐบาลต่างประเทศที่ให้กับสินค้าที่ส่งเข้ามาชายฝั่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นการช่วยเหลือ (subsidy) ที่จะต้องเก็บภาษีตอบโต้ (CVD) หรือมันสามารถเริ่มการสอบสวนได้ 2 วิธีด้วยกันคือ

วิธีแรก การเริ่มการสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร* ซึ่งพิจารณาจากข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เห็นสมควรว่าต้องดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการว่าการกระทำของรัฐบาลต่างประเทศที่ให้กับสินค้าที่ส่งมาจากภายในสหรัฐอเมริกานี้เป็นการช่วยเหลือ (Subsidy) ที่จะต้องเก็บภาษีตอบโต้ (CVD) หรือไม่ ซึ่งวิธีแรกนี้เป็นการเริ่มการสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร เห็นสมควรทำการสอบสวนมีคำร้องเรียน (วิธีนี้ขึ้นอยู่กับยากลำบากซับซ้อน)

วิธีที่สอง การเริ่มการสอบสวนในวิธีนี้ก็โดยมีคำร้องเรียน (petition) จากกลุ่มบุคคลในนามของอุตสาหกรรม (ตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (c), (d) หรือ (E) ของมาตรา 771(9))** ยื่นคำร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารโดยอ้างว่ามี

* เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร (Administering Authority) คำ ๆ นี้ตามนิยามความหมายในหัวข้อย่อย C ของภาค 7 รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA) มาตรา 1677(1) หมายความว่า "รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือเจ้าหน้าที่อื่นใดของสหรัฐซึ่งมีการขอความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่บริหารอำนาจตามลักษณะนี้ไปหาคำกฎหมาย" (ซึ่งความรับผิดชอบนี้ ปัจจุบันได้โอนไปให้รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2523 หรือ ค.ศ. 1980)

** กลุ่มบุคคลในนามของอุตสาหกรรม ตามที่ระบุในวรรคย่อย (c), (d) หรือ (e) ของมาตรา 771(9) นั่นก็คือ "บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย" (Interested party) ดังนี้

(c) ผู้ผลิต ผู้หาหรือผู้ขายส่งสินค้าที่เหมือนกันในสหรัฐอเมริกา
(d) สหภาพที่หนังสือรับรอง หรือสหภาพหรือกลุ่มคนงานที่ได้รับการรับรอง ซึ่งเป็นตัวแทนของอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งที่ประกอบการผลิต การทำ หรือการขายส่งผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกันในสหรัฐอเมริกา

(e) สมาคมทางการค้า หรือทางธุรกิจซึ่งมีสมาชิกส่วนมากผลิต ทำ หรือขายส่งสินค้าที่เหมือนกันในสหรัฐอเมริกาและ

(f) สมาคมซึ่งมีสมาชิกส่วนมากประกอบด้วยบุคคลผู้มีส่วนได้เสียที่กล่าวไว้ใน (c), (d) หรือ (e) เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน

และจุดสำคัญของผู้มีส่วนได้เสียจากที่กล่าวมานี้ก็จะพิจารณาเห็นคำว่า "สินค้าที่เหมือนกัน" หรือผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน" ซึ่งตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา (TAA) วรรคมาตรา 771(10) นี้ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า "ผลิตภัณฑ์ที่เหมือนกัน" (Like product) นี้ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์อันหนึ่งซึ่งเหมือน หรือถ้าไม่เหมือนก็มีลักษณะและประโยชน์ใช้สอยที่คล้ายคลึงกันที่สุดกับผลิตภัณฑ์ที่ถูกสอบสวน

ความจำเป็นที่จะต้องสอบสวน โดยคำร้องเรียนนี้ ต้องมีข้อมูลที่ขอด้วยเหตุผลเป็นการสนับสนุนข้ออ้างประกอบด้วย สำหรับวิธีที่สองนี้เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้รับคำร้องเรียนแล้ว กฎหมายสหรัฐอเมริกา (TAA) ในมาตรา 702(C) ได้บัญญัติกำหนดเวลาให้เวลา 20 วัน หลังจากวันที่ยื่นคำร้องเรียนแล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารปฏิบัติดังนี้

มาตรา 702(c)(1) พิจารณากำหนดว่าคำร้องเรียนนั้นได้อ้างถึงเหตุจำเป็นเพื่อการกำหนดภาษีคอบด์ (CVD) และมีข้อมูลที่ผู้ร้องเรียนนั้นได้อ้างถึงเหตุจำเป็นเพื่อการกำหนดภาษีคอบด์ (CVD) และมีข้อมูลที่ผู้ร้องเรียนนำมาได้โดยขอด้วยเหตุผลเป็นการสนับสนุนข้ออ้างหรือไม่

หากพิจารณาแล้วเห็นว่าคำร้องเรียนถูกต้องครบถ้วน (มาตรา 702(c)(2)) ได้กำหนดให้ เริ่มการสอบสวนเพื่อจะได้ทราบว่าการให้การช่วยเหลือทุนกับสินค้าจากพวกหรือชนิดที่กล่าวอ้างในคำร้องเรียนหรือไม่ และจัดให้มีการประกาศผลการพิจารณากำหนดว่าจะดำเนินการสอบสวนลงใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register)

หากพิจารณาแล้วเห็นว่าคำร้องเรียนยังไม่ถูกต้อง (ไม่สมควรรับคำร้องเรียน) (มาตรา 702(c)(3)) ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่คำร้องเรียนนั้นพร้อมทั้งยกเลิกการดำเนินการและให้แจ้ง เหตุผลของการพิจารณากำหนดนี้เป็นลายลักษณ์อักษรต่อผู้ร้องเรียนและจัดให้มีการประกาศผลการพิจารณากำหนดนี้ลงใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register)

แต่ไม่ว่าผลการพิจารณากำหนดคำร้องเรียนของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะเป็นประการใดก็ตาม มาตรา 702(d)(1) ได้บัญญัติให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะต้องแจ้งผลนั้นให้คณะกรรมการการค้าการค้ำระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (ITC) ทราบผลทันที และหากว่าเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้พิจารณากำหนดรับคำร้องเรียน มาตรา 702 (b)(2) ได้บัญญัติให้ จัดหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะทำการสอบสวนให้กับคณะกรรมการ (ITC) นี้ด้วย ตามวิธีที่เห็นสมควรเพื่อปกป้องข้อมูลเป็นความลับ

3.1.2 หลักการพิจารณาเพื่อใช้ภาษีคอบด์ (CVD)

หลักการโดยทั่วไปที่จะใช้พิจารณาว่าควรมีการเก็บภาษีคอบด์ (CVD) หรือไม่ ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกาได้บัญญัติไว้ในมาตรา 701(a) ของรัฐบัญญัติปีศุภวาร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) (19USC มาตรา 1671(a)<42>) ซึ่งตามมาตรา 701(a)(หรือ 19 USC 1671(a) นี้ได้บัญญัติไว้ว่า

"การกำหนดภาษีคอบด์"

(a) หลักทั่วไป -ถ้า-

(1) เจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาเห็นว่า

(A) ประเทศหนึ่งคามช้อคกลง หรือ

(B) บุคคลหนึ่งซึ่ง เป็นพลเมืองหรือคนของประเทศนั้นหรือ
บริษัทหนึ่ง สมาคมหนึ่งหรือองค์กรอย่างอื่นองค์การหนึ่ง
ที่ก่อตั้งในประเทศนั้น

กำลังให้การช่วยอุดหนุนโดยตรงหรือโดยอ้อมเกี่ยวกับการ
ผลิต การทำหรือการส่งออกสินค้าจำนวนหนึ่งหรือชนิดหนึ่งที่นำเข้ามานสหรัฐอเมริกา และ

(2) คณะกรรมการ (ITC) พิจารณาเห็นว่า

(A) อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกา

(1) ได้รับความเสียหายอย่างหนัก หรือ

(2) ถูกคุกคามจนอาจได้รับความเสียหายอย่างหนักหรือ

(B) การจัดตั้งอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกาถูก
ทำให้ล่าช้าไปอย่างยิ่ง เพราะเหตุแห่งการนำเข้าสินค้า
นั้นเข้ามาแล้ว

กำหนดภาษีคอบด์ (CVD) ต่อสินค้านั้น นอกเหนือไปจาก
ภาษีอากรอื่นใดที่กำหนดไว้แล้ว เป็นจำนวนการช่วยอุดหนุนสุทธิ (net subsidy)___"

ตามบทบัญญัติของกฎหมายสหรัฐอเมริกาในมาตราที่กล่าวมาข้างต้นนี้ทำให้ทราบหลัก
ทั่วไป กรณีที่จะมีการกำหนดภาษีคอบด์ (CVD) ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกาฉบับนี้จะมีหลักเกณฑ์ดังนี้
คือ เฉพาะรัฐบาลได้ช้อคกลงทางการค้า 2522 (TAA) ในส่วนหัวข้อย่อย A ภาค 7 นี้ จะใช้บังคับ
กับสินค้าที่ส่งมาจากประเทศภายใต้ช้อคกลงเท่านั้น* โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้พิจารณา** เห็นว่า
ประเทศภายใต้ช้อคกลงนั้น ได้มีการให้การช่วยอุดหนุน (Subsidy)*** ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือ
โดยทางอ้อมก็ตามที่เกี่ยวกับการผลิต การทำ หรือการส่งออกสินค้าที่ส่งเข้ามาในสหรัฐอเมริกา
และหลักเกณฑ์สำคัญอีกประการที่จะทำให้เกิดมีการกำหนดภาษีคอบด์ (CVD) ตามกฎหมายสหรัฐ
อเมริกานี้ก็คือ คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหาย
อย่างหนัก (Material Injury) หรือถูกคุกคามจนอาจได้รับความเสียหาย หรือการจัดตั้ง
อุตสาหกรรมจะต้องล่าช้าไป ด้วยเหตุที่ได้นำสินค้าที่ได้รับการช่วยอุดหนุนนี้เข้ามาในสหรัฐอเมริกา
ก็จะได้กำหนดภาษีคอบด์กับสินค้านั้น โดยจำนวนภาษีคอบด์นี้สามารถเก็บได้ในจำนวนเท่ากับ
จำนวนการช่วยอุดหนุนสุทธิ (net subsidy) เท่านั้นจะเก็บเกินกว่าจำนวนนี้ไม่ได้

* ความหมายของคำว่า "ประเทศภายใต้ช้อคกลง" นี้ดูได้จากวิทยานิพนธ์นี้หน้า 44

** การพิจารณาของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารนี้ ดูรายละเอียดวิธีการเริ่มการสอบสวนได้
ในวิทยานิพนธ์นี้หน้า 76 - 78

*** ความหมายและรายละเอียดของคำว่า "การช่วยอุดหนุน" (subsidy) ตาม
กฎหมายของสหรัฐอเมริกา (TAA) นี้ดูได้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้หน้า 45 - 49

3.1.3 การพิสูจน์ความเสียหาย (Injury Test)

ตามหลักกฎหมายสหรัฐอเมริกาที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อ 3.1.2 นั้นจะเห็นว่า หลักเกณฑ์สำคัญประการหนึ่งก่อนที่จะกำหนดค่าให้เก็บภาษีคอบรด์ได้ก็คือ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายอย่างหนัก (Material Injury) เพราะฉะนั้นหากจะเก็บภาษีคอบรด์ได้ ตามหลักกฎหมายของรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) จะต้องมีการพิสูจน์ความเสียหายก่อน (Injury Test) โดยตามกฎหมายรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ได้กำหนดให้คณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (ITC) เป็นผู้มีอำนาจและรับผิดชอบในการพิจารณาความเสียหายในการสอบสวนเพื่อจะเรียกเก็บภาษีคอบรด์ (CVD)⁽⁴³⁾ แต่การพิจารณาความเสียหายของคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศ (ITC) กรณีที่จะเรียกเก็บภาษีคอบรด์นี้จะทำเฉพาะสินค้าได้ส่งมาจากประเทศที่เป็นภาคีสมาชิกของข้อตกลงว่าด้วยการช่วยอุดหนุน (Subsidies code) หรือประเทศนั้นได้มีสนธิสัญญากับสหรัฐอเมริกาว่าจะไม่ช่วยอุดหนุนในการส่งออกเท่านั้น ส่วนประเทศที่นำเข้าได้เป็นภาคีสมาชิกของข้อตกลงว่าด้วยการช่วยอุดหนุน (subsidies code) แม้ประเทศนั้นจะเป็นภาคีสมาชิก GATT ก็ตาม สหรัฐอเมริกาไม่ต้องพิสูจน์ความเสียหาย⁽⁴⁴⁾

โดยตามมาตรา 701 (a)(หรือ 19 USC 1671 (a)) ของ (TAA 1979) นี้บัญญัติว่า 701(a)(2) คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า

- (A) อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกา
 - (1) ได้รับความเสียหายอย่างหนัก
 - (2) ถูกคุกคามจนอาจได้รับความเสียหายหนัก

และตามบทบัญญัติของหัวข้อย่อย C ภาค 7 มาตรา 1677(7) ได้บัญญัติความหมายของคำว่า "ความเสียหายอย่างหนัก" (Materially Injury) ไว้ดังนี้

มาตรา 1677(7)(A)-โดยทั่วไป หมายความว่าถึง การทำอันตรายอย่างสำคัญ

มาตรา 1677 (7)(D)-หลักเกณฑ์พิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ทางเกษตร

(43) Lloyed Granet, "ITC Injury determination in countervailing duty investigations", LAW & Policy in international Business, Vols 15:987, 1983,P.989

(44) Philip Otterness, and others "The ABCs of American Trade Laws on Foreign Dumping and Subsidies" Business American,P.3

(1) นำให้คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่ามีความเสียหายอย่างหนัก หรือไม่มีการคุกคามว่าจะมีความเสียหายอย่างหนักต่อผู้ผลิตสินค้าทาง เกษตรของสหรัฐอเมริกา เพียงเพราะว่าราคาท้องตลาดที่เป็นไปอยู่นั้นอยู่ในระดับราคาของขั้นต่ำสุดหรือสูงกว่านั้น

(2) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ทาง เกษตร ให้คณะกรรมการพิจารณาการขาด ๆ ที่เพิ่มขึ้นที่มีต่อโครงการพุงรายได้ หรือราคาของรัฐบาล

มาตรา 1677 (7)(E)- หลักเกณฑ์พิเศษ เพื่อจุดประสงค์ของวรรคนี้

(1) ลักษณะของการช่วยอุดหนุน ในการพิจารณาเห็นว่ามีการคุกคามที่จะเกิดความเสียหายอย่างหนักหรือไม่นั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาข้อมูลตามที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารอาจยื่นเสนอต่อคณะกรรมการ เกี่ยวกับลักษณะของการช่วยอุดหนุน (โดยเฉพาะการช่วยอุดหนุนเป็นการช่วยอุดหนุนการส่งออกที่นำสอดคล้องกับข้อตกลงหรือไม่) ที่ต่างประเทศ ๆใดประเทศหนึ่ง เป็นผู้ให้ และพิจารณาผลที่อาจเกิดขึ้นได้จากการช่วยอุดหนุนด้วย

(2) หลักเกณฑ์สำหรับการพิจารณาว่าตน นำให้ถือว่าการมีหรือการไม่มีองค์ประกอบใด ๆ ซึ่งคณะกรรมการจะต้องประเมินค่าตาม (C) หรือ (D) จำเป็นต้องนำแนวทางชี้ขาดเกี่ยวกับการพิจารณาว่าตนความเสียหายอย่างหนักโดยคณะกรรมการ

มาตรา 1677(7)(F)- การคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายอย่างหนัก

(1) ท้าวม - ในการพิจารณาเห็นว่าอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกาถูกคุกคามว่าจะได้รับความเสียหายอย่างหนัก เพราะการนำเข้าสินค้าใด ๆ หรือไม่นั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาองค์ประกอบทาง เศรษฐกิจในประเด็น เช่นต่อไปนี้

- 1.1 ถ้ามีการช่วยอุดหนุน ข้อมูลตามที่คณะกรรมการอาจได้รับมอบจาก เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร เกี่ยวกับลักษณะของการช่วยอุดหนุน (โดยเฉพาะการช่วยอุดหนุนที่เป็นการช่วยอุดหนุนส่งออกที่นำสอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยการช่วยอุดหนุน (subsidies code))
- 1.2 การเพิ่มขึ้นใด ๆ ในความสามารถของการผลิตหรือกำลังผลิตที่ยังไม่ได้ใช้ที่มีอยู่ในประเทศที่ส่งออกที่สามารถจะยังผลทำให้เกิดการ เพิ่มขึ้นอย่างสำคัญในการนำเข้าเข้ามาในสหรัฐอเมริกา
- 1.3 การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วครั้งใด ๆ ในการเจาะตลาดสหรัฐอเมริกาและความเป็นไปได้ที่ว่าการเจาะตลาดนั้นจะเพิ่มขึ้นถึงระดับที่เกิดความเสียหาย

- 1.4 ความน่าจะเป็นเบ็ดเตล็ดว่าการนำเข้าสินค้านั้นจะเข้ามาในราคาซึ่งจะมีผลกระทบที่เป็นการกกดหรือรื้อถอนราคาสินค้าภายในสหรัฐอเมริกา
- 1.5 การเพิ่มขึ้นอย่างเป็นการถาวรครั้งใด ๆ ในมูลค่าคลังของสินค้านั้นในสหรัฐอเมริกา
- 1.6 การมีกำลังผลิตที่ถูกใช้ประโยชน์ต่ำเกินไปในการผลิตสินค้านั้นอยู่ในประเทศที่ส่งออก
- 1.7 แนวโน้มทางเสียหายอื่นใดที่สามารถจะสาธิตได้ซึ่งแสดงถึงความน่าจะเป็นเบ็ดเตล็ดว่าการนำเข้าสินค้านั้นหรือการขายเพื่อการนำเข้า (ไม่ว่าจะกำลังมีการนำเข้าจริง ๆ ในขณะนั้นหรืออันก็ตาม) จะเป็นสาเหตุของความเสียหายจริงและ
- 1.8 ความสามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ ถ้าหากว่าสิ่งอำนวยความสะดวกในการผลิตที่มีเจ้าของหรือผู้ควบคุมเป็นผู้ผลิตในต่างประเทศ ซึ่งสามารถจะใช้เพื่อผลิตสินค้าที่ถูกสอบสวนตามมาตรา 1671 หรือ 1673 หรือถูกคำสั่งตามมาตรา 1671(E) หรือ 1673(E) นั้นยังถูกนำไปใช้ผลิตสินค้าที่ถูกสอบสวนอีกด้วย

(2) พื้นฐานสำหรับการพิจารณาที่กำหนด - ให้การพิจารณาที่กำหนดใด ๆ โดยคณะกรรมการตามลักษณะนี้ที่กำหนดว่าอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกาถูกคุกคามว่าจะได้รับความเสียหายอย่างหนัก กระทำโดยถือเอาหลักฐานที่แสดงว่า การคุกคามว่าจะเกิดความเสียหายอย่างหนักนั้นเมื่ออยู่จริงและความเสียหายใกล้จะเกิดขึ้นอยู่แล้วเป็นพื้นฐาน การพิจารณาที่กำหนดคั้งว่านี่แน่นอนภาคให้หาโดยถือเอาเพียงข้อสันนิษฐาน หรือข้อสมมุติเป็นพื้นฐาน

ความทันทันทีในมาตราต่าง ๆ ของกฎหมายสหรัฐอเมริกาซึ่งได้กล่าวมาข้างต้นนี้ มีส่วนที่กำหนดว่า ความเสียหายอย่างหนักที่เกิดกับอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาคืออะไร สำหรับการที่เกิผลเสียหายขึ้นกับอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาแล้ว และส่วนที่กำหนดเป็นข้อสันนิษฐานตามกฎหมายว่าหาก เกิดกรณีในลักษณะ หรืออาจเกิดในลักษณะตามที่กฎหมายสหรัฐอเมริกาบัญญัติไว้ ถือได้ว่าอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาอาจถูกคุกคามว่าจะได้รับความเสียหายอย่างหนัก เหตุที่สหรัฐอเมริกาต้องบัญญัติกฎหมายในส่วนนี้ไว้ก็ เนื่องจากว่า "การพิสูจน์ความเสียหาย" (Injury test) นี้เป็นเรื่องที่ทำได้ยากมาก ดังนั้นจึงต้องมีข้อสันนิษฐานตามกฎหมายเป็นส่วนช่วยให้การพิสูจน์ความเสียหายนี้ง่ายขึ้น เพราะมีฉันทแล้วอาจจะหรือไม่สามารถทำการพิสูจน์ความเสียหายได้เลย ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกายังได้บัญญัติกำหนดไว้ว่า การพิจารณาที่กำหนดในส่วนนี้ให้กระทำโดยอาศัยพยานหลักฐานเป็นสำคัญเพื่อการพิจารณาที่กำหนด มีให้ถือเอาเพียงข้อสันนิษฐานหรือข้อสมมุติ เท่านั้นในการพิจารณาที่กำหนดข้อสันนิษฐานตามกฎหมายในส่วนนี้ได้กำหนดไว้กว้างขวางมากก็เพื่อประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาเอง

3.1.4 วิธีพิจารณาสอบสวนเพื่อเก็บภาษีคอบด์

เมื่อได้ทราบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกาเฉพาะกฎหมายส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บภาษีคอบด์ ในรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA1979)ว่า กฎหมายส่วนนี้จะบังคับใช้กับประเทศใดบ้าง ความหมายของคำว่า "การช่วยอุดหนุน" (subsidy) เป็นประการใด และการพิสูจน์ความเสียหายหาอย่างใดบ้างแล้ว ต่อไปจะขออธิบายกฎหมายนี้ในส่วนขึ้นตอนวิธีพิจารณาสอบสวนเพื่อให้ทราบจำนวนของการช่วยอุดหนุนและทำการกำหนดภาษีคอบด์ (CVD) ต่อไปนี้ที่สุด ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA1979) ของสหรัฐอเมริกาได้บัญญัติ ขึ้นตอนของวิธีพิจารณาสอบสวนเพื่อเก็บภาษีคอบด์ไว้ดังนี้คือ

3.1.4 ก) การพิจารณาที่กำหนดขึ้นต้นในกรณีปกติ* (Preliminary determinations)

การพิจารณาที่กำหนดขึ้นต้นนี้เป็นขั้นตอนเริ่มแรก ของวิธีพิจารณาสอบสวนเพื่อเก็บภาษีคอบด์ คือหลังจาก เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร เห็นสมควรให้เริ่มการสอบสวนเองหรือกลุ่มอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาได้ยื่นคำร้อง เรียง (petition) ต่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารและได้ เห็นด้วยกับคำร้อง เรียงนั้นสมควรให้เริ่มการสอบสวน รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA

* คำว่า "ในกรณีปกติ" ในที่นี้หมายความว่า กรณีอื่นโดยทั่วไป ซึ่งมีเซกรตี สถานการณ์อันวิกฤติ (Critical circumstances) ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 703 (e) ของ รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 ซึ่งจะได้อธิบายในส่วนต่อไป

1979) มาตรา 703 (19 USC 1671 b) ให้นิยามหลักของการพิจารณาความเสียหายขั้นต้นในกรณีปกติ ในส่วนการพิจารณาความเสียหายขั้นต้นโดยคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศของ สหรัฐอเมริกา (ITC) ไว้ในมาตรา 703 (a) มีหลักดังนี้คือ "การพิจารณาความเสียหาย โดยการ (ITC) ในเรื่องที่ยกถึงความเสียหาย ให้คณะกรรมการ (ITC) พิจารณาความเสียหายใน 45 วัน หลังจากวันที่ได้มีการยื่นคำร้อง เรียนตามมาตรา 702(b) หรือวันที่ที่คณะกรรมการได้รับ แจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้บริหารถึงการสอบสวนที่ได้เริ่มตามมาตรา 702(a) โดยให้การพิจารณายึด หลักข้อมูลที่ดีที่สุดที่คณะกรรมการ (ITC) สามารถหาได้ในขณะพิจารณาเป็นสำคัญ ว่ามีเครื่อง แสดงที่สอดคล้องเหตุผลออกถึงสิ่งต่อไปนี้หรือไม่"

- (1) อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกา
 - (A) ได้รับความเสียหายอย่างหนัก หรือ
 - (B) ถูกคุกคามว่าจะได้รับความเสียหายอย่างหนัก หรือ
- (2) การจัดตั้งอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในสหรัฐอเมริกาถูกทำให้ล่าช้าไป เพราะเหตุ แห่งการนำเข้าสินค้าซึ่ง เป็นตัว เรื่องของการสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร ถ้าการพิจารณา ความเสียหายขั้นต้นตามคำร้อง เรียน "หัก เลิกการสอบสวน"

ตามหลักกฎหมายในมาตรานี้ เป็นการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาความเสียหายขั้นต้น (กรณีปกติ) ของคณะกรรมการ (ITC) โดยกฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการ ต้องทำการพิจารณาความเสียหายโดยอาศัยพยานหลักฐานที่ดีที่สุดที่สามารถหาได้ ในขณะทำการพิจารณา ว่ามีสิ่งที่ยกเหตุผลที่จะแสดงว่าอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายหรือไม่* โดยคณะกรรมการ (ITC) ต้องพิจารณาความเสียหายขั้นต้น (กรณีปกติ) ภายใน 45 วัน หลังจากวันที่ได้มีการยื่นคำร้อง เรียนโดยกลุ่มอุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกา** หรือวันที่ที่คณะกรรมการ

* การพิสูจน์ความเสียหาย (Injury test) นี้ดูรายละเอียดด้านวิทยานิพนธ์นี้ หน้า 80 - 83

** ดูรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ในเรื่อง "การเริ่มการสอบสวน" ใน วิทยานิพนธ์นี้ หน้า 76 - 78

การ (ITC) ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้บริหารถึงการสอบสวน แต่กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาตัดสินคดีนั้นเนื่องจากจะขยายออกไปได้อีก 65 วัน ในการพิจารณาเพื่อใช้ภาษีตอบโต้ (CVD) นี้ (45) ต่อจากนั้นก็จะมีพิจารณาตัดสินคดี (ในกรณีปกติ) โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร* อีกครั้ง ซึ่งตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ได้บัญญัติกำหนดอำนาจของเจ้าหน้าที่บริหารในส่วนนี้ไว้ ในมาตรา 703(b) (หรือ 19USC 1671(b)) ว่า "การพิจารณาตัดสินคดีโดยเจ้าหน้าที่บริหาร-ภายใน 85 วัน หลังจากวันที่ได้มีการยื่นคำร้องเรียนตามมาตรา 702 (b) หรือมีการเริ่มการสอบสวนตามมาตรา 702 (a) แต่ห้ามมิให้ทำก่อนที่จะได้มีการพิจารณาโดยคณะกรรมการ (ITC) ยืนยันตามคำร้องเรียนในอนุมาตรา (a) ของมาตรานี้ให้เจ้าหน้าที่บริหารทำการพิจารณาตัดสินคดี โดยถือเอาข้อมูลที่ที่สุดที่คณะกรรมการสามารถหาได้ในขณะทำการพิจารณาเป็นสำคัญ ว่ามีมูลอันชอบด้วยเหตุผลที่จะเชื่อ หรือสงสัยว่ากำลังมีการให้การช่วยเหลือทุนกับสินค้าที่เป็นตัว เรื่องของการสอบสวนหรือไม่ ถ้าการพิจารณาตัดสินคดีของ เจ้าหน้าที่บริหารตามอนุมาตรานี้ยืนยันตามคำร้องเรียน ให้ทำการพิจารณาตัดสินคดีในส่วนนี้รวมไปถึงจำนวนการช่วยเหลือทุนสุทธิโดยประมาณด้วย"

หลักกฎหมายในมาตรา 703(b) นี้เป็นการกำหนดอำนาจให้เจ้าหน้าที่บริหารทำการพิจารณาตัดสินคดี (ในกรณีปกติ) เฉพาะส่วนของจำนวนการให้การช่วยเหลือทุน กับสินค้าที่กำลังถูกสอบสวนเบื้องต้นโดยประมาณ เมื่อเจ้าหน้าที่บริหารได้พิจารณาเห็นด้วยกับคำร้องเรียนที่ยื่นเข้ามาว่ากำลังมีการให้การช่วยเหลือทุนอยู่จริง ส่วนกำหนดระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่บริหารจะทำการพิจารณาตัดสินคดีขั้นต้นนี้ได้ก็คือ เมื่อได้ผ่านการพิจารณาตัดสินคดีที่มีความเสียหาย หรืออาจเกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมของสหรัฐอเมริกาได้โดยคณะกรรมการ (ITC) ก่อน แต่อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่บริหารนี้ก็จะต้องทำการพิจารณาตัดสินคดีในส่วนของคนภายใน 85 วัน นับจากวันที่ได้มีการยื่นคำร้องเรียนตามมาตรา 702(b) หรือมีการเริ่มการสอบสวนเองตามมาตรา 702(a) โดยเจ้าหน้าที่บริหารนี้จะต้องพิจารณาจากข้อมูลที่ที่สุดที่คณะกรรมการ (ITC) หามาได้ในขณะทำการพิจารณาเป็นสำคัญ ซึ่งข้อมูลนี้ต้องชอบด้วย เหตุผลที่จะเชื่อหรือกำหนดได้ว่ากำลังมี

(45) Ibid, P.3

* เจ้าหน้าที่บริหารที่มีอำนาจในการพิจารณาคดีคือคณะกรรมการบริหารการค้าระหว่างประเทศ (ITA) ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงพาณิชย์ รายละเอียดส่วนนี้ดูได้ในวิทยานิพนธ์นี้หน้า 42

การให้การช่วยเหลือทุนกับสินค้าที่กำลังถูกสอบสวนอยู่จริงประกอบด้วย และหากว่าผลของการพิจารณาที่กำหนดในขั้นต้นของ เจ้าหน้าที่ผู้บริหารความภาคภูมิใจยืนยันว่าได้มีการให้การช่วยเหลือทุน กับสินค้าที่กำลังสอบสวนนี้จริงดังที่คำร้องเรียน มาตรา 703(d) ของรัฐบัญญัตินี้ก็ได้บัญญัติกำหนดค่าให้ เจ้าหน้าที่ผู้บริหารต้องกระทำการต่อไปนี้คือ

1, สั่งระงับชั่วคราวสำหรับการจำหน่าย การนำเข้ามาทุกรายการของสินค้าที่อยู่ใน ภายใต้อการพิจารณาที่กำหนดซึ่งนำเข้า หรือนำออกจากคลังสินค้า เพื่อการบริเวนในวัน หรือหลังจากวันที่ของการลงประกาศการแจ้งผลของการพิจารณาที่กำหนดใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register)

2, สั่งให้มีการวางมัดจำเงินสด พันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่นตามที่เจ้าหน้าที่ ผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการนำเข้าแต่ละครั้งของสินค้าที่เกี่ยวข้อง ในจำนวนเท่ากับ จำนวนโดยประมาณของการให้การช่วยเหลือทุนสุทธิ และ

3, ส่งมอบซึ่งข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ เป็นพื้นฐานของการพิจารณาที่กำหนดให้กับคณะกรรมการ (ITC) และที่คณะกรรมการ (ITC) เห็นว่าเข้าประเด็นกับการพิจารณาที่กำหนดความเสียหาย วิธีการส่งมอบข้อมูลนี้เจ้าหน้าที่และคณะกรรมการมีสิทธิที่จะกำหนด เพื่อป้องกันการเปิดเผย แพร่พรายข้อมูลใด ๆ ที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารถือว่าต้องปกปิด เป็นความลับโดยปราศจากความยินยอม ของผู้ให้ข้อมูลนั้น หรือตามคำสั่งที่ห้ามปกปิดข้อมูลนั้น

แต่กำหนด เวลานการพิจารณาที่กำหนดขั้นต้นของ เจ้าหน้าที่ผู้บริหารตามที่กล่าวมาแล้ว ในมาตรา 703(b) ข้างต้นนี้ อาจมีการขยายระยะเวลาการพิจารณาที่กำหนดออกไปได้อีก หากว่าการที่พิจารณาอยู่นั้น เป็นกรณีที่ซับซ้อนเป็นพิเศษ (Extraordinarily Complicated Cases) ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐบัญญัตินี้มาตรา 703(c) ว่า"การขยายเวลาในการที่ซับซ้อนเป็นพิเศษ

(1) หลังห้าปี ถ้า

(a) ผู้ร้องทุกข์ทำการร้องขอใน เวลาอันสมควรให้ขยายระยะเวลาที่จะต้อง ทำการพิจารณาที่กำหนดตามอนุมาตรา (b) ออกไปหรือ

(b) เจ้าหน้าที่ผู้บริหารลงความเห็นเองประกอบกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องซึ่ง กำลังให้ความร่วมมือได้กำหนดว่า

1. กรณีที่ซับซ้อนกว่าปกติ เพราะ

1.1 จำนวนและความสลับซับซ้อนของการปฏิบัติในการให้การช่วยเหลือทุนที่ถูกกล่าวหา

1.2 ความแปลกใหม่ของประเด็นต่าง ๆ ที่เสนอมา

1.3 ความจำเป็นที่จะต้องกำหนดขอบเขตการช่วยเหลือทุนเป็น เฉพาะราย โดยผู้ผลิตและผู้ส่งออกแต่ละราย หรือ

1.4 จำนวนของกิจการ บริษัทที่จะต้อง เข้าไปดำเนินการ สอบสวน และ

2. จำเป็นต้องใช้เวลาเพิ่มเติมเพื่อหาการพิจารณาเกณฑ์ขั้นต้น
เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ผู้บริหารมีสิทธิจะขยายเวลาในการพิจารณาเกณฑ์ตามอนุมาตรา
(b) ออกไปอีกแต่ต้องน้อยกว่า 150 วัน หลังจากวันที่ได้มีการยื่นคำร้องเรียนตามมาตรา
702(b) หรือที่ได้เริ่มมีการสอบสวนเองตามมาตรา 702(a)

(2) การแจ้งการเลื่อนเวลา - ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารแจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
ในการสอบสวนทราบโดยนัยน้อยกว่า 20 วันหลังจากวันที่ได้กำหนดให้มีการพิจารณาเกณฑ์
ขั้นต้นตามอนุมาตรา(b) นี้ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ขยายเวลาออกไปตามวรรคแรก ให้การแจ้ง
นั้นรวมไปถึงการชี้แจงเหตุผลในการขยายเวลา และให้มีการประกาศการขยายเวลาใน
"รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register)

3.1.4 ข) การพิจารณาเกณฑ์ขั้นต้นในกรณีสถานการณ์อันวิกฤต (Critical Circumstances Determinations)

ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาที่ใช้ในการพิจารณาเก็บ
ภาษีคอขวด (CVD) ซึ่งคือ รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ ได้บัญญัติกำหนด
ให้มีการพิจารณาเกณฑ์ขั้นต้นไว้กรณีคือ กรณีสถานการณ์อันวิกฤต (Critical Circum-
stances) ในมาตรา 703 (e) โดยบัญญัติไว้ว่า "การพิจารณาเกณฑ์ขั้นต้นในกรณีสถานการณ์อันวิกฤต

(1) หลักทั่วไป - ถ้าผู้ร้องเรียนอ้างว่าเกิดกรณี
สถานการณ์อันวิกฤตขึ้นในคำร้องเรียนเดิมของตน หรือโดยการแก้ไข เปลี่ยนแปลงที่หาเมื่อใดก็ตาม
แต่ต้องไม่เกิน 20 วัน ก่อนวันที่จะมีการพิจารณาเกณฑ์ขั้นสุดท้ายของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารให้เจ้า
หน้าที่ผู้บริหารพิจารณาเกณฑ์ โดยอาศัยข้อมูลที่ดีที่สุดที่สามารถหาได้ในขณะนั้น เป็นสำคัญว่ามีหรือ
ไม่มีพื้นฐานที่ขอด้วยเหตุผลซึ่งพอจะเชื่อ หรือสงสัยได้ว่า

- (a) การช่วยอุดหนุนที่ถูกกล่าวหาในนั้นไม่สอดคล้องกับข้อตกลง และ
- (b) มีการนำเข้าสินค้าจากพวก หรือชนิดที่ถูก
สอบสวนเข้ามามากในระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้น

(2) การระงับการจำหน่ายชั่วคราว - ถ้าการ
พิจารณาเกณฑ์ของเจ้าหน้าที่บริหารตาม (1) ได้ยืนยันตามคำร้องเรียน ให้ดำเนินการระงับ
การจำหน่ายชั่วคราวที่สั่งไว้ในอนุมาตรา (d)(1) มาใช้ หรือถ้าได้ลงประกาศการระงับการ
จำหน่ายชั่วคราวนี้ไปแล้วก็ให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพื่อใช้กับรายการนำเข้าที่ยังไม่จำหน่ายของสินค้า
ที่นำเข้า หรือนำออกจากคลังสินค้าเพื่อบริโภคนานวัน หรือหลังจากวันที่ที่เหลือนอยู่อีก 90 วัน จึงจะ
ถึงวันที่สั่งระงับการจำหน่ายชั่วคราวครั้งแรก"

ตามหลักกฎหมายของมาตรานี้ได้บัญญัติไว้มี

หลักเกณฑ์ว่า หากมีข้อมูลที่มีเหตุผลพอที่จะเชื่อได้ว่า 1, การช่วยอุดหนุนที่ถูกกล่าวหาในไม่สอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยการอุดหนุน (Subsidies code) และ 2, มีการนำเข้าสินค้าจากพวกหรือชนิดที่ถูกสอบสวนเข้ามาจำนวนมากในระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้น ก็จะถือได้ว่ากรณีเช่นนี้เป็นสถานการณ์ขึ้นวิกฤติ ซึ่งหากว่าผู้ร้องเรียนอ้างว่าเกิดกรณีเช่นนี้ขึ้นในคำร้องเรียนเดิมของคน หรือโดยการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่หาเมื่อใดก็ตามแต่ต้องไม่เกิน 20 วัน ก่อนวันที่จะมีการพิจารณาทางทนายชั้นสุดท้ายของเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร และถ้าเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาแล้วยืนยันว่ามีกรณีสถานการณ์ขึ้นวิกฤติเกิดขึ้นจริง กฎหมายได้กำหนดค่าให้ทำการดังนี้คือ 1, ส่งระงับชั่วคราวสำหรับการจำหน่ายการนำเข้ามาทุกรายการของสินค้าที่อยู่ภายใต้การพิจารณาทางทนายซึ่งนำเข้าหรือนำออกจากคลังสินค้าเพื่อการบริโภคนวันหรือหลังจากวันที่ได้ลงประกาศแจ้งผลการพิจารณาทางทนายใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register) หรือถ้าได้ดำเนินการดังกล่าวนี้ไปแล้วก็ทับปฏิบัติดังนี้ 2, แก้ไขเปลี่ยนแปลงเพื่อใช้กับรายการนำเข้าที่ยังไม่จำหน่ายของสินค้าที่นำเข้า หรือนำออกจากคลังสินค้า เพื่อการบริโภคนวันหรือหลังจากวันที่ที่เหลืออยู่อีก 90 วัน จึงจะถึงวันที่ได้ส่งระงับการจำหน่ายไว้ชั่วคราวครั้งแรก

ส่วนการพิจารณาทางทนายความเสียหาย (material injury) ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการค้าการค้ำระหว่างประเทศของสหรัฐ (ITC) ในกรณีสถานการณ์ขึ้นวิกฤตินี้ คณะกรรมการ (ITC) นี้ก็มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาทางทนายค่าได้ 2 ประการว่า 1, ความเสียหายอย่างหนักนี้จะยากต่อการแก้ไข เยียวยา และ 2, ความเสียหายอย่างหนักนี้ก็จะโดยเหตุผลที่สัมพันธ์กับได้มีการนำเข้ามากในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งสินค้าที่ได้รับการช่วยอุดหนุนนี้ในระยะเวลาอันสั้น แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการ (ITC) นี้ ก็ยังมีอาจที่จะให้ความหมายที่ชัดเจน หรือแน่นอนได้ว่า ความเสียหายอย่างหนักที่ยากจะแก้ไขนี้ควรจะมีคามหมายแค่นั้นและเพียงใด แต่ก็แน่นอนได้ว่าความเสียหายอย่างหนักที่ยากจะแก้ไขนี้ต้องมีมาตรฐานสูงกว่าความเสียหายอย่างหนักโดยทั่วไปแน่นอน(46)

(46) Vanessa Chernick, "The ITC's Role in Critical circumstances determinations in antidumping and countervailing duty cases: critique and analysis", Law & Policy in international business, Vols 17:421, 1985, P.445-447

3.1.4 ค) การแจ้งผลการพิจารณาภาค

ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ในมาตรา 704 (f) ได้บัญญัติกำหนดไว้โดยมีหลักว่า เมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการ (ITC) หรือเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ทำการพิจารณาภาคตามมาตรา 704 นี้ (การพิจารณาภาคในขั้นต้น) ให้คณะกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ผู้บริหารแจ้งต่อผู้ร้องเรียน ฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนและหน่วยงานอีกฝ่ายให้ทราบถึงการพิจารณาภาคของคน ข้อเท็จจริงและข้อสรุปแห่งกฎหมายอันเป็นหลักของการพิจารณาภาค อีกทั้งให้ลงประกาศการพิจารณาภาคใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register)

3.1.5 การไต่สวนในการสอบสวน (Investigation Hearings)

ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) ในส่วนหัวข้อย่อ D บทบัญญัติทั่วไป (General Provisions) มาตรา 774 (หรือ USC มาตรา 1577 (C)) นี้ ได้มีบทบัญญัติเรื่องของ "การไต่สวนในการสอบสวน" (Investigation Hearings) ความคุ้มครองสอบสวนไว้อีกมาตรการหนึ่งซึ่งความหลักกฎหมายในมาตรานี้มีหลัก เกณฑ์ ดังนี้คือ โดยหลักทั่วไปก่อนที่จะทำการพิจารณาภาคขั้นสุดท้าย ให้คณะกรรมการ (ITC) และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารต่างฝ่ายต่าง เปิดการไต่สวนขึ้นในระหว่างการสอบสวน เมื่อได้รับคำร้องขอจาก คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดของการสอบสวน

โดยมีวิธีการพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 774 (b) ดังนี้คือ การไต่สวนใด ๆ ที่กำหนดให้มีขึ้นหรือที่อนุญาตให้ทำขึ้นตามหัวข้อย่อนี้ ให้ดำเนินการไต่สวนหลังจากที่ได้ลงประกาศแจ้งความใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register) และให้จัดเตรียมข้อมูลของการไต่สวนไว้ พร้อมทั้งให้มีไว้สำหรับแจกจ่ายแก่สาธารณชนด้วย แต่มีข้อยกเว้น ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 774(a)(2) คือ ถ้ามีการเริ่มการสอบสวนตามหัวข้อย่อ (A) และหัวข้อย่อ (B) เกี่ยวกับสินค้ารายเดียวกันจากประเทศเดียวกันภายใน 6 เดือน ของการสอบสวนของอีกฝ่าย (แต่ก่อนที่จะมีการพิจารณาภาคในขั้นสุดท้ายของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด) ให้ถือว่า การเปิดการไต่สวนโดยคณะกรรมการ เป็นการปฏิบัติตามวรรค (1) สำหรับการสอบสวนของทั้งสองฝ่าย เว้นแต่คณะกรรมการจะพิจารณาว่ากรณีแวดล้อมพิเศษทำให้ต้อง เปิดการไต่สวนขึ้นในระหว่าง การสอบสวนของแต่ละฝ่าย ในการสอบสวนของฝ่ายใดก็ตามที่ได้สูญเสียสิทธิการ เปิดการไต่สวนตามวรรค นี้ ให้คณะกรรมการอนุญาตให้คู่กรณีฝ่ายใดก็ตามยื่นความเห็น เป็นลายลักษณ์อักษร เพิ่มเติมความที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสอดคล้องกับกรณีนี้ได้

3.1.6 การปฏิบัติเมื่อค้นพบการช่วยอุดหนุนในระหว่างการสอบสวน
(subsidy practices discovered during an investigation)

เมื่อการสอบสวนเพื่อใช้ภาษีคอบर्ट (CVD) ตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา มีขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอบสวนจึงอาจใช้เวลานานซึ่ง เป็นไปได้ว่า บางกรณีอาจมีการค้นพบการช่วยอุดหนุนในระหว่างที่มีการสอบสวนอยู่ก็ ได้ รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) จึงได้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจในการปฏิบัติเมื่อค้นพบการช่วยอุดหนุนในระหว่างการสอบสวนในมาตรา 775 (หรือ USC 1677(d)) โดยมีหลักกฎหมายว่า "ถ้าในระหว่างการดำเนินการตามกฎหมายตามลักษณะนี้ เจ้าหน้าที่ผู้บริหารค้นพบการปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งปรากฏว่าเป็นการช่วยอุดหนุน แต่ไม่ได้รวมอยู่ในบรรดาเรื่องที่กำลังหาไว้ในคำร้องเรียน เพื่อให้เก็บภาษีคอบर्टการช่วยอุดหนุนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารปฏิบัติดังนี้

- มาตรา 775 (1) ถ้าปรากฏว่าเป็นการให้การช่วยอุดหนุนที่เกี่ยวกับสินค้าซึ่งกำลังดำเนินการตามกฎหมายอยู่ ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัตินั้นมารวมไว้ใน การดำเนินการนี้ด้วย หรือ
- มาตรา 775 (2) ถ้าหากปรากฏว่าการปฏิบัตินั้นเป็นการให้การช่วยอุดหนุนกับสินค้าอื่น ๆ ให้หาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัตินี้ (นอกจากข้อมูลที่เป็นความลับ) ในยังห้องสมุดที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 1677(f) ของลักษณะนี้

3.1.7 ก) การพิจารณาความเสียหายในกรณีสุดท้าย (Final Determination)

เมื่อได้ดำเนินการตามกฎหมายในการสอบสวนและได้มีการพิจารณาความเสียหายขั้นต้น (preliminary determination) แล้ว ขั้นตอนต่อไปตามระเบียบวิธีข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นั้น ก็คือ การพิจารณาความเสียหายขั้นสุดท้าย เพื่อเป็นการยืนยันเป็นครั้งสุดท้ายว่าจะทำการเก็บภาษีคอบด์ (CVD) หรือไม่ ตามมาตรา 705 (หรือ 19 USC 1671 (d)) ได้บัญญัติไว้ว่า " การพิจารณาความเสียหาย

(a) การพิจารณาความเสียหายขั้นสุดท้ายโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร

(1) กรณีทั่วไป - เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ทำการพิจารณาความเสียหายขั้นต้นตามมาตรา 703 (b) แล้ว ให้ทำการพิจารณาความเสียหายขั้นสุดท้ายว่า กำลังมีการให้การช่วยเหลือผูกพันเกี่ยวกับสินค้าที่สอบสวนอยู่หรือไม่ ภายใน 75 วัน หลังจากวันที่ได้ทำการพิจารณาความเสียหายขั้นต้น... "

บทบัญญัติในอนุมาตรานี้ เป็นการกำหนดหลักทั่วไปในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะต้องทำการพิจารณาความเสียหายขั้นสุดท้าย เมื่อได้ทำการกำหนดพิจารณาความเสียหายขั้นต้นแล้วว่ามีเหตุอันควร เชื่อได้ว่า กำลังมีการให้การช่วยเหลือผูกพันกับสินค้าที่กำลังสอบสวนอยู่ (มาตรา 703 (b)) เจ้าหน้าที่ผู้บริหารก็จะทำการพิจารณาความเสียหายขั้นสุดท้ายให้ได้ว่ากำลังมีการให้การช่วยเหลือผูกพันเกี่ยวกับสินค้าที่กำลังสอบสวนอยู่หรือไม่ ภายใน 75 วัน หลังจากวันที่ได้ทำการพิจารณาความเสียหายขั้นต้น

ส่วนการพิจารณาความเสียหายขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการการค้าการค้านานาชาติ (ITC) นั้น ตามมาตรา 705 (b) นี้ ในหลักทั่วไปกฎหมายได้กำหนดให้คณะกรรมการ (ITC) มีอำนาจพิจารณาได้ว่า อุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกาได้รับความเสียหายอย่างหนักหรือไม่ หรือถูกคุกคามว่าจะได้รับความเสียหายอย่างหนักหรือไม่ หรือ อุตสาหกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดในสหรัฐอเมริกาถูกทำให้ล่าช้าในการเจริญเติบโตหรือไม่ เพราะเหตุที่สินค้าที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ทำการพิจารณาความเสียหายขั้นต้นว่า มีการให้การช่วยเหลือผูกพันเข้ามาโดยระยะเวลาสำหรับการพิจารณาความเสียหายที่คณะกรรมการ (ITC) มีเวลาดำเนินการนั้น ตามมาตรา 705 (b)(2) และ (3) ได้บัญญัติกำหนดไว้ 2 กรณีดังนี้คือ (มาตรา 705 (b)(2))

กรณีแรก - ระยะเวลาสำหรับการพิจารณาความเสียหายหลังจากการพิจารณาความเสียหายขั้นต้นที่ยืนยัน* โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหารตามมาตรา 703 (b) ยืนยันตามคำร้อง

* คำว่า " ยืนยัน " ในความหมายนี้คือ ยืนยันตามคำร้องเรียนว่า สินค้าที่ถูกร้องเรียนให้สอบสวนนั้น มีการได้รับการช่วยเหลือผูกพัน (Subsidy) จริงตามคำร้องเรียน

เรียนแล้วให้คณะกรรมการ (ITC) ทำการพิจารณาหาหน้ความเสียหายก่อนสิ้นสุด

- (ก) วันที่ 120 หลังจากวันที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารทำการพิจารณาหาหน้ความเสียหายในขั้นต้น ยืนยันตามคำร้อง เรียน หรือ
- (ข) วันที่ 45 หลังจากวันที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารทำการพิจารณาหาหน้ความเสียหายในขั้นสุดท้าย ที่ยืนยันว่ามีการให้การช่วยเหลือทุนกับสินค้าที่กำลังสอบสวนจริง

กรณีที่สอง ระยะเวลาสำหรับการพิจารณาหาหน้ความเสียหาย หลังจากการพิจารณาหาหน้ความเสียหายไม่ยืนยัน* โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร - ถ้าการพิจารณาหาหน้ความเสียหายในขั้นต้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร มาตรา 703 (b) ไม่ยืนยันตามคำร้อง เรียน แต่การพิจารณาหาหน้ความเสียหายในขั้นสุดท้ายของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารตาม (a) กลับยืนยันตามคำร้อง เรียน ให้ทำการพิจารณาหาหน้ความเสียหายโดยคณะกรรมการ (ITC) ต้องกระทำภายใน 75 วัน หลังจากวันที่ทำการพิจารณาหาหน้ความเสียหายยืนยันนั้น

3.1.7 ข) การพิจารณาหาหน้ความเสียหายในกรณี สถานการณ์ขั้นวิกฤติ (Final Critical Circumstances Determination)

ตามรัฐบัญญัติช้อคกลางทางการค้า 2522 (TAA 1979) ได้มีบทบัญญัติในการพิจารณาหาหน้ความเสียหายในกรณีสถานการณ์ขั้นวิกฤติว่า มาตรา 705 (a)(2)(หรือ 19 USC 1671 (d)) โดยมีหลัก คือถ้าการพิจารณาหาหน้ความเสียหายในขั้นสุดท้ายของเจ้าหน้าที่บริหารยืนยันว่า มีการให้การช่วยเหลือทุนกับสินค้าที่ถูกสอบสวนตามคำร้อง เรียนแล้ว ให้ทำการพิจารณาหาหน้ความเสียหายในการสอบสวนไม่ว่าครั้งใด ๆ ก็ตาม ที่ถูกอ้างว่ามีสถานการณ์ขั้นวิกฤติ (Critical Circumstances) ดังบัญญัติในมาตรา 703 (e) ต้องบรรลุผลที่ค้นพบให้ได้ว่า

- ก) การให้การช่วยเหลือทุนนั้น สอดคล้องกับช้อคกลางว่าด้วยการช่วยเหลือทุนหรือไม่
- ข) มีการนำเข้าสินค้าจากพวก หรือชนิดที่เกี่ยวข้อง เป็นจำนวนมาก ในระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้นหรือไม่

* คำว่า " ไม่ยืนยัน " ในความหมายนี้คือ ไม่ยืนยันตามคำร้อง เรียน โดยสินค้าที่ถูกร้อง เรียนให้สอบสวนนั้น ไม่ได้รับการให้การช่วยเหลือทุนตามคำร้อง เรียน

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาเกิดความสงสัยแล้ว การพิจารณาตัดสินในเรื่องต่อไป คือ " ความเสียหาย " (Injury) ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ITC) ตามมาตรา 705 (b)(4) ได้บัญญัติกำหนดไว้ว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณายืนยันตามอนุมาตรา (a)(2) แล้ว ให้การพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้ายของคณะกรรมการ (ITC) ต้องบรรลุผลให้ได้ว่า ก) มีความเสียหายอย่างหนัก ซึ่งจะแก้ไขยากหรือไม่ และ

ข) ความเสียหายอย่างหนักนั้นเกิดขึ้น เพราะมีการนำเข้าสินค้าซึ่งได้รับการช่วยเหลือทุนเป็นจำนวนมาก ในระยะเวลาที่ค่อนข้างสั้นหรือไม่

หากการพิจารณาตัดสิน ในขั้นสุดท้ายของคณะกรรมการ (ITC) ระบุว่าไม่มีความเสียหายอย่างหนักทั้งสองส่วนดังกล่าวมาแล้ว แต่มีท่าทีว่าจะมีความเสียหายอย่างหนักแล้ว (มาตรา 705 (b)(4)(b)) กำหนดว่า กรณีเช่นนี้ คณะกรรมการ (ITC) ต้องพิจารณาตัดสินรวมความไปถึงผลที่ค้นพบเกี่ยวกับ ความเสียหายอย่างหนัก เพราะเหตุแห่งการนำเข้าสินค้าที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ทำการพิจารณาตัดสินตาม อนุมาตรา (a) ที่ยืนยันว่า มีการให้การช่วยเหลือทุนตามคำร้องเรียนนั้นคงจะพบได้ถ้าไม่เพราะว่า มีการระงับการจำหน่ายรายการนำเข้าสินค้านั้นไว้ชั่วคราวหรือไม่ อีกด้วย

3.1.8 ผลของการพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้าย (Effect of Final Determinations)

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหรได้พิจารณาตัดสินขั้นสุดท้าย ส่วนของจำนวน การให้การช่วยอุดหนุน และคณะกรรมการ (ITC) ได้พิจารณาตัดสินขั้นสุดท้ายส่วนของความ เสียหายตามกฎหมายแล้ว ผลของการพิจารณาตัดสินขั้นสุดท้ายนี้ รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) ได้บัญญัติกำหนด กระบวนการตามกฎหมายให้ปฏิบัติ ในมาตรา 705 (C) สามส่วน คือ

ส่วนแรก ถ้าผลของการพิจารณาตัดสินโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหร ตามอนุ มาตรา (a) ได้ยืนยันตามคำร้องเรียนแล้ว -

ก) ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหรจัดทำมาให้คณะกรรมการ (ITC) ซึ่งข้อมูลทั้งหมดที่ใช้เป็นพื้นฐานของการพิจารณาตัดสินเช่นนั้น หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ (ITC) เห็นว่าตรงประ เเค้นกับการพิจารณาของตน ตามวิธีการที่กำหนด เพื่อป้องกันมิให้มีการ เปิดเผยข้อมูล

ข) ในกรณีที่มีการพิจารณาตัดสินขั้นต้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ บริหาร ตามมาตรา 703 (b) ไม่ยืนยันตามคำร้องเรียน ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหรส่งระงับการ จากนายบัญชี และให้มีการวางมัดจำเงินสด พันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ตามมาตรา 703 (d) (1) และ (2)

ส่วนที่สอง ถ้าการพิจารณาตัดสินของเจ้าหน้าที่ผู้บริหร และคณะ กรรมการ (ITC) ตามอนุมาตรา (a) (1) ยืนยัน ตามคำร้องเรียนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหร ออกคำสั่งใช้ภาษีตอบโต้การช่วยอุดหนุน (CVD)

แต่ถ้าการพิจารณาตัดสินดังกล่าวของฝ่ายใด ฝ่ายหนึ่ง ไม่ยืนยัน ตามคำร้องเรียน ให้ยกเลิกการสอบสวนเมื่อได้ลงประกาศแจ้งผลการพิจารณา ตัดสินที่ ไม่ยืนยัน และให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหรกระทำดังนี้

ก) ยกเลิกการระงับการจากนายไว้ชั่วคราว ตามมาตรา 703 (d) (1) และ

ข) ปลดปล่อยพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น และคืน เงินมัดจำ ที่กำหนดตามมาตรา 703 (d) (2)

ส่วนที่สาม ถ้าการพิจารณาตัดสินของเจ้าหน้าที่ผู้บริหร หรือคณะ กรรมการ (ITC) ตามอนุมาตรา (a) (2) และ (b) (4) (a) ไม่ยืนยันตามคำร้องเรียน ให้ เจ้าหน้าที่ผู้บริหรกระทำดังนี้

ก) ยกเลิกการระงับการจากนายไว้ชั่วคราว แบบที่มีผล ย้อนหลัง ตามที่กำหนดตามมาตรา 703 (e) (2) และ

ข) ปลดปล่อยพันธบัตร หรือ หลักทรัพย์อย่างอื่น และคืนเงินมัดจำ ที่กำหนดตามมาตรา 703 (d) (2) เกี่ยวกับรายงานนำเข้าของสินค้าที่ได้ทำการระงับการจำหน่ายไว้ชั่วคราวแบบมีผลย้อนหลัง ตามที่กำหนดในมาตรา 703 (e) (2)

การลงประกาศแจ้งผลการพิจารณากำหนด - เมื่อใดก็ตามที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร หรือคณะกรรมการ (ITC) ทหาการพิจารณาที่กำหนดในขั้นสุดท้ายนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร หรือคณะกรรมการ (ITC) แจ้งต่อผู้ร้องเรียน, ฝ่ายอื่นที่มีส่วนในการสอบสวน และหน่วยงานของอีกฝ่ายหนึ่ง ให้ทราบถึงผลการพิจารณา กำหนด ข้อเท็จจริงและข้อสรุปประเด็นตามกฎหมาย ซึ่งใช้เป็นพื้นฐานของการพิจารณาโดยให้ลงประกาศแจ้งผลการพิจารณาใน "รัฐกิจจานุเบกษา" (Federal Register)

3.1.9 ก) การประเมินภาษีคอบดัก (Assessment of Duty)

เมื่อได้ดำเนินการตามกฎหมายครบถ้วนแล้ว หากคณะกรรมการ (ITC) ได้แจ้งผลการพิจารณาที่กำหนดที่ยืนยันตามคำร้องเรียนว่ามีการให้การช่วยเหลือทุนตามบทบัญญัติในมาตรา 705 (b) ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารลงประกาศคำสั่งใช้ภาษีคอบดักให้การให้การช่วยเหลือทุน (CVD) ภายใน 7 วัน หลังจากได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ (ITC) ซึ่งตามมาตรา 706 (หรือ 19 USC 1671 (e)) กำหนดให้ปฏิบัติดังนี้ คือ

ก. สั่งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรประเมินภาษีคอบดักให้การช่วยเหลือทุน (CVD) เป็นจำนวนเท่ากับ จำนวนการให้การช่วยเหลือทุนที่พิจารณาที่กำหนด หรือที่ประมาณการไว้ว่ามีอยู่ ภายใน 6 เดือน หลังจากวันที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้รับข้อมูลซึ่งสามารถใช้เป็นพื้นฐานการประเมินได้ แต่ในทุกรณีต้องน้อยกว่า 12 เดือน หลังจากการสิ้นสุดลงของงวดบัญชีประจำปีของผู้ผลิต หรือผู้ส่งออก ซึ่งในระหว่างงวดนั้นมีการนำสินค้านั้นเข้า หรือออกจากคลังสินค้าเพื่อบริษัท

ข. ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาเห็นว่าจำเป็นก็ให้มีคำสั่งบรรเทาคำสั่งที่บังคับกับจำพวก หรือชนิดของสินค้าซึ่งถูกคำสั่งนั้นบังคับ โดยมีรายละเอียดตามสมควรและ

ค. กำหนดให้มีการวางเงินในจำนวนที่เป็นภาษีคอบดักให้การช่วยเหลือทุน (CVD) ที่ประเมินไว้ ในระหว่างที่รอการระงับการจำหน่ายรายงานนำเข้าของสินค้าชั่วคราว พร้อมกับกับให้เอาเงินที่เป็นภาษีคอบดักให้การช่วยเหลือทุน (CVD) ตามปกติที่ประเมินไว้มาวาง

3.1.9 ข) การกำหนดภาษีคอบดัก (Imposition of Duties)

ส่วนกรณีของการกำหนดภาษีคอบดักให้การช่วยเหลือทุน ตามรัฐธรรมนูญที่ข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) ได้บัญญัติกำหนดวิธีการไว้ใน มาตรา 706 (b) (หรือ 19 USC 1671 (e)) มี 2 กรณี คือ

กรณีแรก ตามมาตรา 706 (b) (1) - หลักเกณฑ์ทั่วไป - ถ้า การพิจารณาที่กำหนดค่าในขั้นสุดท้ายของคณะกรรมการ (ITC) (ตามมาตรา 705 (b)) พบความเสียหายอย่างหนัก หรืออาจจะมี ความเสียหายอย่างหนัก ซึ่งถ้าไม่ระงับการจำหน่ายไว้ชั่วคราว ตามมาตรา 703 (d) (1) แล้วก็จะนำไปสู่การพบความเสียหายอย่างหนัก ให้นำการนำเข้าสินค้าที่ถูกออกคำสั่งให้เสียภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ (CVD) ซึ่งได้รับการจำหน่ายไว้ชั่วคราว ตามมาตรา 703 (d)(1) นั้น ถูกกำหนดจำนวนภาษีตอบโต้การช่วยเหลือตามมาตรา 701 (a)

กรณีที่สอง ตามมาตรา 706 (b) (2) - หลักเกณฑ์พิเศษ - ถ้าการพิจารณาที่กำหนดค่าในขั้นสุดท้ายของคณะกรรมการ (ITC) (ตามมาตรา 705 (b)) พบว่า อาจจะมี ความเสียหายอย่างหนัก นอกเหนือไปจากความเสียหายที่บรรยายไว้ตาม (1) หรือมีความ ชิงกิ้นของการก่อตั้งอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในประเทศอเมริกาแล้ว ให้นำสินค้าที่ถูกกำหนดค่าให้ เสียภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ ซึ่งนำเข้าหรือนำออกจากคลังสินค้าเพื่อการบริโภค ในวันหรือหลัง จากวันที่ลงประกาศการแจ้งการพิจารณาที่กำหนดค่าขั้นสุดท้ายของคณะกรรมการ (ITC) ตามมาตรา 705 (b) ถูกกำหนดจำนวนภาษีตอบโต้การช่วยเหลือตามมาตรา 701 (a) และให้เจ้าหน้าที่ผู้ บริหารปลดปล่อยพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น และคืนเงินมัดจำที่ค้างไว้ เพื่อเป็นหลัก ประกันการชำระภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ (CVD) เกี่ยวกับรายการนำเข้าของสินค้าที่นำเข้า หรือนำออกจากคลังสินค้า เพื่อการบริโภคก่อนวันนั้น

3.1.10 การปฏิบัติต่อผลต่างระหว่าง จำนวนภาษีตอบโต้ที่ประมาณไว้กับจำนวน ภาษีตอบโต้ที่กำหนดค่าในขั้นสุดท้าย

เนื่องจากรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ได้ กำหนดให้มีการเรียกหลักประกัน สำหรับภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ ซึ่งพิจารณาที่กำหนดค่าในขั้นต้น ตามมาตรา 703 (d) (e) ได้ครั้งหนึ่ง และเมื่อพิจารณาที่กำหนดค่าในขั้นสุดท้ายแล้ว จำนวนภาษี ตอบโต้การช่วยเหลือที่กำหนดค่าในขั้นสุดท้ายนี้ อาจจะมีจำนวนที่ไม่เท่ากันกับการพิจารณาที่กำหนด ค่าในขั้นต้น ดังนั้นตามรัฐบัญญัตินี้จึงได้บัญญัติให้มีการปฏิบัติต่อผลต่างของจำนวนภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ ทั้งสองครั้งนี้ ในมาตรา 707 (a) (หรือ 19 USC 1671 (a)) ดังนี้ คือ ถ้าจำนวนเงินสด หรือพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่นที่กำหนดค่าให้มั่วว้างเป็นหลักประกัน สำหรับภาษีตอบโต้การช่วยเหลือที่ประมาณไว้ในขั้นต้น (ตามมาตรา 703 (d) (2)) แตกต่าง ไปจากจำนวนภาษีตอบโต้ การช่วยเหลือที่พิจารณาที่กำหนดค่าในขั้นสุดท้าย (ตามมาตรา 706) แล้ว ให้นำปฏิบัติต่อผลต่างนั้น สำหรับรายการนำเข้าของสินค้าที่นำเข้า หรือนำออกจากคลังสินค้าเพื่อบริโภคนก่อนการลงประกาศ ผลการพิจารณาที่กำหนดค่าขั้นสุดท้ายของคณะกรรมการ (ITC) (ตามมาตรา 705 (b)) ดังนี้

ก) ไม่ต้องคำนึงถึงผลต่างนั้น เท่าที่วางประกันไว้ว่าจะเป็นเงินสด พันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น แม้ว่าหลักประกันที่วางไว้จะต่ำกว่าจำนวนภาษีตอบโต้ที่กำหนด ค่าคำสั่ง (กล่าวคือ ไม่เรียกเก็บภาษีเพิ่ม) หรือ

ข) ให้คืนเงินสด หรือปลดปล่อยพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่นนั้น เท่าที่สูงกว่าภาษีตอบโต้ตามคำสั่งนั้น

แต่สำหรับกรณีที่ จำนวนของภาษีตอบโต้การช่วยเหลือตามที่เหมาะสมไว้ซึ่งเห็นสมควรตามมาตรา 706 (a) (3) นั้น แตกต่างจากจำนวนของภาษีตอบโต้การช่วยเหลือที่พิจารณาจากข้อกำหนดตามคำสั่ง ให้ใช้ภาษีตอบโต้การช่วยเหลือที่ออกตามมาตรา 706 แล้ว รัฐบัญญัตินี้ได้บัญญัติกำหนดวิธีปฏิบัติในการนี้ไว้ในมาตรา 707 (b) ดังนี้คือ - ให้ปฏิบัติต่อผลต่างนั้น สำหรับรายการนำเข้าของสินค้าที่นำเข้า หรือนำออกจากคลังสินค้า เพื่อการบริโภคนั้น หลังวันที่ที่ลงประกาศแจ้งผลการพิจารณาที่เขียนขึ้นของคณะกรรมการ (ITC) (ตามมาตรา 705 (b)) ดังนี้

ก) ให้เรียกเก็บเพิ่ม เท่าที่หลักประกันตามมาตรา 706 (a) (3) กำหนดว่าภาษีตอบโต้การช่วยเหลือที่พิจารณาจากข้อกำหนดตามคำสั่งนั้น หรือ

ข) ให้คืนหลักประกันเท่าที่ปรากฏประกันตามมาตรา 706 (a) (3) ซึ่งสูงกว่าภาษีตอบโต้การช่วยเหลือที่พิจารณาจากข้อกำหนดตามคำสั่งพร้อมกับดอกเบี้ยตามที่กำหนดโดย มาตรา 778

ส่วนของดอกเบี้ยที่กำหนดในมาตรา 778 (หรือ 19 USC 1677 g) นั้น ได้บัญญัติอยู่ในส่วนของหัวข้อย่อย D ในรัฐบัญญัตินี้ ซึ่งมีหลักเกณฑ์โดยทั่วไปในส่วน ของภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ (CVD) ดังนี้ คือ ดอกเบี้ยที่ต้องคืนในส่วนชำระเกิน หรือที่ต้องคิด จากส่วนที่ชำระขาด จากจำนวนที่นำมาวางประกัน สำหรับสินค้าที่นำเข้าหรือนำออกจากคลังสินค้า เพื่อการบริโภคนั้น หรือหลังจากวันที่ที่ได้ลงประกาศคำสั่งใช้ภาษีตอบโต้การช่วยเหลือ โดย คิดอัตราดอกเบี้ยที่ต้องชำระหนี้ ตามอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดในมาตรา 6621 แห่งประมวล รัษฎากรระหว่างประเทศ 2497 (1954) สำหรับระยะเวลานั้น

3.1.11 ก) การคืนเงินสดหรือระงับไว้ชั่วคราวของการสอบสวน

ตามรัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (TAA 1979) นี้ได้ บัญญัติ เรื่องเกี่ยวกับการคืนเงินสด หรือระงับไว้ชั่วคราวของการสอบสวน ไว้ในหัวข้อย่อย A ในภาค 7 มาตรา 704 (หรือ 19 USC 1671 C) ซึ่งการคืนเงินสดของการสอบสวน สามารถทำได้ตามบท บัญญัติของมาตรา 704 (a) คือเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร หรือคณะกรรมการ (ITC) จะอนุญาตให้ยก เลิกการสอบสวนตามลักษณะย่อยนี้ได้ เมื่อได้แจ้งให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนทราบว่า ร้องเรียนได้ก่อนคร่ำรุ่งเรียนแล้ว แต่ห้ามมิให้คณะกรรมการ (ITC) ยกเลิกการสอบสวนดังกล่าวข้างต้นนี้ ก่อนที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะได้ทำการพิจารณาขั้นตอนขั้นต้นตามมาตรา 703 (b)

ส่วนการระงับไว้ชั่วคราวของการสอบสวน อาจทำได้เมื่อได้มี เหตุการณ์ตามที่บัญญัติไว้ในบทบัญญัติของมาตรา 704 (b) คือ เมื่อรัฐบาลของประเทศที่ถูกกล่าวหาว่ามีการปฏิบัติในเรื่องการให้การช่วยเหลือทุนในประเทศนั้นยอมตกลง หรือผู้ส่งออกซึ่งเป็นต้นเหตุของการนำเข้าส่วนใหญ่ของสินค้าที่ถูกสอบสวนยอมตกลง ในเงื่อนไขซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ คือ

ประการที่ 1 จะจัดการให้การช่วยเหลือทุนนั้นให้หมดสิ้นไป หรือจะชดเชยจำนวนของการช่วยเหลือทุนสุทธิโดยสิ้นเชิง ในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้าที่ส่งออกมายัง สหรัฐอเมริกา ทั้งโดยตรง หรือโดยอ้อม ภายใน 6 เดือน หลังจากวันที่ได้มีการระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว หรือ

ประการที่ 2 จะเลิกส่งออกสินค้านั้นมายังสหรัฐอเมริกา ภายใน 6 เดือน หลังจากวันที่ได้มีการระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาเห็นว่า มี "สถานการณ์ ซึ่งผิดปกติ" (Extraordinary Circumstances)* อยู่ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ตามรัฐธรรมนูญนี้ มาตรา 704 (c) (1) ก็อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราวได้ เมื่อมีการยอมรับข้อตกลงจากรัฐบาลต่างประเทศ หรือจากผู้ส่งออก ความที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) เพื่อพิจารณาว่าข้อตกลงนั้นจะส่งผลเสียหายของการส่งออกสินค้า ซึ่งกำลังถูกสอบสวน ซึ่งมีต่อสหรัฐอเมริกาให้หมดสิ้นไปหรือไม่ และในกรณีของการยอมตกลงโดยรัฐบาลต่างประเทศว่าจะจำกัดจำนวนการนำเข้า ซึ่งสินค้าที่กำลังสอบสวนเข้ามาในสหรัฐอเมริกา นั้น ตามมาตรา 704 (c) (2) ได้บัญญัติไว้ โดยห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารยอมรับข้อตกลงนี้ เว้นแต่ 1) จะมีการป้องกันมิให้มีการกีด หรือตัดราคาของผลิตภัณฑ์ภายในประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะการนำเข้าสินค้านั้น และ 2) จะมีการชดเชย การช่วยเหลือทุนอย่างน้อย ร้อยละ 85 สำหรับการค้าตกลงว่าจะจำกัดปริมาณการนำเข้าสินค้า ซึ่งกำลังสอบสวนนั้น ตามมาตรา 704 (c) (3) อนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารตกลงในกรณีนี้ได้เฉพาะกับรัฐบาลต่างประเทศ เท่านั้น โดยไม่อนุญาตให้ตกลง เช่นนี้กับผู้ส่งออก

* มาตรา 704 (C) (4) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า "สถานการณ์ซึ่งผิดปกติ" หมายความว่า สถานะซึ่งขณะนั้น -

(1) การระงับ การสอบสวนไว้ชั่วคราวจะเป็นคุณประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศสหรัฐอเมริกา ยิ่งกว่าการดำเนินการสอบสวนต่อไป และ

(2) การสอบสวนสลับซับซ้อน กล่าวคือ

- 2.1 การปฏิบัติในการให้การช่วยเหลือทุนมีจำนวนมาก และการปฏิบัติเหล่านั้นก็สับสน
- 2.2 ประเด็นที่จะต้องพิจารณาก็เปลี่ยนแปลง หรือ
- 2.3 จำนวนผู้ส่งออกที่เกี่ยวข้องมีมาก

3.3.11 ข) พิธีการในการระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว

ก่อนที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหรจะสามารถระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 704 อนุมาตรา (b) หรือ (c) ได้ นั้น เจ้าหน้าที่ผู้บริหรจะต้องดำเนินการตาม อนุมาตรา (e) ก่อนกล่าวคือ

ก. แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบและต้องปรึกษาหารือกับผู้ร้องเรียน เกี่ยวกับเจตนาของเจ้าหน้าที่ผู้บริหรในการที่จะระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว กับต้องแจ้งให้ฝ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการ (ITC) ทราบ ไม่น้อยกว่า 30 วัน ก่อนวันที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหรจะระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว

ข. จักมอบสำเนาของข้อตกลงที่เสนอ* นั้น แก่ผู้ร้องเรียนให้ทราบ พร้อมทั้งคำชี้แจงว่าจะดำเนินการตามข้อตกลง และจะบังคับใช้ข้อตกลงนั้นอย่างไร (รวมถึงการดำเนินการใด ๆ ที่กำหนดให้รัฐบาลต่างประเทศกระทำด้วย)

ค. อนุญาตให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน เสนอความคิดเห็นและข้อมูลสำหรับบันทึกก่อนวันที่จะลงประกาศแจ้งระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราวตามอนุมาตรา (f)(1) (a)

3.1.11 ค) ผลของการระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว

เมื่อได้มีการระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหรยอมรับข้อตกลงตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (b) หรือ (c) แล้ว ตามมาตรา 704 (f)(1) ได้บัญญัติหลักทั่วไปไว้ดังนี้ คือ

ก. ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหรระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว พร้อมทั้งลงประกาศแจ้งความนี้ และออกผลการพิจารณาในขั้นต้นตามมาตรา 703 (b) เกี่ยวกับสินค้าที่กำลังถูกสอบสวน เว้นแต่ได้ผลการพิจารณาเช่นนั้นก่อนแล้วในการสอบสวนรายเดียวกัน

ข. ให้คณะกรรมการ (ITC) ระงับการสอบสวนใด ๆ ที่คณะกรรมการ (ITC) กำลังดำเนินการเกี่ยวกับสินค้านั้นอยู่ และ

ค. ให้การระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราวนี้มีผลบังคับในวันที่ได้ลงประกาศ

* "ข้อตกลงที่เสนอ" ในความหมายนี้ คือข้อตกลงที่รัฐบาลต่างประเทศ หรือผู้ส่งออกได้เสนอตามอนุมาตรา (b) ว่าจะขจัด หรือลดเซกชันการช่วยอุดหนุน หรือเลิกการส่งออกสินค้าที่ได้รับการช่วยอุดหนุนเข้ามาในสหรัฐอเมริกา

สำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ยอมรับข้อตกลงตามที่บัญญัติไว้ใน อนุมาตรา (b) (กล่าวคือ มีข้อตกลงว่าจะเลิกการส่งออก หรือจัดการช่วยอุดหนุนให้หมดไป) จะต้องดำเนินการ "แจ้งเจ้าหน้าที่รายการนำเข้า" ตามมาตรา 704 (f) (2) (a) ดังนี้ คือ

ก. ไม่ต้องคำนึงถึงการพิจารณาเกณฑ์ขั้นต่ำที่ยืนยันตามคำร้องเรียน (1)(a) นำให้ระงับชั่วคราวการเจ้าหน้าที่รายการนำเข้าสินค้าซึ่งกำลังถูกสอบสวน ตามมาตรา 703 (d)(1)

ข. ถ้ามีการระงับชั่วคราวการเจ้าหน้าที่รายการนำเข้าของสินค้านั้น ตามผลการพิจารณาเกณฑ์ขั้นต่ำในครั้งก่อนที่ได้ยืนยัน ตามคำร้องเรียนในกรณีเดียวกัน เกี่ยวกับสินค้านั้น ให้การระงับการเจ้าหน้าที่ชั่วคราวเช่นนั้นสิ้นสุดลง และ

ค. ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหรคินเงินประกัน ปลดปล่อยพันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ซึ่งได้นำมาวางไว้ตามมาตรา 703 (d) (1)

แต่ถ้าเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้ยอมรับข้อตกลง ซึ่งบัญญัติไว้ในอนุมาตรา (c) (กล่าวคือ มีการทำข้อตกลงขจัดผลเสียหาย) ตามมาตรา 704 (f) (2) (b) ให้ระงับการแจ้งเจ้าหน้าที่รายการนำเข้าของสินค้าที่กำลังถูกสอบสวนไว้ชั่วคราว ตามมาตรา 703 (d)(1) หรือถ้ามีการระงับการเจ้าหน้าที่รายการนำเข้าของสินค้านั้นไว้ชั่วคราวตามผลการพิจารณาเกณฑ์ขั้นต่ำในครั้งก่อนที่ยืนยันตามคำร้อง เรเรียนในกรณีเดียวกัน ก็ให้การระงับการเจ้าหน้าที่นั้นมีผลบังคับใช้ต่อไป

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร หรือคณะกรรมการ (ITC) ดำเนินการสอบสวน ซึ่งได้มีการยอมรับข้อตกลงตามอนุมาตรา (b) หรือ (c) ต่อไปอีก มาตรา 704 (f)(3) ได้บัญญัติกำหนดไว้ 2 กรณี ดังนี้คือ

กรณีแรก ถ้าการพิจารณาเกณฑ์ขั้นสุดท้าย โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร และคณะกรรมการ (ITC) ตามมาตรา 705 ยืนยันตามคำร้องเรียน ข้อตกลงนี้ยอมรับผลบังคับใช้ และการสอบสวนเป็นอันสิ้นสุดลง

กรณีที่สอง ถ้าการพิจารณาเกณฑ์ขั้นสุดท้าย โดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร และคณะกรรมการ (ITC) ตามมาตรา 705 ยืนยันตามคำร้องเรียน ให้ข้อตกลงนั้นมีผลบังคับใช้ต่อไป แต่ไม่ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารออกคำสั่ง เกี่ยวกับภาคีตอบโต้การช่วยอุดหนุน ในกรณีนี้ ถ้าหากว่า-ข้อตกลงยังมีผลบังคับใช้อยู่ หรือคู่กรณีตามข้อตกลงปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อผูกมัดของข้อตกลง

แต่ว่ากรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ถ้าหากเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาเห็นว่า ข้อตกลงที่ยอมรับตามอนุมาตรา (b) หรือ (c) กำลังถูกละเมิด หรือละเมิดมาแล้ว ตามมาตรา 704 (i) ได้กำหนดโดยหลักการไว้ดังนี้ คือ ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหารระงับการเจ้าหน้าที่รายการนำเข้าตามมาตรา 703 (d) (1) สำหรับรายการนำเข้าที่ยังไม่แจ้งเจ้าหน้าที่รายการนำเข้าของสินค้านั้น หรือถ้าการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น ก็ให้เริ่มการสอบสวนใหม่ หรือถ้าการสอบสวนนั้นเสร็จแล้วก็ให้ออกคำ

สิ่ง เกี่ยวกับการใช้ภาษีตอบโต้การช่วยอุดหนุน พร้อมกับแจ้งให้ผู้ร้องเรียน ผู้มีส่วนได้เสียในการสอบสวนและคณะกรรมการ (ITC) ทราบถึงการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้บริหารในกรณีใดกรณีหนึ่งที่คำสั่งการไปตามที่กล่าวมานี้

3.1.12 การเก็บภาษีตอบโต้กับสินค้าปลอดภาษี

นอกจากสินค้าปกติทั่วไปที่ได้รับการช่วยอุดหนุน เมื่อส่งเข้าสหรัฐอเมริกาจะสามารถถูกเก็บภาษีตอบโต้ (CVD) ได้ตามกฎหมายส่วนนี้แล้ว สินค้าหรือสิ่งของที่สามารถนำเข้าโดยปลอดภาษี (Free of Duty) ตามกฎหมายสหรัฐอเมริกา หรือสินค้าซึ่งได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากร (สินค้าที่ได้รับ GSP)⁽⁴⁷⁾ ก็สามารถถูกเก็บภาษีตอบโต้ (CVD) ได้ ถ้าหากพบว่าสินค้านี้ได้รับการให้การช่วยอุดหนุนเพื่อส่งเข้ามาขายในสหรัฐอเมริกา และได้พิจารณาหาหนทางความเสียหายจากคณะกรรมการ (ITC) แล้วว่า มีความเสียหายกับอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกา⁽⁴⁸⁾

3.1.13 ระยะเวลาในการใช้ภาษีตอบโต้

สำหรับระยะเวลาในการใช้ภาษีตอบโต้ (CVD) นี้ ตามหลักกฎหมายแล้วการใช้ภาษีตอบโต้ (CVD) นี้ไม่สามารถที่จะจำกัดระยะเวลาได้แน่นอน แต่ตามทางปฏิบัติกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกาจะนำใช้ภาษีตอบโต้ นานกว่าระยะเวลาที่มีการให้การช่วยอุดหนุนหรือผู้ร้องเรียน (Petitioner) ได้แจ้งให้กระทรวงพาณิชย์ทราบเป็นหนังสือว่ามีประโยชน์ต่อไปแล้ว ที่จะให้มีการเก็บภาษีตอบโต้ เพราะว่าสถานการณ์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ⁽⁴⁸⁾

แต่อย่างไรก็ตาม ในรัฐบัญญัตินี้ส่วนหัวข้อย่อย C มาตรา 752 (หรือ 19 USC 1675) ได้บัญญัติกำหนดเรื่องการพิจารณาบทหนักข้อพิจารณาบทหนักของฝ่ายบริหารไว้ดังนี้คือ (a) การพิจารณาบทหนักจำนวนภาษีเป็นระยะ ๆ

(47) เรื่องสิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากร (GSP) นี้ ถ้าท่านผู้อ่านสนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้ใน สุธาบดี ลัดคนุศย์ "กฎหมายเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ" พิมพ์ครั้งที่ 2 พิมพ์ที่โรงพิมพ์รุ่งอรุณ, พ.ศ. 2528 หน้า 84-94

(48) Peter Buck Feller, "Preface Observations on the New Countervailing Duty Law", LAW & POLICY IN INTERNATIONAL BUSINESS, Vols. 11:1439, 1979, P.1442-1443

(49) Philip otherness and others, "The ABCs of American trade laws on foreign dumping and subsidies", Business America, P.5

(a)(1) หลักทั่วไป - อย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในระหว่างแต่ละช่วง 12 เดือนที่เริ่มต้น ในวันครบหนึ่งปีของวันที่ได้ประกาศคำสั่งใช้ภาษีคอบเด็ต ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้รับคำร้องขอให้ทำการพิจารณาทบทวน และหลังจากที่ได้ประกาศแจ้งการพิจารณาทบทวนนี้แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้บริหาร -

ก) พิจารณาทบทวน และพิจารณากำหนดจำนวนของการให้การช่วยเหลือทุนใด ๆ

ข) พิจารณาทบทวนสถานการณ์ในปัจจุบันของข้อตกลงใด ๆ และการปฏิบัติตามข้อตกลงนั้น ซึ่งเป็นเหตุผลทำให้มีการระงับการสอบสวนไว้ชั่วคราว และพิจารณาทบทวนจำนวนการให้การช่วยเหลือทุน หรือจุดใกล้ค่าสุดของยอดการขายในอัตราที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ยุติธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อตกลง และให้ประกาศผลของการพิจารณาทบทวนพร้อมทั้งแจ้งจำนวนภาษีใด ๆ ที่ประเมินที่จะต้องนำมาวาง หรือการสอบสวนที่จะดำเนินการใหม่อีก

ค) หลังจากได้พิจารณาทบทวนแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้บริหารอาจจะเพิกถอนคำสั่งให้ใช้ภาษีคอบเด็ต หรือยกเลิกการสอบสวนที่ระงับไว้ชั่วคราวก็ได้

3.2 กระบวนการสอบสวนการ เก็บภาษีตอบโต้กับสินค้าของประเทศอื่นที่มีใช้ ประเทศภายใต้ข้อตกลง

เมื่อทราบกระบวนการ หรือขั้นตอนของการสอบสวนเพื่อเก็บภาษีตอบโต้กับ
สินค้าของประเทศภายใต้ข้อตกลงไปแล้ว ในส่วนต่อไปนี้จะได้อธิบายถึงกระบวนการ หรือขั้นตอน
ของการสอบสวน เพื่อเก็บภาษีตอบโต้กับสินค้าของประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศภายใต้ข้อตกลง ซึ่ง
ปัจจุบันไทย เป็นประเทศอื่นที่มีใช้ประเทศภายใต้ข้อตกลงตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกา ดังนั้นจึง
ควรให้ความสนใจกับกระบวนการ หรือขั้นตอนของสหรัฐอเมริกาในส่วนนี้ ซึ่งหลักกฎหมายของ
สหรัฐอเมริกาในส่วนนี้คือ รัฐบัญญัติภาษีศุลกากร 2473 (Tariff ACT 1930) ซึ่งเพิ่มเติมโดย
รัฐบัญญัติข้อตกลงทางการค้า 2522 (Trade Agreement ACT 1979) มาตรา 303 และ
กระบวนการหรือขั้นตอนตามกฎหมายของสหรัฐอเมริกาในส่วนนี้ เนื่องจากมีการบัญญัติหลักไว้เพียง
มาตราเดียวคือ มาตรา 303 (หรือ 19 USC 1303) ซึ่งมีหลักดังนี้*

3.2.1 การเริ่มการสอบสวนตามมาตรา 303

การเริ่มการสอบสวนเพื่อใช้ภาษีตอบโต้การชดเชย (CVD) ตาม
มาตรา 303 นี้ สามารถเริ่มต้นได้ 2 วิธี ดังนี้ คือ

วิธีแรก การเริ่มการสอบสวนโดยเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร ซึ่งพิจารณา
จากข้อมูลที่มีอยู่แล้วเห็นสมควร เริ่มการสอบสวน**

วิธีที่สอง การเริ่มการสอบสวนโดย กลุ่มบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย ยื่นคำ
ร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารให้เริ่มการสอบสวนให้***

* ดังนั้นรายละเอียดของกระบวนการ หรือขั้นตอนบางส่วนจึงใช้หลักกฎหมายใน
ส่วนของการสอบสวน เพื่อเก็บภาษีตอบโต้กับสินค้าของประเทศภายใต้ข้อตกลง ซึ่งได้อธิบายไว้
แล้วในส่วนก่อนนี้ หากว่ากระบวนการ หรือขั้นตอนใดที่เหมือนกับส่วนที่ได้อธิบายไว้แล้ว จะไม่
อธิบายซ้ำอีก

** รายละเอียด เช่น เกี่ยวกับการเริ่มการสอบสวน ในมาตรา 702 (a)
(หรือ 19 USC 1671 (a)) ดูคำวินิจฉัยในพจนานุกรมนี้ หน้า 76-78

*** รายละเอียด เช่น เกี่ยวกับการเริ่มการสอบสวนในมาตรา 702 (b)
(หรือ 19 USC 1671 (b)) ดูคำวินิจฉัยในพจนานุกรมนี้ หน้า 77-78

3.2.2 การพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นตามมาตรา 303

ตามรัฐบัญญัตินี้ในมาตรา 303 (หรือ 19 USC 1303) เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาเห็นสมควรให้เริ่มการสอบสวนเอง หรือโดยมีการยื่นคำร้องเรียนให้เริ่มการสอบสวน เจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะใช้ข้อมูลที่ที่สุดที่มีอยู่เพื่อพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้น และหากจำเป็นอาจออกแบบสอบถามส่งไปยังประเทศที่ส่งสินค้าซึ่งกำลังถูกสอบสวนให้ตอบแบบสอบถามกลับไปยังสหรัฐอเมริกา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบเพิ่มเติมในการพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นก็ได้ (50) หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ผู้บริหาร จะต้องหาการพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นให้เสร็จภายใน 85 วัน หลังจากวันที่ได้รับคำร้องเรียน (51) แต่ถ้าหากว่ามีเหตุจำเป็นใด อาจต่อระยะเวลาการสอบสวนเพื่อพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นนี้ออกไปอีก 65 วัน (รวม 85+65 = 150 วัน) (52) (เหตุที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารสามารถพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นได้ทันที ตามกรณีในมาตรา 303 นี้ ก็เพราะว่า มันต้องมีการพิจารณาการเกิดความเสียหาย (Injury) โดยคณะกรรมการ (ITC) ก่อน) โดยการพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นของเจ้าหน้าที่บริหารตามมาตรา 303 นี้ เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องพิจารณาและกำหนดค่าให้ได้เพียงว่าสินค้าที่กำลังสอบสวนนั้นได้รับการให้การช่วยเหลืออุดหนุนจากประเทศผู้ส่งออกจริงก็เพียงพอแล้ว

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นนี้ ยืนยันว่ามีการให้การช่วยเหลืออุดหนุนกับสินค้าที่กำลังถูกสอบสวนอยู่จริง เจ้าหน้าที่ผู้บริหารจะกำหนดให้มีการวางมัดจำเงินสด พันธบัตร หรือหลักทรัพย์อย่างอื่น ตามที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารเห็นว่าเหมาะสมสำหรับการนำเข้าแต่ละครั้งของสินค้าที่เกี่ยวข้อง ในจำนวนเท่ากับจำนวนโดยประมาณของการให้การช่วยเหลืออุดหนุนสุทธิที่เจ้าหน้าที่ผู้บริหารได้พิจารณาการกำหนดค่าไว้ในขั้นต้นนี้

3.2.3 การพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นสุดท้ายตามมาตรา 303

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้บริหารพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้นเสร็จแล้ว ต่อจากนั้นเจ้าหน้าที่บริหารก็จะต้องพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นสุดท้ายให้เสร็จภายใน 75 วัน หลังจากที่ได้พิจารณาการกำหนดค่าในขั้นต้น โดยการพิจารณาการกำหนดค่าในขั้นสุดท้ายนี้ต้องการเพียงจำนวนของการให้การช่วยเหลือ

(50) กองส่งเสริมสินค้าออก "สรุปผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการที่สหรัฐอเมริกาพิจารณาเรียกเก็บภาษีสินค้าสิ่งทอจากไทยเพิ่มขึ้น" กรมการค้าต่างประเทศ, กระทรวงพาณิชย์, นวัตกรรมปีที่พิมพ์, หน้า 2

(51) Philip otterness and others "The ABCs of American trade Laws of Foreign Dumping and Subsidies", Business American, P.3

(52) กองส่งเสริมสินค้าออก "สรุปผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการที่สหรัฐอเมริกาพิจารณาเรียกเก็บภาษีสินค้าสิ่งทอจากไทยเพิ่มขึ้น", หน้า 2

อุทกหนุณสุทธิที่แน่นอนเพียงอย่างเดียวนั้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดกับ
 อุทกสาธารณในสหรัฐอเมริกา (เพราะการพิจารณาตามมาตรา 303 นี้ไม่ต้องมีการพิสูจน์ความ
 เสียหาย) และถ้าหากว่าการพิจารณากำหนดในขั้นสุดท้ายแล้วยืนยันว่า สินค้าที่ถูกสอบสวนนั้น
 ได้รับการให้การช่วยอุทกหนุณเป็นจำนวนสุทธิเท่าใด เจ้าหน้าที่ผู้บริหราก็จะจัดส่งให้เก็บภาษี
 คอปรค์การช่วยอุทกหนุณเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนการให้การช่วยอุทกหนุณสุทธิ

3.2.4 . การเก็บภาษีคอปรค์กับสินค้าปลอดภาษี

นอกจากสินค้าปกติทั่วไปที่ได้รับการช่วยอุทกหนุณเมื่อส่งเข้าสหรัฐอเมริกา
 จะสามารถถูกเก็บภาษีคอปรค์ (CVD) ได้ตามมาตรา 303 นี้แล้ว มาตรา 303 (a)(2) ยังได้
 ระบุถึงกรณีของสินค้า หรือสิ่งของที่สามารถนำเข้าโดยปลอดภาษี (Free of Duty) ตาม
 กฎหมายสหรัฐอเมริกา หรือสินค้าซึ่งได้รับสิทธิพิเศษทางค้าภาษีศุลกากร (สินค้าที่ได้รับ GSP) ก็
 สามารถถูกเก็บภาษีคอปรค์ (CVD) ตามมาตรา 303 นี้ได้ ถ้าหากได้มีการค้นพบว่าสินค้านั้น
 มาที่นี่ ได้รับการให้การช่วยอุทกหนุณเพื่อส่งเข้ามาขายในสหรัฐอเมริกา และการเก็บภาษีคอปรค์
 (CVD) นี้ สามารถทำได้ทันทีที่พบว่ามีการให้การช่วยอุทกหนุณจริง โดยมีค้องมีการพิจารณา
 ความเสียหาย (ตามมาตรา 303 (a)(2))

3.2.5 การสิ้นสุด หรือระงับไว้ชั่วคราวของการสอบสวนตามมาตรา 303

ในส่วนของการสิ้นสุด หรือระงับไว้ชั่วคราวของการสอบสวนตามมาตรา
 303 นี้ มีเนื้อหาและวิธีการเช่นเดียวกับที่ได้อธิบายมาแล้วในส่วนของรัฐบัญญัตินี้ ที่ใช้กับประเทศ
 ภายใต้อธิปไตย จึงไม่ขอนำมาอธิบายซ้ำอีกในส่วนนี้*

3.2.6 ระยะเวลาในการเก็บภาษีคอปรค์ ตามมาตรา 303

ในส่วนระยะเวลาในการเก็บภาษีคอปรค์ตามมาตรา 303 นี้เช่นกันมี
 เนื้อหาและวิธีการเช่นเดียวกับที่ได้อธิบายมาแล้ว ในส่วนของรัฐบัญญัตินี้ ที่ใช้กับประเทศ
 ภายใต้อธิปไตย จึงไม่ขอนำมาอธิบายซ้ำในส่วนนี้อีก**

* รายละเอียดดูได้ในวิทยานิพนธ์นี้หน้า 97 - 101

** รายละเอียดดูได้ในวิทยานิพนธ์นี้หน้า 101 - 102

ตารางการดำเนินการพิจารณาใช้ภาคีตอบโต้ (CVD)

ตามมาตรา 303 หรือ

(19 USC มาตรา 1303)

ใช้กับประเทศที่ไม่ได้เป็นภาคีสมาชิกข้อตกลงว่าด้วยการช่วยอุดหนุน (Subsidies Code)

